ELTE TREFORT ÁGOSTON
GYAKORLÓ GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYV

a 2014/2015. iskolai évről

az iskola fennállásának 143. évében

ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓ GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYV

a 2014/2015. iskolai évről
az iskola fennállásának 143. évében

AZ ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓ GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE
A 2014/2015-ÖS TANÉVRŐL

Szerkesztette: Mohay Péter

A borítón látható képet Regele György tanár úr készítette
a februári ausztriai iskolai sítáborban Möllbrücke közelében.

Kiadja az ELTE Trefort Ágoston Gyakorló Gimnázium

Felelős kiadó: Csapodi Zoltán

Nyomdai előkészítés: Szabó László
Nyomdai és kötészeti munkálatok: Lap Nyomda Kft., Győr, 2016
Felelős vezető: Lehoczky Antal

Tartalom

A TANÁRI TESTÜLET 7
Az iskola fenntartója és igazgatósága 7
Igazgatói beszámoló 8
A tantestület 15
Kitüntetett tanárok 21
Kitüntetett dolgozók 21
Az egyes osztályok tanárai 22
Az iskola szolgáltató testülete 26

A TANÁRJELÖLTEK 27

NAPTÁR 31
Eseménynaptár 32
Trefort-napi előadások, programok 35
Iskolai szervezésű nyári programok (időrendben) 38

EREDMÉNYEK 39
Tanulmányi eredmények 40
Érettségi eredmények 42
A legjobb érettségi átlagok 43
Versenyeredmények 44
Végzős diákjaink iskolai kitüntetései 50
Tompa József-pályázat 51
Kolos Dávid Emlékdíj 52
A papírgyűjtés eredménye 53
A sportnap eredményei 54
Diákszínjátszó fesztivál 58

BESZÁMOLÓK 59
Día de Isabel (spanyol témanap)v 60
Beszámoló a XIII. magyarországi MEP nemzeti ülésről 61
MEP, Nápoly, 2015 62
Nemzetközi német nyelvű ifjúsági vitaverseny 63
Németes diákcsere (Budapest, Jever) 65
Diákcsere (Budapest, Köln) 68
Balaton kerülés, Zánka (10. c) 69
Balatoni biciklitúra (8. b) 71
Vizitúra a Tiszán (9. a) 74
A bakonyi kirándulás (8. a) 77
Macskás nénik és fogatlan bácsik 79
Gyógytorna és városnézés 82

OSZTÁLYOK 85
7. a 86
7. b 90
7. c 94
8. a 97
8. b 100
8. c 104
9. a 109
9. b 112
9. c 116
10. a 119
10. b 123
10. c 127
11. a 131
11. b 132
11. c 133
12. a 138
12. b 139
12. c 140

AZ ISKOLAI ÉLET KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEI 141
A diákönkormányzatról 142
A felvételi 143
A természettudományos laborok működéséről 146
GyalogTrefort 148
Győztes fotópályázat – EAThink 2015 150
Idegennyelvi stratégia és német szakfejlesztés a Trefortban 152
Iskolai közösségi szolgálat 155
Les pas perdues 156
Tíz év Très Fort 158

MŰVEK 159
Mészáros Blanka versei és novellái 160
Függő 167
Töredék 172
André Kertész és az első világháború 176
Műfordítás 178

AZ ISKOLA ALAPRAJZA 181

A TANÁRI TESTÜLET

Az iskola fenntartója és igazgatósága

Fenntartó:
Eötvös Loránd Tudományegyetem
1053 Budapest, Egyetem tér 1-3.

Az egyetem rektora:
Dr. Mezey Barna

ELTE Trefort Ágoston Gyakorló Gimnázium

igazgató:
Csapodi Zoltán

igazgatóhelyettesek:
Dr. Schróth Ágnes
Ferencz Gábor
Pál Gergely

Az iskola címe:
1088 Budapest, Trefort utca 8.

Az iskola honlapja:
www.trefort.elte.hu

Igazgatói beszámoló

Igazgatói megbízatásom kezdete és alapelvei

Elődöm, Poros András, aki öt és fél éven át vezette az iskolát, valamikor megszólított, hogy arra gondol, hogy nekem kell tovább vinnem a hajó kormányzását. Ő – aki akkor érkezett a Trefortba, amikor kinevezték igazgatónak – korábban radnótis, majd leőweys tanár volt, igazgatói évei alatt igazi trefortos lett, bár apaként már a megelőző másfél évtizedben is kötődött hozzánk.

Egy héttel azután, hogy 2014. július elsején átvettem az igazgatói széket, kirobbant a sajtóban is nagy visszhangot kiváltó úgynevezett Sipos-ügy. Hihetetlenül megterhelő volt számomra, hogy egy olyan üggyel kellett foglalkoznom szinte egész nyáron, amelyhez eredetileg semmi közöm nem volt, ahelyett, hogy néhány nyugodt hetet tölthettem volna az első igazgatói tanévemre történő felkészüléssel. Másfelől azonban éppen így kerültem a mélyvízbe, és így kellett megtanulnom az igazgatói működés több összetevőjét (pl. kapcsolattartás a sajtóval, az egyetem vezetőségével, konfliktuskezelés szokatlan helyzetekben, információgyűjtés az iskola múltjáról).

Fontos elvi kérdés volt számomra, hogy az általam elképzelt, s részben az igazgatói pályázatban is megfogalmazott programot milyen ütemezéssel próbálom megvalósítani. Úgy gondoltam, az a helyes, és a tantestülettel, az iskolával szemben is az a korrekt, ha a változtatásokat mindjárt az elején végrehajtom, hogy utána legyen mit konszolidálni, megvalósítani, kibontakoztatni. Nem tartottam volna célszerűnek, hogy minden évben megváltoztassak valamit az iskola működésén, sem azt, hogy bármilyen komolyabb reformot két-három év múlva vezessek be.

Az elmúlt egy év során a személyi ügyeket, a személyi változtatásokat tekintettem a legfontosabbnak. Mindenhol az emberi tényezőt tartom a legmeghatározóbbnak, annak ellenére, hogy manapság divatos az intézményi változásokat hangsúlyozni, ennek következménye például a közoktatás folyamatos átszervezése is. Jómagam tehát időm és energiám legnagyobb részét a szükségesnek érzett személyi változások előkészítésére és végrehajtására fordítottam.

A tantestülettel kapcsolatos elvárásaimat a szülői munkaközösség ülésén is megfogalmaztam: a legjobb tanárok tanítsanak itt, akik a legtöbbet hozzák ki magukból. Erre utal az a többször említett gondolatom, hogy a Trefort legyen a legjobb iskola, mégha a különböző rangsorokban nem is szerepel az első helyen. Emellett nyilván örülünk, ha kimutatásokban is megjelennek az iskola előnyös oldalai. Az igazgatói munkám egyik alapelve lesz, hogy tanár és diák is igyekezzen a legjobbat, a legtöbbet

kihozni önmagából. Ha nehézségek jelentkeznek, akkor a magam szerény eszközeivel kész vagyok úgymond segíteni az akadályok elhárításában.

Az elmúlt évben bekövetkezett változások mögött részben az igazgató személyében bekövetkezett változás áll. Mivel aktív, közbeavatkozó típus vagyok, s a legtöbb kérdésben elég határozott véleményem van, s változtatási elképzeléseim is vannak, ezért a változások konfliktusokkal is járhatnak. Örülök, hogy az év folyamán fél tucatnál is kevesebb személyi konfliktusom volt a tantestületben. Ez azt jelenti, hogy a nagy többség a kéréseimnek eleget tett, s összességében jómagam is elégedett voltam a kollégák tevékenységével.

Az igazgatóság működése

Immár sokéves hagyomány, hogy hétfőn délelőttönként van az igazgatósági értekezlet. A precízebb tervezés és a hatékonyabb működés érdekében tavasztól bevezettem, hogy minden igazgatósági tag heti írásos beszámolót készít munkájáról, jómagam pedig minden hétfőre írásban elkészítettem a heti tevékenységünk terveit, utóbb pedig azt, hogy mi valósult meg. Ez hasznosnak bizonyult, de hétvégenként jelentős többletmunkát igényelt, főleg az igazgatótól. Az igazgatósági munka adminisztrálása sokkal hatékonyabb lett. Az év elején az éves munkaterv tervezésekor összehívtam a munkaközösség vezetők, majd az osztályfőnökök testületét, az előbbivel minden szándékom ellenére nem került sor több egyeztetésre a tanév során, az utóbbival ellenben kétszer is üléseztünk még, egyszer az iskolai közösségi szolgálat működésének fejlesztése témájában, máskor pedig egyéb aktuális iskolai ügyekben. Annál rendszeresebb volt az egyeztetés a közalkalmazotti tanács tagjaival, velük minden szükséges helyzetben leültünk egyeztetni akár az igazgatóság kérte, akár ők kérték azt. A vizsgatanítások többségén jelen voltak az igazgatóság tagjai, de igazgatóként csak kevés látogatást vállaltam, hisz különböző okok miatt jó néhány más órára bementem. Például a tervezett tanárcserék miatt, vagy akkor, ha felmerült egy tanárjelölt leendő kollégaként való megszólítása.

Az adminisztrációs terhek közül legnehezebben a törvényben előírt 32 óra ügyintézése ment. A jövőben megpróbálunk egy olyan hatékony rendszert kiépíteni, amely kielégíti a törvényi kötelezettségeimet, és egyben valamilyen módon hasznossá teszi a tanár s az igazgató közötti egyeztetést a kolléga iskolai tevékenységével kapcsolatban.

A helyettesek és az igazgató közötti együttműködés harmonikus volt, pedig nem volt egyszerű a helyzet: három rutinos, nagy tudású igazgatóhelyettes a zöldfülű, de agilis és kezdeményező új igazgató mellett. Sokat tanultam és tanulok. Ők sok mindent elfogadtak és támogattak az elképzeléseimből. Szokták mondani: győztes csapaton ne változtass, így a helyettesek személyén nem is kívántam változtatni.

A szülők és a diákok

Nagy előrelépésnek tekintem, hogy a szülőkkel való kapcsolattartás intenzívebbé vált. A szülői házhoz fűződő szálakat igyekeztem többféle módon is szövögetni. Szeptemberben a szülői értekezleteken évfolyamonként bemutatkoztam és elmondtam a legfontosabb elvárásaimat. Rendszeresen tájékoztató leveleket küldtem beszámolva az iskolai történésekről. Igyekeztem elérni, hogy a szülők a korábbiaknál nagyobb számban fizessék be az alapítványi támogatást. Számomra nemcsak formális, hanem tényleg fontos a szülők véleménye és tanácsa. Az év folyamán két konkrét ügyben megbeszélést is összehívtunk szakértő szülőkkel: az egyiket a tervezett tornatermi bővítés, a másikat az iskolai szervezetfejlesztés kapcsán.

A diákokat a beszédeimen keresztül igyekeztem megszólítani. Az évnyitón azt kértem tőlük, hogy tegyék maguknak magasabbra a lécet, s hogy bátran válasszanak a megduplázott szakköri kínálatból. Az év elején végiglátogattam mind a 18 osztályt, s összegyűjtöttem az iskolával kapcsolatos problémáikat, amelyek jelentős részére igyekeztünk választ vagy megoldást keresni a tanév folyamán (így kapott új pvc burkolatot a 11. a terme, orvosoltuk a vizes blokkokkal kapcsolatos kritikákat). Az igazgató nyilván sok szempontból távolabb áll a diákoktól, mint egy tanár, mégis kerestem a lehetőségeket a személyes érintkezésre is. A különböző tanulmányi versenyeken kiváló eredményeket elért diákokkal külön találkoztam, a rendszeres későkkel igyekeztem személyesen elbeszélgetni, a tizenkettedikes osztályoknál óralátogatást tettem a ballagásuk előtt, osztályszintű probléma felvetődése esetén több osztályban is jártam egész órás beszélgetésre, egyeztetésre. Azt szeretném, ha éreznék és tudnák a diákok, hogy fordulhatnak hozzám, de problémáikkal nyilván elsődlegesen a szaktanárt és az osztályfőnököt kell keresniük. Néhány diák esetében konkrét pedagógiai segítséget is igyekeztem nyújtani a szülők, osztályfőnökök tudtával, kérésével.

Pályázati terveim között szerepelt a diáklétszám csökkentése annak érdekében, hogy több figyelem jusson egy diákra, s hogy a tanárok terhelése is csökkenjen. Ennek alapján felmenő rendszerben 34 fős helyett 32 fős hetedikes osztályokat indítunk, ez első lépésben meg is valósult. Év közben öt diák lépett ki két tizenegyedikes osztályunkból, de a 11. b-ben félévkor végrehajtott osztályfőnökcsere után sikerült egyrészt megállítani az elvándorlást, másrészt az egyik diák vissza is kérte magát. Ezen kívül két osztályba vettem fel még egy-egy tehetséges jelentkezőt. Fegyelmi ügy nem volt az év folyamán. Az osztálylétszámok további – esetleg 30 fősre való – csökkentéséről a bizonytalan és állandóan változó anyagi helyzet miatt (bármikor újra bevezethetik a normatív finanszírozás rendszerét) egyelőre lemondtam.

Felmérést készítettünk az év elején szinte megduplázott szakköri kínálat diákok általi megítéléséről. Az év végi értekezleten felvetettem egy vizsgarendszer bevezetésének lehetőségét iskolánkban. A reménybeli tornatermi bővülés bekövetkeztéig döntést hoztunk a 9. évfolyamosok számára a tömbösített testnevelés és a választható néptánc oktatás, a 10. és 11. évfolyamokon pedig a társastánc oktatásának bevezetéséről.

Döntés született a hittan és az erkölcstan oktatásának iskolai bevezetéséről, felmértük az igényeket, s így 2015 szeptemberétől egy katolikus és egy református hittancsoport indulhatott.

A mindennapos testnevelés bevezetése

A mindennapos testnevelés bevezetésének szükségességét kevesen vitatják, de a konkrét megvalósítás szinte lehetetlen feladat elé állítja az iskolákat. Minket, a szűk falak közé szorított belvárosi iskolát hatványozottan érint a probléma. Ha nem lépünk, egy-két éven belül megszűnnek a délutáni sportfoglalkozások, s szinte mozdíthatatlanná válik az órarend. Több megoldási javaslat kidolgozását is megkezdtük. Felmerült az udvar beépítése, az épület nyugati szárnya fölött egy harmadik emeleti csarnok felhúzása, majd a szomszéd épület egy kisebb méretű tornatermének hasznosítása. Végül egy régi, de korábban irreálisnak tűnt tervünk megvalósítása felé kezdtünk el a kancellár úrral közösen lépéseket tenni. Reális alternatív lehetőségként az merült fel, hogy az ELTE megveszi a Trefort telkével észak-nyugati irányban határos Puskin út 6. szám alatti, gyakorlatilag üres, jelenleg gazos telket, ahol állami támogatással egy többszintes tornacsarnok is felépíthető.

Külső kapcsolatok

Tervbe vett céljaink megvalósításához szükségesnek tartom, hogy folyamatos és sokirányú kapcsolatrendszere legyen az iskolának. Ennek működtetése és állandó építése nem idegen tőlem, az aktivitásommal is összhangban van. Szeretném elérni, hogy az iskola a rangjának megfelelő és ahhoz méltó pozíciót foglaljon el a közoktatásban. Tudom, hogy ez nem megy gyorsan, mert a diplomácia – bár látványos dolog –, nem mindig jár azonnali eredményekkel. Az öncélú reprezentációkat, a különféle konferenciákon való időtöltést nem kedvelem, de ha már szükséges, azt is igyekszem a kapcsolatok építésére kihasználni. Elsőként visszaléptünk a Gimnáziumok Országos Szövetségébe (GOSZ), melynek novemberi konferenciáján arról értesültem, hogy a kormányzat az előző évben megalkotott korszakos jelentőségű törvény fű alatti (költségvetési salátatörvénybe rejtett) módosítására, azaz a pedagógusbérek minimálbérhez való kötöttségének megszüntetésére készül. Az idő rövidsége miatt csak egy látványos akciónak volt már esélye, ezért megkérdeztem telefonon a 2014-es Heti Világgazdaságban megjelent országos rangsor első tíz iskolájának és a legjobb öt egyházi iskolának az igazgatóját, hogy hajlandók lennének-e egy tiltakozó nyilatkozat aláírására. Kellemesen csalódva nagyon meglepődtem, hogy autonóm és szuverén módon gondolkodó és cselekvő igazgatókat ismertem meg, s végül a tizenötből tizenhárman vállalták az aláírást. A felhívást a Magyar Távirati Irodának, az Emberi Erőforrások Minisztériuma vezetőinek, a parlamenti pártok frakcióvezetőinek és a miniszterelnöknek címeztük. Néhány nappal később a sajtóhoz eljuttatott újabb nyilatkozatunkban leszögeztük, hogy nem új követeléssel álltunk elő, hanem csak ugyanezen kormányerő korábbi parlamenti döntésének súlyos következményekkel járó eltörlése ellen tiltakozunk –, több tucat újságíróhoz eljuttatva a leveleinket. Az akciónk végül elbukott, de két konkrét sikert azért mégis elértünk. Egyrészt januárban fogadott minket Czunyiné Bertalan Judit köznevelésért felelős államtitkár asszony. A megbeszélés konstruktív légkörben zajlott, s további szakmai egyeztetésre kaptunk ígéretet. A fontosabb eredmény végül az lett, hogy szoros szakmai-baráti kapcsolat alakult ki az igazgatók között (mely azóta is tart), s végül nevet is adtunk az együttműködésnek: ÉGIG (Élenjáró Gimnáziumok Igazgatóinak Grémiuma, www.egig.hu).

Tisztelgő látogatást tettem az ELTE rektori hivatalában Mezey Barna rektor úrnál. A tornaterem építkezési terveink bemutatása céljából sikerült személyes találkozót szerveznem Scheuer Gyula frissen kinevezett kancellárral. Az Európai Parlament Modell 2016 tavaszára Budapestre tervezett nemzetközi ülése kapcsán az Emberi Erőforrások Minisztériuma három államtitkár-helyettesével is tárgyaltam (Pröhle Gergely, Schanda Tamás, Sipos Imre), a 2017-re tervezett érettségi reformok szakmai vitáit megnyitó konferencia helyszínét a Trefortba szerveztem, ahol megbeszélést folytathattam Pölöskei Annamária helyettes államtitkár asszonnyal, és

Kaposi Józseffel, az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet igazgatójával. Részt vettünk a Gyakorlóiskolák Iskolaszövetségének konferenciáján is, s döntést hoztunk arról, hogy sok év után újból tagként aktivizáljuk magunkat a szervezetben.

A Miniszterelnökségen felvettem a kapcsolatot Latorczai Csaba helyettes államtitkárral, akinek kérésére Cserős Borbála tanárnő vezetésével hatvan oldalas pályázati anyagot állítottunk össze a tervezett tornatermi beruházás koncepciójáról. Ez az anyag meggyőzte a kancellár urat is terveink komolyságáról, s végül úgy döntöttünk, hogy elvetve jelenlegi épületünk további beépítésnek terveit, inkább a szomszédos, Puskin utca 6. szám alatti telek megszerzésére teszünk kísérletet. Tavasszal felkerestük a VIII. kerületi önkormányzatban Kocsis Máté polgármester urat, nyár elejére pedig a kancellár úr már meg is szerezte az egyetemi szenátus felhatalmazását egy esetleges telekvásárlásra. Jómagam eközben felkerestem két rektorhelyettest, hogy megköszönjem az ELTE vezetőségének támogatását egy olyan tornacsarnok felépítéséhez, amely egyszerre szolgálhatja iskolánk diákjai és az egyetemisták sportolási és mozgás lehetőségeit.

Az év folyamán – többek között – még a következő szakmai szervezetekkel építettünk ki gyümölcsöző kapcsolatot: Expanzió kft, Oktatási Hivatal, Eötvös Kollégium, Nemzeti Emlékezet Bizottsága, Milestone Intézet, Mathias Corvinus Collégium, Antall József Tudásközpont. Igyekeztem az öregdiákok felé is nyitni, melynek egyik legkézzelfoghatóbb eredménye Andrew Grosz (Grósz András) öregdiákunk nagyvonalú, több mint egymillió forintos alapítványi felajánlása volt a magyar irodalom és nyelvtan oktatásának támogatására.

A diákok számára a németes diákcserék és Európai Parlament Modell (MEP) nemzetközi rendezvényei jelentettek különleges lehetőséget nyelvtudásuk, műveltségük és nemzetközi kapcsolatrendszerük fejlesztésére, illetve megkezdtük egy törökországi s egy franciaországi diákcsere megszervezését is.

Búcsú néhány kollégától

Elbúcsúztattuk a végleg nyugdíjba vonulókat, köztük Kovács Ágnes francia-magyar szakos kolléganőt, aki az Emberi Erőforrások Minisztériumától Pedagógus Szolgálati Emlékéremben részesült. Kovács Ágnes tanárnő 36 évet tanított a Trefortban, s 1985-től volt francia nyelvből vezetőtanár. Tanári pályájának középpontjában a francia nyelv oktatása volt. Szívügyének tekintette, hogy tanítványai ne csak a tanórák keretében foglakozzanak a nyelvvel. Az általa vezetett francia nyelvi diákszínjátszó csoportok szép eredményeket értek el hazai és nemzetközi diákszínjátszó fesztiválokon. Több alkalommal szervezett francia diákcserét, ezek keretében különböző projekttémákat dolgoztak fel a diákok. Jómagam örülök, hogy sikerült igazgatóként

személyes benyomást is szereznem Kovács Ágnesről, akinek óráin nem a tanári kinyilatkoztatás dominált, sokkal inkább a diákokat dolgoztatta, s a fő tanári célkitűzése gondolkodtatáson keresztül történő fejlesztés volt.

Chikán Éva tanárnő a Teleki Blanka Gimnáziumban kezdte a tanári munkáját, 1985-től tanított fizikát iskolában, hosszú pályafutását a piaristáknál fejezi majd be, de alapvetően mindig is trefortos volt, s az is marad. Meghatározó alakja volt évtizedekig nemcsak a fizika munkaközösségünknek, hanem az egész iskolának. Neve ismertté vált tankönyvszerzőként, rendszeresen és eredményes versenyeztetőként (legkiemelkedőbb eredménye egyik tanítványa diákolimpiai bronzérme volt), de talán legfontosabb számára mégis a fizika megszerettetése volt. Idén az Emberi Erőforrások Minisztériumától ő is Pedagógus Szolgálati Emlékéremben részesült. A tanárnő negyvenhárom éve nem szűnő és soha nem lankadó lelkesedéssel és szeretettel tanította a diákokat fizikára. Harminc éve vezetőtanár, leendő fizika tanárok sokasága tapasztalhatta meg magabiztos tudását, emberi és szakmai értékeit. Lelkes szervezője volt évekig a Magyar Televízió Repeta c. műsorának fizikából. Osztályfőnökként és emberként mindig példát mutatott a diákjai és a kollégai előtt.

A tanév folyamán távozott a testületből Juhászné Horváth Katalin, francia-magyar szakos kolléga, aki – néhány éves megszakítással – tizenhat évig tanított közöttünk. Juris Renáta kezdő tanárként két évig tanított történelmet iskolánkban. Király Csaba matematika-fizika szakos kolléga is két éve érkezett. Szaktárgyi tudása ellenére nem sikerült gyökeret eresztenie, s jó kapcsolatot kiépítenie csoportjai többségével, így szerződését nem hosszabbítottam meg. Szintén két éve érkezett Dobosi Mária tanárnő, aki a gyesen lévő Bozóki Gabriella tanárnőt helyettesítette. Személyiségének és tanítási módszereinek sok erénye volt. Sajnos nagyon sokat hiányzott, ez már a folyamatos tanulás rovására ment, így az ő szerződését sem hosszabbítottam meg. Szépen elbúcsúzott az osztályaitól. Nyár végén távozott a testületből Molnár Karolina tanárnő is, aki 2008-tól 2011-ig, majd 2013-tól volt magyar szakos kollégánk. Vezetőtanárként is dolgozott; pályáját az Oktatási Hivatal munkatársaként folytatja. Gábor Marina iskolapszichológusi tevékenységét nem érte kritika, idejébe, energiájába ellenben már nem fért bele az igazgató megnövekedett szakmai elvárása (pl. az ún. Sipos ügy kapcsán egy iskolai prevenciós tevékenység szisztematikus felépítése, iskolai protokoll kidolgozása), s mivel az ő elképzeléseibe nem fért bele egy teljes állású pszichológusi tevékenység, ezért munkáját megköszönve elváltak útjaink, magam pedig meghirdettem egy egész óraszámos állást.

Csapodi Zoltán

A tantestület[1]

Bajza Sándor (2012)
- angol: 9. évf., 10. évf., 11. a, 11. b, 12. a, 12. b

Bareithné Kecskés Mária (1983)
- testnevelés: 8. b, 8. c, 9. b, 9. c, 11. b, 11. c, 12. b, kosárlabda házibajnokság

Boronkai-Horváth Zsófia (2010)
- földrajz: 7. c, 8. a, 8. b, 8. c, 9. a, 9.c, 10. c, biológia: 7. b, 10. b
  diákönkormányzatot segítő tanár

Bogdán Krisztina (2002)
- vezetőtanár, spanyol: 9. évf., 10. évf., 11. évf.,
  közösségi szolgálati munkát segítő pedagógus

Bugán Ilona (2006)
- spanyol: 9. évf., 10. évf., tankönyvfelelős

Chikán Éva (1985–2015)
- fizika: 12. fakt

Csapodi Zoltán (1993)
- igazgató, vezetőtanár, történelem: 8. a, EU klub: 9-12. évf.

Cserős Borbála (2004–2007, 2014–)
- magyar: 7. c

Dobosi Mária (2013–2015)
- magyar: 7. a, 8. c, 9. a

Domokos Katalin (1982)
- vezetőtanár, osztályfőnök: 9. b, francia: 9. évf., orosz: 10. évf., 12. évf.

Draskóczy-Littner Anita (1999–2004, 2010–)
- néptánc: 7. a, 7. b, 7. c, 8. a, 8. b, 8. c

1 A nevek mellett azt tüntettük fel, hogy az adott tanár melyik évben kezdett a Trefortban tanítani.

Eiben Ingeborg (1996)
- vezetőtanár, angol: 7. a, 7. b, 8. a, 8. b, 9. évf.

Elekes Katalin (1993)
- vezetőtanár, angol: 7. a, 7. b, 10. évf., 12. a, 12. b

Éltető Katalin (2000)
- vezetőtanár, spanyol: 11. évf., 12. évf., 11-12.fakt

Faragó Norbert (2005)
- vezetőtanár, osztályfőnök: 9. c, biológia: 7. c, 9. c, 11. fakt, 12. fakt, kémia: 9. c, 11. c

Farkas Ferenc (2010)
- osztályfőnök: 11. a, kémia: 8. a, 8. b, 9. b, 10. a, 10. b, 11. a, matematika: 10.b, 11. a

Farkasné Gács Enikő (2011)
- osztályfőnök: 9. a, fizika: 7. a, 8. b, 9. a, 9. b, 10. c, 11. b, 12. fakt, matematika: 9. a

Dr. Fábián László (2004)
- osztályfőnök: 12. a, magyar: 10.a, 11. c, 12. a, 12. fakt, média: 11. fakt, 12. fakt, média modul

Ferencz Gábor (2006)
- igazgatóhelyettes, testnevelés: 7. c, 8. b, 12. c, nomádtáborok szervezése

Fernengel András (1994)
- vezetőtanár, osztályfőnök: 7. a, kémia: 11. b, biológia: 7. a, 8. b, 9. a, 11. b, nomádtáborok szervezése

Gábor Marina (2013–2015)
- pszichológus

Gedeon Gábor (2003)
- biológia: 8. a, 8. c, 9. b, 10. a, 11. c

Dr. Gerőcs László (1982)
- vezetőtanár, matematika: 12. a, 12. c

Gombos Éva (1977)
- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, matematika: 8. c, 11. b, 12. b

Gonda Zita (1993)
- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, francia: 10. évf., 11. évf., 12. évf., 12. fakt

Havasi Helga (2013)
- német: 9. évf., 10. évf., 11. évf., 12. évf., 12. fakt

Ispánovity Edit (2002)
- vezetőtanár, angol: 10. évf., 11. a, 11. b, 12. a, 12. b, 11. fakt

Jászné Kajmádi Mónika (2001)
- vezetőtanár, német: 10. évf., 11. a, 11. b, 11. fakt

Juris Renáta (2013–2015)
- történelem: 7. c, 9. c

Kálmán Éva (1993)
- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, testnevelés: 7. a, 9. a, 10. b, 10. c, 11. a, 12. a, gyógytestnevelés: 7-12. évf.

Keisz Ágoston (2004)
- vezetőtanár, osztályfőnök: 7. b, munkaközösség-vezető, magyar: 7. b, 8. b, 10. c, 12. c

Kéri András (1990)
- vezetőtanár, földrajz: 7. a, 7. b, 9. b, 10. a, 10. b

Király Csaba (2013–2015)
- fizika: 7. b, 8. a, 9. c, 11. fakt, matematika: 7. a, 9. b, 10. a

Dr. Kiss Csilla (1999)
- vezetőtanár, történelem: 9. a, 9. b, 11. a, 12. b, 12.c

Kovács Ágnes (1979–2015)
- vezetőtanár, osztályfőnök: 12. b, francia: 11. évf., 12. évf.

Kovács Gabriella (1995)
- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, rajz és művészettörténet: 8. a, 10. a, 10. b, 10. c, 11-12. fakt, közösségi szolgálati munkát segítő pedagógus

Kovács Géza (2004)
- vezetőtanár, osztályfőnök: 10. b, fizika: 7. c, 8. c, 10. b, 11. c

Kovács Lehel (2000)
- rajz: 7. a, 7. b, 7. c, 8. b, 8. c, 9. a, 9. b, 9. c

Kubicza János (1983)
- testnevelés: 7. a, 8. a, 10. b, 10. c, 11. a, 12. a, 12. b

Kutrovácz László (2002)
- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 10. c, kémia: 8. c, 9. a, 10. c, 11. fakt, biológia: 10. c

Lenkefi Ferencné (1991)
- vezetőtanár, osztályfőnök: 12. c, angol: 9. évf., 11. a, 11. b, 12. c, 12. fakt

Magyarné Ulrich Zsuzsanna (2004)
- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, történelem: 8. b, 10. c, 11. c, 11. fakt, 12. fakt

Máriáss Márta (2003)
- vezetőtanár, német: 7. a, 7. b, 9. évf.

Mészáros Péter (2004)
- vezetőtanár, ének: 7. a, 7. b, 7. c, 9. a, 9. b, 9. c, énekkar: 7-12. évf., az iskolai kórus vezetője

Mohay Péter (1986)
- matematika: 7. c, 9. a, 10. a, 10. c

Molnár Karolina (2008–2011, 2013–2015)
- vezetőtanár, magyar: 9. c, 11. a

Nikolics Noémi (1994–1996, 2005–)
- vezetőtanár, osztályfőnök: 8. c, angol: 8. c, 10. évf.

Palojtay Tamás (1983)
- informatika: 7. a, 7. b, 7. c, 8. a, 9. a, 9. c, 10. b

Pál Gergely (2002)
- igazgatóhelyettes, vezetőtanár, történelem: 8. c, 10. a

Pentz Anna Mária (2001)
- vezetőtanár, osztályfőnök: 11. b, magyar: 9. b, 11. b, 12. fakt

Perge Gabriella (2011)
- német: 12. fakt

Dr. Piláth Károly (2005)
- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 10. a, informatika: 8. a, 8. b, 8. c, 9. b, 10. a, 10. c, fizika: 10. a, 11. a, rendszergazda

Poros András (2008)
- társadalomismeret: 12. c, francia: 11. fakt

Regele György (1993)
- vezetőtanár, informatika: 7. a, 7. b, 7. c, 8. b, 8. c, 9. a, 9. b, 9. c, 10. b, 10. c, 11. fakt

Rezsekné Fehér Laura (2008)
- vezetőtanár, osztályfőnök: 7. c, angol: 7. c, 12. a, 12. b

Sapszon József (1982)
- testnevelés: 7. b, 7. c, 8. c, 9. a, 10. a, 11. b, 11. c, 12. c

Dr. Schróth Ágnes (1981)
- igazgatóhelyettes, vezetőtanár, kémia: 12. fakt

Szabó Ádám (1993)
- vezetőtanár, magyar: 8. a, 10. b, 11. fakt

Szabó Éva (1993)
- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, német: 8. a, 8. b, 9. évf., 12. a, 12. b, 12. fakt

Szántó Lívia (2014–2015)
- magyar: 8. b

Szászné Heszlényi Judit (1975)
- biológia: 11. a, 11. fakt, 12. fakt

Szemethy Tamás (2013)
- történelem: 7. a, 7. b, 11. b, társadalomismeret: 12. a, 12. b, 11. fakt, EU-klub

Szénásiné dr. Steiner Rita (1998)
- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, angol: 8. a, 8. b, 9. évf., 10. évf.

Szentkláray Nóra (1996–2000, 2014–)
- matematika: 10. c, 12. a

Szilárd Gábor (1972)
- matematika: 11. c

Sztrókay András (2008)
- osztályfőnök: 11. c, angol: 8. a, 8. b, 9. évf., 11.c, 11. fakt, színjátszó fesztivál szervezése

Tobisch Márta (2004)
- vezetőtanár, matematika: 7. b, 8. a, 9. c

Tóvizi Katalin (2000–2005, 2007–)
- gyermekvédelmi felelős, testnevelés: 7. b, 7. c, 9. a, 9. b, 9. c, 10. a, 12. c

Ujházy Márton (2010)
- osztályfőnök: 8. b, matematika: 8. b, 9. b, 10. b, 10. c, 11. a, 12. a

Veszprémi Ferenc (1985)
- vezetőtanár, matematika: 11. b, 12. b, 12. c

Weiszburg Zsuzsanna (2013)
- osztályfőnök: 8. a, ének: 8. a, 8. b, 8. c, 10. a, 10. b, 10. c, az iskolai kórus vezetője

Zsigmond Zsolt (2007)
- vezetőtanár, osztályfőnök: 11. b, történelem: 10. b, 11. b, 12. a, 11. fakt, 12. fakt

Kitüntetett tanárok

Dr. Gerőcs László
Pro Universitate Emlékérem ezüst fokozata
(Az Egyetemi Tanács kitüntetése)

Dr. Piláth Károly (ld a képen)
Az országos természettudomány-tanítási fesztivál fődíja
A fesztiválon a National Instruments Hungary kft. különdíja

Dr. Schróth Ágnes
Rátz Tanár Úr Életműdíj
(három nagyvállalat közös alapítványi kuratóriumának kitüntetése)

Kitüntetett dolgozók

Deákné Gyenis Ildikó
Trefort Ágoston Emléklap
(Az Egyetemi Tanács kitüntetése)

Szabóné Szorger Ildikó
Trefort Ágoston Emléklap
(Az Egyetemi Tanács kitüntetése)

Az egyes osztályok tanárai

tantárgy	7. a	7. b	7. c	8. a
magyar	Dobosi M.	Keisz Á.	Cserős B.	Szabó Á.
történelem	Szemethy T.	Szemethy T.	Juris R.	Csapodi Z.
társadalomismeret				
matematika	Király Cs.	Tobisch M.	Mohay P.	Tobisch M.
kémia				Farkas F.
földrajz	Kéri A.	Kéri A.	Boronkai-Horváth Zs.	Boronkai-Horváth Zs.
biológia	Fernengel A.	Boronkai-Horváth Zs.	Faragó N.	Gedeon G.
fizika	Farkasné G. E.	Király Cs.	Kovács Gé.	Király Cs.
angol nyelv	Eiben I., Elekes K., Szentkláray N.		Rezsekné F. L.	Eiben I., Szénásiné S. R., Sztrókay A.
német nyelv	Máriáss M.			Szabó É.
spanyol nyelv				
francia nyelv				
orosz nyelv				
kínai				
informatika	Palojtay T., Regele Gy.	Palojtay T., Regele Gy.	Palojtay T., Regele Gy.	Palojtay T., Piláth K.
ének	Mészáros P.	Mészáros P.	Mészáros P.	Weiszburg Zs.
rajz, művészettörténet	Kovács L.	Kovács L.	Kovács L.	Kovács Ga.
testnevelés	Kálmán É., Kubicza J.	Tóvizi K., Sapszon J.	Tóvizi K., Ferencz G., Sapszon J.	Tóvizi K., Kubicza J.
néptánc	Draskóczy-Littner A.	Draskóczy-Littner A.	Draskóczy-Littner A.	Draskóczy-Littner A.

8. b	8. c	9. a	9. b	9. c
Keisz Á., Szántó L.	Dobosi M.	Dobosi M.	Pentz A. M.	Molnár K.
Kiss Cs.	Pál G.	Kiss Cs.	Kiss Cs.	Juris R.
Ujházy M.	Tobisch M.	Farkasné G. E., Mohay P.	Király Cs., Ujházy M.	Tobisch M.
Farkas F.	Faragó N., Kutrovácz L.	Kutrovácz L.	Farkas F.	Faragó N.
Kéri A.	Boronkai-Horváth Zs.	Boronkai-Horváth Zs.	Kéri A.	Boronkai-Horváth Zs.
Gedeon G.	Faragó N.	Fernengel A.	Gedeon G.	Faragó N.
Chikán É.	Chikán É.	Farkasné G. E.	Farkasné G. E.	Király Cs.
Eiben I., Szénásiné S. R., Sztrókay A.	Nikolics N.	Bajza S., Eiben I., Lenkefi Fné, Szénásiné S. R., Sztrókay A.		
Szabó É.		Havasi H., Máriáss M., Szabó É.		
		Bogdán K., Bugán I.		
		Domokos K.		
Regele Gy. Piláth K.	Piláth K. Regele Gy.	Palojtay T., Regele Gy.	Piláth K., Regele Gy.	Palojtay T., Regele Gy.
Weiszburg Zs.	Weiszburg Zs.	Mészáros P.	Mészáros P.	Mészáros P.
Kovács L.	Kovács L.	Kovács L.	Kovács L.	Kovács L.
Bareithné K. M., Ferencz G.	Bareithné K. M., Sapszon J.	Kálmán É., Sapszon J.	Bareithné K. M., Tóvizi K.	Bareithné K. M., Tóvizi K.
Draskóczy-Littner A.	Draskóczy-Littner A.			

tantárgy	10. a	10. b	10. c	11. a
magyar	Fábián L.	Szabó Á.	Keisz Á.	Molnár K., Szabó Á.
történelem	Pál G.	Zsigmond Zs.	Magyarné U. Zs.	Kiss Cs., Magyarné U. Zs., Zsigmond Zs.
társadalom-ismeret				
matematika	Király Cs., Mohay P.	Ujházy M., Farkas F.	Mohay P., Ujházy M.	Farkas F., Ujházy M.
kémia	Farkas F.	Farkas F.	Kutrovácz L.	Farkas F., Kutrovácz L.
földrajz	Kéri A.	Kéri A.	Boronkai-Horváth Zs.	
biológia	Gedeon G.	Boronkai-Horváth Zs.	Kutrovácz L.	Szászné H. J., Faragó N.
fizika	Piláth K.	Kovács Gé.	Farkasné G. E.	Piláth K., Király Cs.
angol nyelv	Bajza S., Elekes K., Szentkláray N., Ispánovity E., Nikolics N., Szénásiné S. R.			Bajza S., Ispánovity E., Lenkefi Fné
német nyelv	Havasi H., Jászné K. M.			Havasi H., Jászné K.M.
spanyol nyelv	Bogdán K., Bugán I.			Bogdán K., Éltető K.
francia nyelv	Gonda Z.			Gonda I., Kovács Á.
orosz nyelv	Domokos K.			
kínai nyelv	Xie Jing			Kong Meng
informatika	Piláth K.	Palojtay T., Regele Gy.	Piláth K., Regele Gy.	
ének	Weiszburg Zs.	Weiszburg Zs.	Weiszburg Zs.	
rajz, művészettörténet	Kovács Ga.	Kovács Ga.	Kovács L.	
testnevelés	Tóvizi K., Sapszon J.	Kálmán É., Kubicza J.	Kálmán É., Kubicza J.	Kálmán É., Kubicza J

11. b	11. c	12. a	12. b	12. c
Pentz A. M., Szabó Á.	Fábián L., Szabó Á.	Fábián L., Pentz A. M.	Kovács Á., Pentz A. M.	Keisz Á., Pentz A. M.
Szemethy T., Magyarné U. Zs., Zsigmond Zs.	Magyarné U. Zs., Zsigmond Zs.	Zsigmond Zs., Magyarné U. Zs.	Kiss Cs., Zsigmond Zs., Magyarné U. Zs.	Kiss Cs., Zsigmond Zs., Magyarné U. Zs.
		Szemethy T.	Szemethy T.	Poros A.
Gombos É., Veszprémi F.	Szilárd G.	Gerőcs L., Ujházy M.	Gombos É., Veszprémi F.	Gerőcs L., Veszprémi F.
Fernegel A., Kutrovácz L.	Faragó N., Kutrovácz L.	Schróth Á.		
Fernegel A., Faragó N., Szászné H. J.	Gedeon G., Faragó N., Szászné H. J.	Faragó N., Szászné H. J.		
Farkasné G. E., Király Cs.	Kovács Gé., Király Cs.	Chikán É., Farkasné G. E.		
Bajza S., Ispánovity E., Lenkefi Fné	Sztrókay A.,	Bajza S., Elekes K., Ispánovity E., Rezsekné F. L.		Lenkefi Fné
Havasi H., Jászné K. M.		Havasi H., Szabó É.		
Bogdán K., Éltető K.		Éltető K.		
Gonda I., Kovács Á.		Kovács Á., Gonda Z.		
		Domokos K.		
Kong Meng		Liu Jing		
Bareithné K. M., Sapszon J.	Bareithné K. M., Sapszon J.	Kálmán É., Kubicza J.	Bareithné K. M., Kubicza J.	Tóvizi K., Ferencz G., Sapszon J.

Az iskola szolgáltató testülete

Knyazoviczky Andrea	gazd. ügyintéző
Deákné Gyenis Ildikó	iskolatitkár
Szorgerné Szabó Ildikó	iskolatitkár
Marácz Mónika	könyvtáros
ifj. Bartha László	gondnok
Szabóné Szilágyi Erzsébet	alapítványi ügyintéző
Márton Zoltán	technikus
Juhász András	fénymásolás, kézbesítés
Kolláth Ilona	laboráns
Bergovecz József	portás
Oláh László	portás
Dományné Gondos Éva	takarító
Fenyvesi Klára	takarító
László Attiláné	takarító
Márton Bálint	takarító
Váradi Ildikó	takarító

A TANÁRJELÖLTEK

	Vezetőtanár	Tanárjelöltek	
angol	Eiben Ingeborg	Fenyves Bettina	Stark Eszter Mária
		Riba Borbála Zita	Ujhelly Anikó
	Elekes Katalin	Eke Erzsébet	Takács Viktória
		Kincses Judit Magdolna	Vörös Kata
		Leipold Péter	Zarándy Kata
	Ispánovity Edit	Bacskó Márta	Takács Nóra
		Magyar Ágnes	
	Lenkefi Ferencné	Donkó Emese	Kelemen Dávid Krisztián
		Földesi Gergely	Szőllősi Krisztina
		Guba András	
	Nikolics Noémi	Horváth Julianna	Szalay Dalma
		Papp Rita	Ünnep Nóra
	Rezsekné Fehér Laura	Kovács Dóra	Szakály Nikoletta
		Lőrincz Nanetta	
	Szénásiné Steiner Rita	Négyesi Rebeka	Takács Tünde
		Orosz György Endre	
biológia	Faragó Norbert	Pozsonyi Enikő Szilvia	
	Fernengel András	Asbóth Fanni	
		Rada Szilvia	
ének	Mészáros Péter	Bajnai Sándor	Kurucz Andrea
		Balázs-Jánosik Ágnes	Rév Gábor
		Deákné Kecskés Mónika	
fizika	Kovács Géza	Boros Zsófia	Kanizsai Rita
		Hegedüs Nikolett	Moór István
		Jófejű Anikó	Szakály Nikoletta
földrajz	Kéri András	Balázs Árpád	Boros Zsófia
francia	Domokos Katalin	Fenyves Bettina	
	Gonda Zita	Tóth Noémi	
	Kovács Ágnes	Kertész Kata	
játék	Nikolics Noémi	Bajnai Sándor	(játék- és szabadidőszervező)
kémia	Kutrovácz László	Lautenbach Krisztina	

	Vezetőtanár	Tanárjelöltek	
magyar	Keisz Ágoston	Horváth Péter	Pásztor Diána
		Horváth Sára	Viola Beáta
		Ládi Anna	
	Molnár Karolina	Auer Eszter	Weidl Zsófia
	Pentz Anna Mária	Király Mónika	Poór Patrícia
		Oláh Szilvia	
	Szabó Ádám	Baki Orsolya	Szarka Ágnes
		Bárdos Petra	Vincze Judit
		Osváth Márton Sámuel	
matematika	Gerőcs László	Kanizsai Rita	Rózsás Adrienn
		Kovács Veronika	
	Gombos Éva	Borsay Adél	Sulyok Katalin Zsuzsanna
		Jófejű Anikó	Szeidl Rita Betti
		Királdi Kinga	
	Tobisch Márta	Plutzer Zsanett	Tislér Norbert Tibor
		Pozsonyi Enikő Szilvia	Zöld Péter István
	Veszprémi Ferenc	Hegedüs Nikolett	Talamaszné Szabados Éva
		Moór István	
német	Jászné Kajmádi Mónika	Vass Bálint	Zarándy Kata
	Máriáss Márta	Poór Patrícia	
	Szabó Éva	Farkas Katalin Gizella	
nyelv	Molnár Karolina	Auer Eszter	(nyelv- és beszédfejlesztő)
orosz	Domokos Katalin	Varga Richárd	
számítástech.	Piláth Károly	László Nikolett Viktória	Mischinger Péter
	Regele György	Berta Anna Aranka	Matusz Gabriella
		Csernákné Kiss Ildikó	Sándor Zoltán
	Siegler Gábor*	Bölöni Csaba	Somogyi Krisztián
		Mozolai Monika	
történelem	Kiss Csilla	Csiszár Andor	Urbán Krisztián
		Lajtai Ádám	
	Magyarné Ulrich Zsuzsanna	Mohay Borbála	Tóth Enikő
		Orosz György Endre	
	Pál Gergely	Paulus Frigyes	
	Zsigmond Zsolt	Balázs Árpád	Karácsonyi Bettina
		Horváth Péter	Tanács Fanni
		Huszta Renáta	

* Iskolánk ún. külső vezetőtanára, nem a Trefortban tanít.

Egyéni összefüggő gyakorlaton résztvevő hallgatók

a tanárjelölt neve (szakja)	mentora	szaktárgyi konzulense	nem szaktárgyi konzulense
Baloghné Schmidt Edit (angol)		Nikolics Noémi	
Horváth Marianna (francia, angol)	Gonda Zita	Eiben Ingeborg	Kovács Ágnes
Galamb Dániel (biológia, matematika)	Fernengel András	Tobisch Márta	Kovács Ágnes
Bánfalvi Attila (földrajz, történelem)	Kéri András	Kiss Csilla	Kovács Gabriella
Kerti Ákos (informatika)	Regele György		
Joó Kinga (magyar)	Pentz Anna Mária	Domokos Katalin	Faragó Norbert
Fontanji Andor (matimatika)	Veszprémi Ferenc		Kovács Gabriella
Garay Bianka (német)	Máriáss Márta		Kovács Gabriella
Márki Herta (német)	Szabó Éva		Kovács Gabriella
Szarvas Zsófia (német)	Jászné Kajmádi Mónika		Éltető Katalin
Jeszenszky Márton (spanyol)	Bogdán Krisztina		Bogdán Krisztina
Lózsi Tamás (történelem)	Zsigmond Zsolt		
Tomacsek Vivien (angol, történelem)	Rezsekné Fehér Laura	Magyarné Ulrich Zsuzsanna	Kutrovácz László

NAPTÁR

Eseménynaptár

szept. 1.	évnyitó
okt. 3.	verébavatás
okt. 14.	spanyol nap
okt. 16.	egy kínai delegáció látogatása az iskolában
okt. 18.	ökonap
okt. 20.	a „Családi történetem" (iskolai) pályázat benyújtásának határideje
okt. 20.	megemlékezés az 1956-os forradalomról és szabadságharcról
okt. 23.–nov. 2.	őszi szünet
nov. 3–6.	papírgyűjtés
nov. 6.	helyesírási verseny
nov. 8–15.	nemzetközi MEP ülés (Luxemburg, Csitkovics Péter, Mangoff Nóra, Sárosi András (9. c), Migács Bálint (11. b))
nov. 17.	szaktanári fogadóóra
nov. 21.	igazgatói tájékoztató a felvételizők szüleinek
nov. 22.	a németül tanulók bécsi útja
nov. 24.	szaktanári fogadóóra
nov. 30.	szalagavató bál
dec. 2.	DSD német nyelvvizsga
dec. 4–6.	SZUNO vásár
dec. 6.	karácsonyi koncert és néptáncbemutató
dec. 8–12.	frontmozi az iskolában délutánonként
dec. 12.	szavalóverseny
dec. 12.	közösségi vásár
dec. 13.	Trefort nap
dec. 13.	az Öveges pályázat zárórendezvénye
dec. 20.–jan. 4.	téli szünet
jan. 1.	Az iskola neve 2015. január elsejétől ELTE Trefort Ágoston Gyakorló Gimnázium.
jan. 6.	történelem OKTV második forduló (Szulovszky Mária (11. a))
jan. 8.	földrajz OKTV második forduló (Rácz Imre (11. c))
jan. 16.	az első félév utolsó napja
jan. 17.	írásbeli felvételi
jan. 23.	a félévi bizonyítványok kiosztása
jan. 27.	Varga Tamás matematikaverseny második forduló (Mosoni Péter (7. a), Szabó Máté, Zelei Regina (7. b), Varga Eszter (7. c), Lipták Zoltán (8. a), Benke András, Kerényi Tamás, Nagy Benedek, Reményi Réka, Tornai Zsombor, Vásárhelyi Márton, Vitéz Benedek (8. b), Nyerges Balázs, Penc Patrik, Takács Ákos (8. c))

jan. 28.	matematika OKTV második forduló (Ryan Anna (12. a))
jan. 29.	angol OKTV második forduló (Birghoffer Péter (12. b), Rákos Dóra (12. a))
jan. 30.	Trefort bál
febr. 2.	német OKTV második forduló (Palotás Márk, Ryan Anna, Zsoldos Lili (12. a))
febr. 6.	francia OKTV második forduló (Szőnyi Mihály (12. b), Zeman Gabriella (12. c))
febr. 6–11.	síszünet, iskolai sítábor
febr. 12.	Arany Dániel matematikaverseny második forduló (Borbély Dóra, Monostori Réka (9. a), John Tamás (9. b), Kovács Benedek, Kovács Tamás (9. c), Tóth Boglárka (10. a), Jávor Ádám, Nguyen Hoang Hai (10. b), Misius Tamás, Póta Krisztián, Szulovszky Péter (10. c))
febr. 13.	orosz OKTV második forduló (Fűr Veronika (12. a), Koller Domonkos (12. b), Varju Veronika (12. c))
febr. 14.	Curie kémiaverseny második forduló (Kalapos Péter, Koncz Lili, Sólymos Petra, Misius Tamás, Barborják Péter (10. c))
febr. 16.	biológia OKTV második forduló (Palotás Márk, Rákos Dóra, Tanai Lilla, Zsoldos Lili (12. a), Penc Mirjam, Pollner Nóra, Prepok Marcell (12. b))
febr. 17.	spanyol OKTV második forduló (Ryan Anna (12. a))
febr. 20.	„Fedezd föl a Trefortot" (ismerkedési délután a felvételiző hatodikos diákok számára)
febr. 25.	megemlékezés a kommunista diktatúra áldozatairól
febr. 28.	szóbeli felvételi
márc. 3.	Varga Tamás matematikaverseny döntője (Mosoni Péter (7. a), Varga Eszter (7. c), Vitéz Benedek (8. b))
márc. 5.	ART rendezvény a Trefortban
márc. 7.	XVII. iskolai diákszínjátszó fesztivál
márc. 12.	Irinyi kémiaverseny második forduló (Kalapos Péter (10. c))
márc. 13.	megemlékezés az 1848/49-es forradalomról és szabadságharcról
márc. 18.	a Frankofónia ünnepe
márc. 20–22.	matektábor (Kismaros)
márc. 20–26.	a MEP nemzeti ülése (Mangoff Nóra, Csitkovics Péter, Sárosi András (9. c), Nguyen Nam Son (10. c), Fekete Borbála (11. a), Greczula Levente, Szánthó Alexandra (11. b), Migács Bálint, Szőnyi Mihály (12. b))
márc. 21–28.	a MEP nemzetközi ülése Nápolyban (Szulovszky Mária (11 .a))
márc. 22.	francia diákszínjátszó fesztivál Pécsett
márc. 24.	nemzetközi ifjúsági vitaverseny (Ryan Anna (12. a))
márc. 24.	angol OKTV döntő (Birghoffer Péter (12. b), Rákos Dóra (12. a))
márc. 26.	német OKTV döntő (Palotás Márk, Ryan Anna (12. a))
márc. 27–31.	a 10. a a CERN-ben (Svájcban)

ápr. 1.	spanyol OKTV döntő (Ryan Anna (12. a))
ápr. 1-2.	ezerperces kosárlabda
ápr. 1–3.	Zrínyi Ilona országos matematikaverseny döntője (Pécs, Varga Eszter (7. c))
ápr. 2–7.	tavaszi szünet
ápr. 13.	szaktanári fogadóóra
ápr. 13–16.	papírgyűjtés
ápr. 13–20.	német diákcsere (a jeveri diákok fogadása)
ápr. 15.	sportnap (Margitsziget)
ápr. 16.	megemlékezés a holokausztról
ápr. 17–18.	Szilárd Leó fizikaverseny döntője (Paks, Murin Dániel (9. b))
ápr. 17–19.	angoltábor (Csattogóvölgy, 34 diák)
ápr. 20.	szaktanári fogadóóra
ápr. 21–28.	német diákcsere (a kölni diákok fogadása)
ápr. 22.	a História-kör programja: az örmény népirtás
ápr. 24.	kirajzás a 7-11. évfolyamokon, tanítás a 12. évfolyamon
ápr. 24–26.	Irinyi kémiaverseny döntője (Szeged, Kalapos Péter (10. c))
ápr. 30.	ballagás
máj. 6.	7-8. évfolyam: múzeumi programok és kirándulások, 9. évfolyam: pénzügyi ismeretek projektnap, 10-11. évfolyam: pályaorientációs nap, 12. évfolyam: történelem érettségi
máj. 9.	Curie kémiaverseny döntője (Szolnok, Kalapos Péter, Misius Tamás Bálint (10. c))
máj. 15.	jótékonysági koncert
máj. 22–28.	nomád tábor (9. a)
máj. 27.	országos kompetenciamérés a 8. és 10. évfolyamon
máj. 28.–jún. 2.	nomád tábor (9. c)
máj. 29.–jún. 6.	német diákcsere (Jever) – kiutazás
június 2–7.	nomád tábor (9. b)
jún. 4.	megemlékezés a nemzeti összetartozás emléknapján
jún. 8.	kóruskoncert, néptáncbemutató és táncház az udvaron
jún. 12.	utolsó tanítási nap
jún. 15–19.	English in Action (angol nyelvtanfolyam az iskolában)
jún. 16.	szülői értekezlet a leendő hetedikesek szüleinek
jún. 17.	tanévzáró ünnepség
jún. 19.–aug. 31.	tizenkét iskolai szervezésű nyári tábor

Trefort-napi előadások, programok

(2014. december 13.)

A nagy háború

- Szántó Marcell – Horváth András (10. b): Make music not war
- Művészettörténet fakultáció 12. évfolyam (Kovács Gabriella): Az első világháború hatása a kor képzőművészeti irányzataira
- Bálint Ferenc: Egy osztrák-magyar baka 1914-ben
- Vörös Boldizsár: Háborús gyermekjátékok Magyarországon 1914-1918
- Zsigmond Zsolt: Az örmény népirtás
- Bódy Zsombor: Háborús hétköznapok Bécsben és Budapesten
- Bihari Péter: A nagy háború következményei Európában és Magyarországon
- Gyáni Gábor: Az első világháború emlékezete
- Kiss Csilla: Az utolsó magyar királykoronázás (1916)

- Kiss Csilla: „Éljen a szerelem!" A Csárdáskirálynő a világháborúban, avagy egy 'monarchikum' keletkezéstörténete
- Czoch Ákos (11. c): Miért tört ki?
- Komorovicz Dávid (12. a): Titkosítás-technika a nagy háborúban
- Péczely Petra – Szigeti Blanka (12. b): Az első világháború pszichológiai hatásai
- Kecskés D. Gusztáv: Franciaország Közép-Kelet-Európa politikájának átalakulása az első világháború idején
- Szilágyi Krisztina Éva: Futurizmus
- Fisli Éva: Hideg helyek. Háború a múzeumban – A péronne-i Historial de la Grande Guerre
- Kovács Lehel: Mednyánszky László, a hadifestő
- Fábián László: Nagy ábránd?! – az első világháború ábrázolásának variációi a filmművészetben
- Mészáros Péter: BWV 106 – J. S. Bach vallomása a halálról és az életről
- Francia fakultáció 11. évfolyam (Poros András): Levelek a frontról: a Nagy Háború a francia katonák szemével
- Haluska Csaba: A Nagy Háború emlékei – filmvetítés és beszélgetés
- Hegedűs Márton – Kórosi Zoltán – Nagy Roland – Puska Richárd (9. b): The First Bloody War
- Zeman Gabriella – Nyitray Rudolf (12. c) bevezetőjével: François Truffaut: Jules és Jim (1962) című film vetítése (Gonda Zita)
- Szabadkai Petra – Szulovszky Mária (11. a): Szüfrazsett mozgalom – lépések a női egyenjogúság felé
- Horváth Mariann – Kertész Kata: A háború hangjai
- Kiss Gábor: Az osztrák-magyar haderő sebesült- és betegellátása az I. világháborúban (Tények, adatok, érdekességek)
- Dési Anna (11. b) – Fabók Adrienn (11. a): Children in the Great War
- Antal Zsolt (11. b): Weapons of the Great War
- Bölcskei Andor – Donkó Dániel (10. a): A fegyverek fizikája
- Dernovics Gábor: Az I. világháború harcászata és hadászata egy fizika tanár szemével
- Mikus Áron (12. a): Az első világháború politikai következményei Németországban
- Hegedűs Anita – Sulyok Hanna (12. a): 1914 – karácsony a fronton
- David A. Hill: A View of the Western Front: Some personal thoughts on World War I
- Fülöp Máté (10. b): Flying aces
- Uzonyi Anna: A spanyolnátha
- Varga György: Számok, és ami mögöttük van – az első világháború demográfiája
- Balázs Árpád: Népszavazások az első világháború után
- Ispánovity Edit: Christmas Truce – BBC Documentary with English Introduction
- Pollmann Ferenc: Hogyan ne robbantsunk ki háborút?
- Für Veronika (12. a) – Varju Veronika (12. c): Ablak egy világra: a Romanovok alkonya

- Fiziker Róbert: Utolsó Károly, a szimpatikus Don Quijote
- Ryan Anna – Zsoldos Lili (12. a): A szarajevói merénylet – régen és most
- 11. évfolyam (Fernengel András): A spanyolnátha híres áldozatai
- Garay Bianka – Márki Herta: Delbert Mann: Nyugaton a helyzet változatlan (1979) című film vetítése műhelymunkával
- Petri Simon (12. a): Babits és a Nagy Háború
- Kemény Gabriella – Kling Emma (12. a): Mata Hari – A világ leghíresebb kémnője? A legenda él
- Keisz Ágoston: Háború az irodalomban, irodalom a háborúban. Az I. és a II. világháború ábrázolása az irodalomban
- Biológia szakkör 10. évfolyam (Gedeon Gábor): Az orvoslás a Nagy Háború idején
- Biológia fakultáció 11. évfolyam (Szászné Heszlényi Judit): A spanyolnátha kora
- Kémia szakkör 10. évfolyam (Kutrovácz László): Kísérletek harctéri anyagokkal
- Farkas Ferenc: Mervyn LeRoy: Madame Curie (1943) című film vetítése
- Búr Gábor: Afrika az első világháborúban
- Biológia szakkör 8. évfolyam (Gedeon Gábor): A spanyolnátha

Iskolai szervezésű nyári programok (időrendben)

időpont	időtartam (nap)	a program	helyszín	a résztvevők köre	gyereklétszám	szervező tanár és kísérők
június 19–24.	5	haladó nomád tábor	Zemplén	10. évf. és mások	6+20	Fernengel András
június 29.–július 3.	5	biciklitúra	Balaton	8. b	30	Ujházy Márton
június 29.–július 4.	3+3	biciklitúra, majd állótábor	Balaton	10. c	20, majd 30	Kutrovácz László, Boronkai-Horváth Zsófia
július 2–5.	4	biciklitúra	Balaton	8. c	25	Nikolics Noémi
július 5-10.	6	vizitúra	Felső-Tisza	9. a	28	Mészáros Péter, szülők
július 6–9.	4	osztálytábor	Velencei-tó	7. c	29	Fehér Laura, Cserős Borbála
július 6-10.	5	biciklitúra	Tisza-tó	9. c	26	Faragó Norbert, Kutrovácz László
július 20–23.	4	osztálytábor	Bakony	8. a	22	Weiszburg Zsuzsanna
július 30.–augusztus 8.	12	angol nyelvtanfolyam	Devon (Anglia)	7-9. évfolyam	12	Elekes Katalin, Szentkláray Nóra
augusztus 10–14.	10	gyógytestnevelés tábor	Velencei-tó	7-12. évfolyam	10	Kálmán Éva
augusztus 12–18.	7	kenutúra	Felső-Tisza	7. a és családjaik	30 (+24 családtag)	Fernengel András
augusztus 18–22.	5	osztálytábor	Vonyarcvashegy	10. a	15	Piláth Károly

EREDMÉNYEK

Tanulmányi eredmények

tantárgyak	7. a	7. b	7. c	8. a	8. b	8. c	9. a	9. b	9. c
magyar irodalom	4,90	4,64	4,53	4,59	4,44	4,85	4,68	4,44	4,69
magyar nyelvtan	4,55	4,27	4,66	4,85	4,42	4,88	4,59	4,31	4,38
történelem	4,26	4,00	4,28	4,21	4,30	4,44	4,56	4,47	3,97
angol	4,89	4,88	4,69	4,60	4,38	4,76	4,61	4,59	4,53
német	4,38	4,75		4,56	4,67		4,64	4,57	4,11
francia							5,00	5,00	5,00
spanyol							5,00	4,63	4,77
orosz									
kínai							5,00	5,00	
matematika	4,35	4,36	4,50	4,41	4,27	4,29	4,12	3,75	4,06
informatika	4,39	3,88	4,34	4,09	4,55	4,53	3,97	3,84	4,37
fizika	4,87	4,55	4,84	4,50	4,48	4,62	4,03	3,36	3,60
biológia	4,58	4,39	4,25	4,44	4,36	4,76	3,85	4,22	4,06
kémia				4,29	4,09	4,82	4,24	3,25	4,00
földrajz	4,55	4,21	4,66	4,12	4,18	4,56	4,35	3,78	4,29
ének	4,35	4,45	4,47	4,88	4,76	4,97	4,41	3,66	3,74
rajz, művészettört.	5,00	5,00	5,00	4,85	4,97	5,00	5,00	5,00	5,00
testnevelés	4,52	4,47	4,65	4,64	4,61	4,62	4,76	4,25	4,71
néptánc	4,52	4,61	4,72	4,68	4,94	4,94			
erkölcstan	5,00	4,73	4,91						
társadalomismeret									
média modul									
média fakt									
átlag	4,61	4,46	4,61	4,51	4,49	4,72	4,43	4,13	4,27

tantárgyak	10. a	10. b	10. c	11. a	11. b	11. c	12. a	12. b	12. c
magyar irodalom	4,74	4,52	4,32	4,29	4,73	4,60	4,58	4,53	4,69
magyar nyelvtan	4,56	4,88	4,50	4,32	4,57	4,83	4,70	4,56	4,59
történelem	4,29	4,03	4,62	4,48	3,97	4,47	4,52	4,35	4,74
angol	4,62	4,70	4,75	4,70	4,71	4,48	4,56	4,55	5,00
német	4,10	4,67	4,20	4,07	3,82	4,22	4,75	4,64	4,91
francia	4,44	4,00	5,00	3,63	4,33	4,27	4,00	4,45	3,75
spanyol	4,67	4,13	4,91	4,80	3,91	4,67	4,50	5,00	4,40
orosz	5,00	5,00	5,00				5,00	4,50	4,75
kínai	5,00	2,00	5,00	4,50	5,00	5,00	5,00		5,00
matematika	4,35	4,03	4,35	3,42	3,94	4,03	3,94	4,00	4,48
informatika	4,79	4,00	4,44	5,00	5,00	5,00			5,00
fizika	4,21	4,06	4,32	3,55	4,19	4,07	5,00	4,86	5,00
biológia	4,29	4,21	4,79	4,10	4,10	4,17	5,00	5,00	4,83
kémia	3,68	3,27	4,62	3,13	3,87	3,73	4,20	4,71	4,63
földrajz	4,29	4,15	4,74	5,00	5,00				
ének	4,88	4,82	4,94						
rajz, művészettört.	4,94	4,97	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	
testnevelés	4,65	4,45	4,50	4,33	4,48	4,47	4,82	4,74	4,79
néptánc									
erkölcstan									
társadalomismeret							4,52	4,65	4,53
média modul	5,00	4,58	4,88	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00
média fakt									
átlag	4,52	4,34	4,64	4,07	4,29	4,34	4,56	4,54	4,66

Érettségi eredmények

tantárgyak	12. a				12. b				12. c			
	vizsgázók száma		átlag		vizsgázók száma		átlag		vizsgázók száma		átlag	
	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép
magyar nyelv és irodalom		33		4,81		33		4,75		34		4,76
történelem	6	27	5,00	4,63	7	27	5,00	4,66	5	29	5,00	4,82
matematika	7	26	5,00	4,50	5	29	4,00	4,55	7	26	5,00	4,69
fizika	8	2	4,87	4,50	6	1	4,66	5,00	9	1	4,88	5,00
kémia	5		4,40		7		5,00		6	1	4,66	5,00
biológia	9	1	4,77	4,00	13		4,92		5	1	5,00	5,00
földrajz						1		5,00		2		5,00
angol	6	28	5,00	4,96	6	27	5,00	4,88	7	32	5,00	5,00
német	5	2	5,00	5,00	3	4	5,00	5,00	1	1	5,00	5,00
francia		2		5,00		1		5,00	1	1	5,00	5,00
orosz	2		5,00						3		5,00	
magyar mint idegennyelv						1		5,00				
dráma		2		5,00						2		5,00
mozgókép és médiaismeret		3		5,00								
társadalomismeret		2		5,00		3		5,00		2		5,00
informatika						8		4,42		6		4,83
testnevelés	1		5,00									
művészettörténet						1		4,00				
rajz és vizuális kultúra						1		5,00		1		4,00
ének										1		5,00

A legjobb érettségi átlagok

Azon diákok nevei olvashatók itt, akiknek az érettségi vizsgákon elért eredményeinek átlaga legalább 91 százalék. Zárójelben a tanulók emelt szintű, majd a középszintű érettségi vizsgáinak száma van feltüntetve.

Ryan Anna (12. a) (1, 4)	96,60
Penc Mirjam (12. b) (1, 4)	96,40
Fülöp Réka (12. c) (2, 4)	96,00
Zsoldos Lili (12. a) (2, 3)	95,00
Bojtár Veronika (12. b) (1, 5)	94,67
Tomasz Máté Milán (12. c) (0, 5)	94,20
Palotás Márk (12. a) (2, 4)	94,00
Koller Domonkos (12. b) (1, 4)	93,60
Szakszon Flóra (12. c) (1, 4)	93,20
Zeman Gabriella (12. c) (2, 6)	92,67
Berky Csaba Endre (12. c) (1, 4)	92,60
Birghoffer Péter (12. b) (3, 3)	92,50
Mikus Áron Ferenc (12. a) (1, 4)	91,40
Pollner Nóra (12. b) (2, 4)	91,17

Versenyeredmények

[Szögletes zárójelben a felkészítõ tanárok nevei olvashatók]

Nemzetközi eredmény

Német nyelvű vitavetélkedő

Ryan Anna (12. a) megnyerte a Vitázik a világ ifjúsága nemzetközi német nyelvű vitavetélkedő nemzetközi döntőjét Lettország fővárosában, Rigában. [Szabó Éva]

Országos eredmények

Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny

ANGOL

Birghoffer Péter (12. b)	17. helyezés	[Eiben Ingeborg]
Rákos Dóra (12. a)	33. helyezés	[Eiben Ingeborg]

FÖLDRAJZ

Rácz Imre (11. c)	39. helyezés	[Boronkai-Horváth Zsófia]

FRANCIA

Zeman Gabriella (12. c)	4. helyezés	[Gonda Zita]
Szőnyi Mihály (12. b)	5. helyezés	[Kovács Ágnes, Gonda Zita]

NÉMET NYELV

Ryan Anna (12. a)	18. helyezés	[Szabó Éva]
Palotás Márk (12. a)	25. helyezés	[Szabó Éva]

SPANYOL NYELV

Ryan Anna (12. a)	14. helyezés	[Éltető Katalin]

Irinyi János kémiaverseny

Kalapos Péter (10. c)	10. helyezés	[Kutrovácz László]

Curie kémiaverseny

Kalapos Péter (10. c)	3. helyezés	[Kutrovácz László]
Misius Tamás (10. c)	16. helyezés	[Kutrovácz László]

Oláh György kémiaverseny

Kalapos Péter (10. c)	2. helyezés	[Kutrovácz László]
Misius Tamás Bálint (10. c)	4. helyezés	[Kutrovácz László]
Koncz Lili (10. c)	12. helyezés	[Kutrovácz László]

Varga Tamás matematikaverseny

7. évfolyam: Varga Eszter (7. c)	3. helyezés	[Mohay Péter]
8. évfolyam: Vitéz Benedek (8. b)	36-39. helyezés	[Ujházy Márton]

Kenguru matematikaverseny

Varga Eszter (7. c)	1-2. helyezés	[Mohay Péter]

Zrínyi Ilona matematikaverseny

Varga Eszter (7. c)	22. helyezés	[Mohay Péter]

Szilárd Leó országos fizikaverseny

Murin Dániel (9. b)	8. helyezés	[Kovács Géza]

Titok országos angol nyelvi levelezőverseny

7. oszt. csapat

Lányi Réka, Bokor Lili, Kuti Rózsa (7. c)	10. helyezés	[Rezsekné Fehér Laura]

8. oszt. egyéni

Nyerges Balázs (8. c)	1. helyezés	[Nikolics Noémi]
Nádi Flóra (8. c)	5. helyezés	[Nikolics Noémi]
Takács Ákos (8. c)	10. helyezés	[Nikolics Noémi]

Jedlik Ányos országos fizikaverseny

7. oszt.

Zelei Regina (7. b)	30-31. helyezés (IV. díj)	[Király Csaba]
Mosoni Péter (7. a)	36-37. helyezés (V. díj)	[Farkasné Gács Enikõ]

8. oszt.

Zára Villõ (8. a)	39. helyezés (V. díj)	[Király Csaba]

9. oszt.

Murin Dániel (9. b)	7-8. helyezés (III. díj)	[Farkasné Gács Enikõ]

A Holnap magazin pályázata

Mészáros Blanka (10. b) (Szabó Ádám tanár úr írói szakkörének tagja) novellájával díjazott lett a Holnap Magazin pályázatán

Német nyelvű vitavetélkedő

Ryan Anna (12. a) megnyerte a Vitázik a világ ifjúsága nemzetközi vitavetélkedő magyarországi döntőjét. [Szabó Éva]

Színháztörténeti vetélkedő

A Nemzeti Színház által szervezett„Laborfalvi Rózától Törőcsik Mariig..." címet viselő színháztörténeti vetélkedőn a Fabók Adrienn (11. a), Simonyi-Lengyel Mira (11. a), Tarczali Dorina (11. b) és Zarka Bence (11. a) összetételű (Miria elnevezésű) csapat a 165 induló közül a 12. helyen végzett. (A döntőbe az első hat csapat jutott be). Ez egy Kárpát-medencei verseny volt, három forduló után lehetett döntőbe jutni.

Suschool

A Lindner Lídia, Kovács Dorka, Király Zalán, Greczula Levente, Uzonyi Ádám (11. b) alkotta csapat az Antall József Tudásközpont fenntarthatósággal kapcsolatos Suschool versenyén harmadik helyezést ért el a LED-es fénycsövekkel kapcsolatos projekt bemutatásával [Fernengel András].

Szavalóverseny

Tarczali Dorina (11. b) bejutott az Írószövetség által megrendezett szavalóverseny döntőjébe, ahova 180 indulóból 15-en jutottak be. Oklevelet és különdíjat kapott.

BeeSmarter okostelefon programozó versenyen

Komorowicz Dávid (12. a) 2. helyezés [Regele György]

Programozói verseny

Komorowicz Dávid (12. a) a CodeCamp Android programozó versenyen, melyen egy akadálypályán mozgó robotot irányító programot kellett írni okostelefonra, második helyezést ért el.

HÓDítsd meg a biteket!

7-8. oszt

Peterdi Anna (8. b)	6. helyezés	[Regele György]
Demku Roland (7. a)	7. helyezés	[Regele György]
Abdul-Nour Fady (8. c), Gulyás Nóra (7. c), Tingyela Dorottya (8. b)	8. helyezés	[Regele György]

9-10. oszt.

Mosoni Anna (10. b)	1. helyezés	[Regele György]
Granning Sára, Gyurcsányi Réka (9. a)	4. helyezés	[Regele György]
Jávor Ádám (10. b)	5. helyezés	[Regele György]
Imre Zoltán és Koncz Álmos	9. helyezés	[Regele György]

Országos spanyol nyelvű vers- és prózamondó verseny

		kötelező	szabadon vál.
Alaksza Flóra (10. c) [Bogdán Krisztina]	próza	1. helyezés	4. helyezés
Ágoston Dorottya (9. c)[Tóth G., Bogdán K.]	vers	4. helyezés	4. helyezés
Gombár Zsófia (9. c) [Tóth G., Bogdán K.]	vers	9. helyezés	8. helyezés

London Bridge

Mezõsi Eszter (8. c) 10. helyezés [Nikolics Noémi]

Nagy Imre és kora

Az MTA Nagy Imre Emlékház szervezésében lezajlott „Nagy Imre és kora" történelmi emlékversenyen Péczely Petra (12. b) első helyezést ért el. [Zsigmond Zsolt]

Ütőhangszer

Mészáros Gergő (9. a) a március végén Győrben megrendezett VIII. országos Maros Gábor szóló- és duó- ütőhangszeres versenyen duó kategóriában a IV. korcsoportban második helyezést ért el.

Német nyelvű irodalmi verseny

Rácz Adrienn (10. a) a Lesefüchse elnevezésű nemzetközi német nyelvű irodalmi verseny országos fordulójában harmadik helyezést ért el. [Jászné Kajmádi Mónika]

Tánc

Nagy Lili Anna (10. c) május 16–17-én a Magyar Divat- és Sporttánc Szövetség országos bajnokságán hét aranyérmet szerzett, a következő kategóriákban: showtánc szóló, showtánc duó, showtánc csopor, modern tánc szóló, modern tánc duó, modern tánc csoport, jazz tánc szóló. Ezen kívül ő lett az év táncosa.

Budapesti eredmények

Furulyaverseny

Adolf Diána (7. a) a XII. Budapesti Furulyaversenyen IV. korcsoportban egyéniben kiemelt arany helyezést ért el. Kamara kategóriában kvartettje és oktettje szintén kiemelt arany helyezést ért el.

Floorball

VI. korcsoport

Beleznai Kornél, Dobos Gergely, Jávor Ádám, Szulovszky Péter, Tósoki Koppány, Zarka Bence 1. helyezés

edzők: Szűcs András, Bokor Gábor, menedzser: Regele György

V. oszt.

Dobos Gergely, Imre Zoltán, Jávor Ádám, Koncz Álmos, Kovács Benedek, Szulovszky Péter 4. helyezés

edzők: Szűcs András, Bokor Gábor, menedzser: Regele György

Kerületi eredmények

Helyesírási verseny

7. oszt.

Riba Gergely (7. c) 2. helyezés [Cserõs Borbála]

8. oszt.

Abdul-Nour Fady (8. c) 2. helyezés [Dobosi Mária]

Iskolai eredmények

Francia műfordítási verseny

Zeman Gabriella (12. c)	1. helyezés
Lovász Borbála (11. c)	2. helyezés
Sulyok Hanna (12. a)	3. helyezés

Szavalóverseny

7–9. évfolyam

Lipták Zoltán (8. a)	1. helyezés
Szabó Kincső (7. b)	2. helyezés
Barabás Bíborka (9. b)	3. helyezés

10–12. évfolyam

Tarczali Dorina (11. b)	1. helyezés
Bagossy Júlia (10. a)	2. helyezés
Szabó Máté (11. a)	3. helyezés

Angol nyelvi levelezőverseny

Csapat

Bodrogi Flóra, Nagy Beáta, Nguyen Huong Giang (9. a)	1. helyezés
Ruzsbánszky Sára, Varga Eszter (9. c)	2. helyezés
Borsós Hanna, Bölcskei Andor (10. a)	3. helyezés

Egyéni

Bálint Klaudia (10. a)	1. helyezés
Kun Bernát (9. b)	2. helyezés

Helyesírási verseny

7. oszt.

Riba Gergely (7. c)	1. helyezés
Lányi Réka (7. c)	2. helyezés
Szabó Kincső (7. b)	3. helyezés

8. oszt.

Abdul-Nour Fady (8. c)	1. helyezés
Szirtes Panna (8. b)	2. helyezés
Reményi Réka (8. b)	3. helyezés

9–12. oszt.

Mosoni Anna (10. b)	1. helyezés
Cserhalmi Júlia (9. b)	2. helyezés
Bakos Lilla Jázmin (10. a), Ruzsbánszki Sára (9. c)	3. helyezés

Végzős diákjaink iskolai kitüntetései

Április 30-án a Magyar Nemzeti Múzeum előtt rendezett ballagási ünnepségen Csapodi Zoltán igazgató úr a következő végzős diákoknak adott át kitüntetést hat éves iskolai munkájukért, példamutatásukért, szorgalmukért.

Trefort Ágoston emlékérem

Ryan Anna (12. a)
Terenyei Tímea (12. b)

Trefort Ágoston emléklap

Fülöp Réka (12. c)
Tomasz Máté (12. c)
Zeman Gabriella (12. c)

Oklevél

Nagy Marcell (12. b)
Pollner Nóra (12. b)
Palotás Márk (12. a)

Tompa József-pályázat

Tompa József (1905–1990) neves nyelvész volt, aki hosszú pályájának egy részében (1940–1949) iskolánkban tanított magyart és németet. A róla elnevezett díjat Gross András, az USA-ban élő egyik hálás tanítványa hozta létre (húsz évvel ezelőtt), aki 5000 dollárt adományozott arra a célra, hogy az összeg kamataiból minden évben az anyanyelvi és irodalmi tehetséggondozást segítsük. Ebben a tanévben Gross András újabb adományt tett, megduplázta az eddigi összeget, emellett egy osztálytalálkozója alkalmából el is látogatott az iskolába.

A Tompa József-pályázatot hat év szünet után a 2014/2015. tanévben írta ki ismét a magyar munkaközösség. A korábbiaktól eltérően a pályázatra ezúttal kizárólag eredeti irodalmi műveket vártunk, mindenfajta tematikus és műfaji korlát nélkül. A pályázatot 2015 áprilisának elején hirdettük meg. A kitűzött határidőre (2015. május 1.) legnagyobb örömünkre kereken harminc pályamunka érkezett.

A beérkezett pályamunkák mind tartalmukat, mind nyelvi minőségüket tekintve igen magas színvonalúak voltak. Az értékelésben a magyar munkaközösség tagjai vettek részt, az eredményhirdetésre pedig az évzáró ünnepélyen került sor, ahol a fődíjat jelentő Tompa József-díj mellett pénzjutalommal járó arany (20 000 Ft), ezüst (10 000 Ft) és bronz (5000 Ft) fokozatokat osztottunk ki.

A magyar munkaközösség nevében: Keisz Ágoston

Tompa József-díj
Mészáros Blanka (10. b)

Arany fokozat
Mészáros Blanka (10. b)
Szabó Máté (11. a)
Nádi Flóra (8. c)

Ezüst fokozat
Csonka Szilvia (12. c)
Szirtes Panna (8. b)
Mihály Léna (8. b)

Bronz fokozat
Majoros Boglárka (8. b)
Pallós Dávid (8. c)
Tóth Boglárka (10. a)

Kolos Dávid Emlékdíj

2007 nyarán iskolánk 11. b osztályos tanulója, Kolos Dávid egy ausztriai osztálykiránduláson tragikus balesetet szenvedett. Szülei és hozzátartozói létrehoztak egy alapítványt és a Kolos Dávid Emlékdíjat, azzal a céllal, hogy Dávid emlékét megőrizzük, ébren tartsuk. A díjat minden évben egy (esetleg megosztva több) tizenegyedikes trefortos diák kaphatja meg.

A díj elnyerésének nem feltétele a kimagasló tanulmányi-, sport-, művészeti eredmény, annak odaítélésekor Dávid emlékéhez legméltóbbnak azt a diákot tartja a Kuratórium, aki a közösségért, az osztályért, a barátokért a legtöbbet tette és teszi, aki tehát az emberi kapcsolataiban mutat fel hosszú időn keresztül valami kiemelkedőt. A három tizenegyedikes osztály javaslatot tesz a Kuratóriumnak, amely ezek alapján eldönti, hogy ki kapja az emlékdíjat. A Kuratórium az alapítvány számlájára beérkezett adományok éves kamatát osztja ki tárgy-, illetve pénzjutalom formájában kb. ötvenezer-százezer forint értékben.

A tanévzáró ünnepélyen, 2015-ben a következő tanulók kaptak Kolos Dávid Emlékdíjat

I. fokozat

Szabó Vanda (11. b)

II. fokozat

Fabók Adrienn (11. a)
Harai Flóra (11. c)

A papírgyűjtés eredménye

Az összegyűjtött papírmennyiség (kg)

	ősszel	tavasszal	összesen	helyezés
7. a	1569	2167	3736	1.
7. b	64	537	601	7.
7. c	329	173	502	9.
8. a	1168	2521	3689	2.
8. b	383	469	852	6.
8. c	322	131	453	10.
9. a	752	1416	2168	3.
9. b	129	114	243	12.
9. c	835	499	1334	4.
10. a	20	4	24	16.
10. b	12	42	54	15.
10. c	958	350	1308	5.
11. a	17	154	171	13.
11. b	502	59	561	8.
11. c	90	–	90	14.
könyvtár	126	299	425	11.
összesen	7276	8935	16211	

A papírgyűjtést Kutrovácz László tanár úr, Csépány Patrícia, Nagy Lili Anna, Németh Katalin, Szondi Ádám (10. c) szervezték.

Az első helyezett jutalma minden évben egy tanítás nélküli nap, melyet az osztály általában együtt tölt el. Ebben az évben az első két helyezett között olyan kicsi volt a különbség (1,2%), hogy a második helyezett is kapott egy szabad napot.

A sportnap eredményei

Az osztályok közötti verseny végeredménye														
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
10. c	8. a	8. c	7. c	9. c	7. a	8. b	9. a	10. a	9. b	11. c	10. b	7. b	11. a	11. b

	Távolugrás			
7. évf.	1. Moharos Veronika (7. c)	3,75 m	1. Gereczi Botond (7. a)	3,8 m
	2. Poop Liliána (7. c)	3,72 m	2. Demku Roland (7. a)	3,36 m
	3. Fodor Júlia (7. c)	3,72 m	3. Mészáros Jakab (7. a)	3,3 m
8. évf.	1. Szabó Boglárka (8. a)	3,92 m	1. Jókai Kristóf (8. c)	4,35 m
	2. Gyúró Kinga (8. c)	3,8 m	2. Várnay Ádám (8. c)	4,2 m
	3. Majoros Boglárka (8. b)	3,8 m	3. Csizmadia Zsombor (8. a)	4,18 m
9. évf.	1. Varga Eszter (9. c)	3,8 m	1. Donkó Zsombor (9. c)	4,8 m
	2. Gombár Zsófia (9. c)	3,8 m	2. Papp Dávid (9. a)	4,54 m
	3. Monostori Réka (9. a)	3,5 m	3. Szabó Milán (9. c)	4,3 m
10. évf.	1. Nagypál Petra (10. b)	3,95 m	1. Dallos Martin (10. b)	4,85 m
	2. Karancsi Zsófia (10. b)	3,9 m	2. Szórádi Balázs (10. a)	4,65 m
	3. Szabó Kitti (10. b)	3,8 m	3. Cervenak Márton (10. c)	4,6 m
11. évf.	1. Szabadkai Petra (11. a)	3,9 m	1. Rácz Imre (11. c)	5,05 m
	2. Gyúró Fanni (11. c)	3,9 m	2. Galgóczy Tamás (11. b)	4,65 m
	3. Gerszi Anna (11. a)	3,71 m	3. Rényi Gergely (11. c)	4,2 m
	Helyből távolugrás			
7. évf.	1. Fodor Júlia (7. c)	230 cm	1. Gereczi Botond (7. a)	241 cm
	2. Pap Dóra (7. a)	213 cm	2. Pelenczei Bálint (7. c)	236 cm
	3. Moharos Veronika (7. c)	210 cm	3. Szalai Botond (7. c)	230 cm
8. évf.	1. Kádár Kinga (8. c)	226 cm	1. Jókay Kristóf (8. c)	267 cm
	2. Gyúró Kinga (8. c)	210 cm	2. Cervenak Miklós (8. a)	240 cm
	3. Peterdi Panna (8. b)	201 cm	3. Reiter Márton (8. c)	240 cm
9. évf.	1. Mangoff Nóra (9. c)	210 cm	1. Donkó Zsombor (9. c)	263 cm
	2. Epres Laura (9. b)	207 cm	2. Murin Dániel (9. b)	250 cm
	3. Solti Anna (9. b)	197 cm	3. Gecse Soma (9. c)	242 cm
10. évf.	1. Karancsi Zsófia (10. b)	234 cm	1. Cervenak Márton (10. c)	270 cm
	2. Bakos Lilla (10. a)	203 cm	2. Szlovák Balázs (10. b)	240 cm
	3. Nagypál Petra (10. b)	203 cm	3. Cynolter Márton (10. c)	235 cm
11. évf.	1. Szabó Karina Kinga (11. a)	216 cm	1. Rácz Imre (11. c)	264 cm
	2. Gyuró Fanni (11. c)	213 cm	2. Zarka Bence (11. a)	255 cm
	3. Szabadkai Petra (11. a)	210 cm	3. Uzonyi Ádám (11. b)	245 cm

	Kislabdahajítás			
7. évf.	1. Réz Noémi (7. a)	41 m	1. Sonnevend Barnabás (7. b)	55 m
	2. Pásztor Lili (7. b)	36 m	2. Rozsáli Artúr (7. c)	43 m
	3. Sedlmayer Eszter (7. a)	35 m	3. Pap Bence (7. c)	41 m
8. évf.	1. Berta Réka (8. a)	40 m	1. Papp Márton (8. b)	57 m
	2. Eszes Viktória (8. a)	38 m	2. Körösi András (8. a)	51 m
	3. Bánhidi Eszter (8. c)	37 m	3. Nyuzó Bence (8. a)	50 m
9. évf.	1. Pistyán Ágnes (9. c)	49 m	1. Koncz Álmos (9. c)	49 m
	2. Szabó Kata (9. b)	38 m	2. Szabó Milán (9. c)	48 m
	3. Erdős Gréta (9. c)	37 m	3. Uzoni Dávid (9. c)	48 m
10. évf.	1. Nagypál Petra (10. b)	35 m	1. Fürst Máté (10. a)	52 m
	2. Tóth Zsófia (10. a)	34 m	2. Barborják Péter (10. c)	50 m
	3. Gaál Edina (10. c)	32 m	3. Cervenak Márton (10. c)	48 m
11. évf.	1. Harai Adél (11. c)	36 m	1. Galgóczy Tamás (11. b)	59 m
	2. Szabadkai Petra (11. a)	34 m	2. Rácz Imre (11. c)	57 m
	3. Kuslits Kata (11. c)	31 m	3. Szabó Dániel (11. c)	54 m
	Súlylökés			
7. évf.	1. Réz Noémi (7. a)	5,70 m	1. Jerminecz Marcell (7. c)	7,90 m
			2. Gereczi Botond (7. a)	7,56 m
8. évf.	1. Peterdi Panna (8. b)	8,09 m	1. Forray András (8. c)	11,40 m
	2. Kádár Kinga (8. c)	7,40 m	2. Karancsi Boldizsár (8. a)	10,76 m
	3. Bánhidi Eszter (8. c)	7,10 m	3. Papp Márton (8. b)	10,57 m
9. évf.	1. Király Csenge (9. c)	8,30 m	1. Donkó Zsombor (9. c)	12,80 m
	2. Pistyán Ágnes (9. c)	8,20 m	2. Mile Dávid (9. a)	11,80 m
	3. Szauder Anna (9. c)	7,40 m	3. Zarka Áron (9. b)	10,60 m
10. évf.	1. Nagy Emese (10. b)	8,70 m	1. Donkó Dániel (10. a)	14,80 m
	2. Rácz Júlianna (10. b)	8,40 m	2. Dallos Martin (10. b)	13,22 m
	3. Karancsi Zsófia (10. b)	8,00 m	3. Ispánki Marcell (10. a)	12,63 m
11. évf.	1. Szánthó Alexandra (11. a)	8,00 m	1. Zarka Bence (11. a)	13,50 m
	2. Szabó Karina (11. a)	7,72 m	2. Németh Bálint (11. c)	13,50 m
	3. Molnár Apollónia (11. c)	7,70 m	3. Galgóczy Tamás (11. b)	13,30 m

	Futás			
	100 m			
7. évf.	1. Fodor Júlia (7. c)	14,04	1. Gereczi Botond (7. a)	13,70
	2. Pap Dóra (7. a)	15,05	2. Pelenczei Bálint (7. c)	14,11
	3. Gulyás Nóra (7. c)	15,18	3. Pap Bence (7. c)	14,21
8. évf.	1. Kádár Kinga (8. c)	14,57	1. Papp Márton (8. c)	12,72
	2. Majoros Boglárka (8. b)	14,70	2. Jókay Kristóf (8. a)	13,03
	3. Szabó Boglárka (8. a)	14,73	3. Nyuzó Bence (8. b)	13,50
9. évf.	1. Szabó Eszter (9. b)	14,67	1. Tulipán Norbert (9. a)	12,89
	2. Varga Eszter (9. c)	14,98	2. Budavári Richárd (9. c)	13,20
	3. Gombár Zsófia (9. c)	15,18	3. Sárosi András (9. c)	13,44
10. évf.	1. Kubik Csenge (10. b)	13,63	1. Dallos Martin (10. b)	12,18
	2. Nagy Lili (10. c)	14,73	2. Ispánki Marcell (10. a)	12,37
	3. Kancsár Diána (10. a)	15,37	3. Leiner Soma (10. a)	12,42
11. évf.	1. Gyúró Fanni (11. c)	14,45	1. Uzonyi Ádám (11. b)	13,28
	2. Szabadkai Petra (11. a)	14,78	2. Hajmási Vencel (11. a)	14,51
	3. Beke Gabriella (11. c)	15,53		
	2000 m			
7. évf.	1. Moharos Veronika (7. c)	8:15	1. Pelenczei Bálint (7. c)	7:09
	2. Király Réka (7. a)	9:16	2. Rozsáli Artúr (7. c)	7:25
	3. Lányi Réka (7. c)	9:22	3. Pap Bence (7. c)	7:28
8. évf.	1. Bánhidi Eszter (8. c)	7:48	1. Karancsi Boldizsár (8. a)	7:22
	2. Papp Sára (8. a)	8:14	2. Forray András (8. c)	7:27
	3. Tory Eszter (8. a)	8:30	3. Csizmadia Zsombor (8. a)	7:28
9. évf.	1. Király Csenge (9. b)	8:26	1. Papp Dávid (9. c)	7:39
	2. Kovács Gabriella (9. a)	8:40	2. Hetényi Gergely (9. a)	7:40
	3. Cserhalmi Júlia (9. a)	9:04	3. Mile Dávid (9. b)	7:42
10. évf.	1. Kubik Csenge (10. b)	8:26	1. Szelényi Márton (10. a)	7:25
	2. Karancsi Eszter (10. a)	9:00	2. Rozsáli Márton (10. a)	7:32
	3. Tóth Boglárka (10. a)	9:10	3. Szabó Sebestyén (10. a)	7:36
11. évf.	1. Szabad Lilla (11. c)	9:03	1. Galgóczy Tamás (11. b)	7:32
	2. Nagy Eszter (11. a)	10:11	2. Csűri Soma (11. b)	7:45
	3. Szabó Flóra Emese (11. a)	10:12	3. Dugasz Ádám Miklós (11. b)	7:50

	Szigetkör			
7. évf.	1. Moharos Veronika (7. c)	20:55:00	1. Pelenczei Bálint (7. c)	19:57:00
	2. Csépány Bianka (7. a)	27:16:00	2. Papp Bence (7. b)	21:20:00
	3. Felföldi Kata (7. b)	27:18:00	3. Nagy Levente (7. a)	22:41:00
8. évf.	1. Bánhidi Eszter (8. c)	20:24:00	1. Penc Patrik (8. c)	20:35:00
	2. Tory Eszter (8. a)	24:36:00	2. Barnkopf Dávid (8. a)	22:23:00
	3. Rothärmel Réka (8. a)	28:00:00	3. Szelényi Kristóf (8. a)	23:14:00
9. évf.	1. Cserhalmi Júlia (9. b)	22:32:00	1. Donkó Zsombor (9. c)	21:36:00
	2. Pál Fanni (9. a)	26:06:00	2. Burián Bálint (9. b)	22:30:00
	3. Bodrogi Flóra (9. a)	27:47:00	3. Gyulai László (9. a)	23:21:00
10. évf.	1. Tóth Boglárka (10. a)	24:16:00	1. Rozsáli Márton (10. a)	21:03:00
	2. Borsós Hanna (10. a)	27:04:00	2. Stéger Sámuel (10. b)	22:32:00
	3. Karancsi Eszter (10. a)	27:04:00	3. Póta Krisztián (10. c)	26:26:00
11. évf.			1. Reményi Gergely (11. c)	26:15:00
			2. Szautner Máté (11. c)	32:30:00

10x100 m váltó							
7. évf.	1. 7. c	8. évf.	1. 8. c	9. évf.	1. 9. c	10. évf.	1. 10. c
	2. 7. a		2. 8. a		2. 9. b		2. 10. b
	3. 7. b		3. 8. b		3. 9. a		3. 10. a

4x100 m váltó							
7. évf.	1. 7. c	8. évf.	1. 8. c	9. évf.	1. 9. c	10. évf.	1. 10. c
	2. 7. a		2. 8. a		2. 9. a		2. 10. a
	3. 7. b		3. 8. b		3. 9. b		

Kosárlabda														
7. évf.	1. 7. a	1. 7. a	8. évf.	1. 8. c	1. 8. c	9. évf.		1. 9. c	10. évf.	1. 10. c	1. 10. b	11. évf.	1. 11. c	1. 11. c
	2. 7. c	2. 7. b		2. 8. a	2. 8. b			2. 9. a			2. 10. c		2. 11. b	2. 11. b
	3. 7. b	3. 7. c		3. 8. b	3. 8. a			3. 9. b			3. 10. a		3. 11. a	3. 11. a

Foci											
7. évf.	1. 7. b	8. évf.	1. 8. b	9. évf.	1. 9. c	10. évf.	1. 10. a	11. évf.	1. 11. c		
	2. 7. c		2. 8. c		2. 9. a		2. 10. c		2. 11. a		
	3. 7. a		3. 8. a		3. 9. b		3. 10. b		3. 11. b		

Röplabda											
7. évf.	1. 7. a	8. évf.	1. 8. c	9. évf.	1. 9. c	10. évf.	1. 10. c	11. évf.	1. 11. b		
	2. 7. c		2. 8. b		2. 9. b		2. 10. b		2. 11. c		
	3. 7. b		3. 8. a		3. 9. a		3. 10. a		3. 11. a		

Kötélhúzás							
7. évf.	1. 7. a	8. évf.	1. 8. a	9. évf.	1. 9. b	10. évf.	1. 10. a
	2. 7. c		2. 8. c		2. 9. c		2. 10. c
	3. 7. b		3. 8. b		3. 9. a		3. 10. b

Diákszínjátszó fesztivál

2015. március 7.

A XVII. diákszínjátszó fesztiválon, melyet negyedik alkalommal rendeztünk meg az iskolában, a következő előadásokat láthattuk:

7. a Békés Pál: A Félőlény (rendezte az osztály és az osztályfőnök)
8. b Szabó Borbála, Varró Dániel: Líra és epika (rendezte Bozóki Gabriella)
9. a Összezárva (írták a szereplők, rendezte Cserne Klára)
9. b Oscar (írta és rendezte Wootsch Benedek)
11. a Sławomir Mrożek: Mulatság (rendezte Simonyi-Lengyel Míra)
11. b Rókavadászat szerenáddal
(Mrożek darabjai alapján rendezte Pentz Anna Mária)
11. c Tizenhét (írták a szereplők, rendezte Sztrókay András)
francia színjátszó csoport Denise Bonal: Les pas perdus (rendezte Poros András)

A zsűri a következő díjakat, okleveleket adta át a fesztivál végén:

fődíj
11. c osztály

közönségdíj
9. b osztály

arany fokozatú előadások
11. a osztály
11. c osztály
francia színjátszó csoport
9. b osztály

ezüst fokozatú előadások
8. b osztály
11. b osztály
7. a osztály

bronz fokozatú előadás
9. a osztály

BESZÁMOLÓK

Día de Isabel (spanyol témanap)

(2014. október 14.)

Spanyolország nemzeti ünnepe október 12-e, a „Día de la Hispanidad". Kolumbusz Kristóf 1492. október 12-én érkezett az általa felfedezett első nyugat-indiai szigetre, ezt ünnepli Spanyolország az említett elnevezés alatt. Ehhez az eseményhez kötődött a spanyol témanap, mely központjába Isabel de Castilla, Katolikus Izabella királynő személye került.

A témanap sokféle programból állt: prezentációk, történelmi jelenetek előadása, történelmi „élőkép" bemutatása és korabelihez hasonló ételek kóstolása. A 11. a és 11. c osztályos diákok „Isabel de Castilla" című spanyol nyelvű dokumentumot állítottak össze, melyben 11 különböző, a történelmi korhoz kapcsolódó témát mutattak be. A rövid szöveggel bemutatott és képekkel illusztrált témák - többek között a XV. századi városi és vidéki élet bemutatása, a korabeli öltözködési formák, ételek, építészeti és művészeti alkotások – a korabeli Spanyolország hangulatát tükrözték. A 10. c-sek rövid, szintén a történelmi eseményhez kapcsolódó jelenetek bemutatásával vettek részt, két-három fős csoportokban jelenítették meg a felfedezések korának személyiségeit: Kolumbusz Kristófot, Hernán Cortez-t, Moctezuma-t, Cabeza de Vaca-t. Néhány fő egy piaci jelenetben mutatta be az Újvilágból érkezett zöldségeket, gyümölcsöket. A kilencedikes diákok szintén rövid, korabeli személyiségeket megjelenítő „bemutatkozós" jeleneteket adtak elő. Diákok egy más csoportja tablót készített, melyen a történelmi háttért mutatták be. Tizenkettedikesek művészettörténeti prezentációval járultak hozzá a „Día de Isabel" megvalósításához. Néhány kilencedikes diák életképpel jelenítette meg Katolikus Izabella királynő és Kolumbusz Kristóf találkozását. A spanyolnapra készült még a témához kapcsolódó memóriajáték is. A program ételkóstolással egészült ki, a spanyol gasztronómia néhány olyan különlegességét tálaltuk fel, melyeket Izabella királynő korában is fogyasztottak: olajbogyót, sajtot, kenyeret, almát, szilvát és a diákok által készített gesztenyés süteményeket. A 10. a és a b osztály prezentációkat tartott a korról, a 9. b és c osztály pedig híres spanyol festményeket jelenített meg élőképekben.

Bogdán Krisztina

Beszámoló a XIII. magyarországi MEP nemzeti ülésről

(2015. március 20–26.)

Az Európai Parlament modellezésében iskolánk már jó ideje részt vesz. Itt, az egész országból csak tíz iskola képviselteti magát. Jómagam viszonylag kevés tapasztalattal nem tudtam mire számítsak az első nemzeti ülésemen. Évközben az EU szakkörön mindig egy-egy MEP-en is megjelenő témát tárgyaltunk meg, ezzel készültek a delegációk. Voltak viták, végigmentünk mind a tíz bizottság megoldandó problémáin, így már senkit sem ért aztán meglepetés. Egyszer csak eljött a nagy nap, mindenki együtt várt a vonatra a Keletiben, hogy Miskolc felé vegyük az irányt. Az utazás jó hangulatban telt, vitatkoztunk mindenféle témáról – ahogy azt MEP-es emberek bármikor, bármilyen környezetben teszik –, továbbá meghallgattuk Levente csodás nyitó beszédének tervezetét. A pályaudvarról irány a kollégium, majd kezdődött az ilyenkor szokásos csapatépítés. Itt a bizottsági elnökök irányításával minden bizottság kicsit összekovácsolódik, hogy jobban menjen a közös munka.

Következő nap a nyitóünnepséggel indult, amelyen nagyon sok érdekes lehetőségről hallottunk, amelyekért megéri dolgozni: nemzetközi MEP, regionális MEP, és egy út Brüsszelbe, hogy testközelből megismerhessük az EU döntéshozóinak egy napját. Délután a bizottsági üléseken már mindenki a saját országa nézőpontjából próbálta bemutatni az előre megadott problémát, s elkezdődött a javaslat-tervezetünk kidolgozása (a Trefort évek óta Magyarországot képviseli a nemzeti üléseken). Szünetekben a folyósón találkozhattunk a többi bizottság tagjaival, érdeklődhettünk, hogy ők hogyan állnak, mik a fő problémák náluk, és kifejthettük erről a saját véleményünket is. Két napunk volt rá, hogy véglegesítsük a határozati javaslatokat és beküldjük az elnökségnek. A negyedik nap minden delegáció összeült és végigbeszéltük az összes bizottság javaslatát. Támadtuk, kerestük a gyenge pontjait, néztük, hogy mi jó Magyarországnak és mi hátrányos. Ezen a napon szokott lenni általában a lobbi is, ami az egész MEP egyik legjobb része. Miskolcon egy játéktermet béreltek ki, ahol volt bowling, billiárd, csocsó stb., ez alatt készültek el a beszédek és a módosító javaslatok. Ekkor éreztem azt, hogy milyen fura, hogy ennyi embert ilyen kis idő alatt megismerhettem; nagyon sok intelligens és jó fej embert, akikkel szívesen találkozom a jövőben is bármikor.

Az utolsó kettő nap a plenáris üléseké volt. Itt mindenki együtt van, egy teremben és nagyon jó a hangulat. Kiderül, hogy milyen munkát végeztek a bizottságok és az előterjesztett határozatokat elfogadják-e a delegációk. Mindenki elemében van, annak ellenére, hogy negyedik órája vitatkozunk egyfolytában, s mégis egy-egy ütősebb érvnél nagy hurrogások, tapsok hallatszódnak. Amikor valami nagyon nem tetszik vagy nem érthető a plenáris delegáltjainak, akkor sokan felemelik a piros kártyát tiltakozásuk vagy értetlenségük jeleként.

A plenáris után záróünnepség volt, amelyen megtudjuk, hogy ki szerepelt olyan jól, hogy utazhasson valamilyen nemzetközi eseményre. Este még záró buli és pakolás vár a másnapi hazautazókra.

Mindenki nagyon sok új élménnyel és tudással tért haza. Egy hét MEP után az első nap az iskolában öltöny és nyakkendő nélkül elég furcsán hatott, és még jó ideig nyúlnánk a piros kártya után az osztályteremben is.

Csitkovics Péter (9. c)

MEP, Nápoly, 2015

(2015. március 21–28.)

A Model European Parliament nápolyi ülésére hatan utaztunk ki Magyarországot képviselni (öt delegált és egy bizottsági elnök), kísérőként pedig Szemethy Tamás tanár úr jött velünk a Trefortból. Az ülésen a Külügyi Bizottság (Committee on Foreign Affairs) tagjaként vettem rész. Feladatunk egy olyan határozati javaslat elkészítése volt, mely lehetséges intézkedéseket fogalmaz meg az Európai Unió értékrendje és érdekei alapján a palesztin-izraeli konfliktus megoldására, az arab tavasz és egyéb, a problémakörrel kapcsolatos tényezők figyelembevételével. A javaslat elkészítése nem kis kihívás volt, tekintve a probléma összetettségét (történelmi, vallási és kulturális ellentétek, környező országok szerepe, az arab tavasz utóhatásai). Nem véletlen, hogy az elmúlt évtizedek során befolyásos politikusok sora, s nagyhatalmak sem jutottak tartós eredményre.

Az utazást megelőző otthoni felkészülés után 28 másik ország diákjaival kezdtük meg a közös munkát. A csapatépítést követő három napon át tartó bizottsági ülések alatt egy 22 pontból álló megoldási javaslatot készítettünk, melyet aztán a plenáris ülésen kellett megvédeni. A határozat elfogadásáról végül mindössze pár szavazattal csúsztunk le, ennek ellenére úgy érzem, jó munkát végeztünk és egy komplex és koherens javaslatot állítottunk össze.

A szervezés ugyan olaszosan kaotikus volt, de az egy hétbe a bizottsági és plenáris üléseken kívül belefért még egy római kiruccanás, a magyar nagykövetség meglátogatása, és Nápoly felfedezése is. Mindebben hatalmas szerepe volt az engem befogadó olasz családnak, hiszen nélkülük lehetetlen lett volna eligazodni a programok között. Ráadásul a második közös vacsoránál már családtagnak érezhettem magam.

Az egy hetet számomra az tette igazán különlegessé, hogy különböző környezetből érkező, de hasonló érdeklődésű fiatalokkal ismerkedhettem meg egy egyedülálló nemzetközi környezetben. Ilyen élményben eddig nem volt részem, és biztos vagyok benne, hogy rengeteget tanultam belőle.

Szulovszky Mária (11. a)

Nemzetközi német nyelvű ifjúsági vitaverseny

Legyen-e a programozás iskolai tantárgy? Be kell-e tiltani nyilvános helyen a csókolózást? Ezeket a kérdéseket vitatták meg németül 2015. március 24-én Baja, Budapest, Debrecen, Mezőberény Pécs, Pilisvörösvár, Sopron és Zalaegerszeg 16 iskolájának döntősei országszerte. A kvalifikációs fordulók Budapesten zajlottak, iskolánk a debreceni (DE) Kossuth Lajos Gyakorló Gimnázium, a pilisvörösvári Friedrich Schiller Gimnázium és a budapesti Kossuth Lajos Gimnázium tanulóit látta vendégül. A diákok sportszerűen, felkészülten szálltak vitába egymással ügyesen alkalmazva a németórákon elsajátított fordulatokat, érvelési technikákat.

A nemzetközi ifjúsági vitaversenyen – Jugend debattiert international – közel kétezer diák vett részt Észtország, Lettország, Litvánia, Lengyelország, Oroszország Csehország, Ukrajna és Magyarország összesen százhatvan iskolájából. A projekt magyarországi támogatói a Konrad Adenauer Alapítvány, az Audi Akadémia Hungária KFT és a Hanns Seidel Alapítvány.

A vitaversenyen iskolánk három tanulója vett részt. Szabadkai Petra (11. a) póttagként ugrott be és állt helyt, míg Ryan Anna (12. a) és Szász Csenge (11. b) a következő fordulóba jutottak, így április 16-án a Goethe Intézetben megrendezett válogatón mérhették össze vitakészségüket azzal a 14 diákkal, akik velük együtt a május végi országos, majd a rigai nemzetközi döntöt tűzték ki célul. Ryan Anna eredményes szereplésével a rigai döntőbe jutott.

Sajtóközlemény 2015. október 23-án

A magyarországi Ryan Anna érvelt a legmeggyőzőbben, és megnyerte a német nyelvű vitavetélkedő nemzetközi döntőjét Rigában.

Közép- és Kelet-Európa négy legjobb ifjú vitázója ütköztette ma nézeteit egy izgalmas döntőben arról, hogy „kötelezően érvényes legyen-e az Európa Tanács tagállamai számára, hogy évente minimum létszámban menekülteket fogadjanak be. A „Vitázik a világ ifjúsága" nemzetközi döntőjében a magyarországi Ryan Anna került ki győztesen, őt szorosan a cseh František Posolda követte a második helyen.

A négy döntősnek a nemzetközi döntőhéten kellett bizonyítania és a válogatók, majd az elődöntő után bekerültek a nagy döntőbe. Huszonnégy percük volt a zsűrit érveikkel meggyőzni. A lett Nemzeti Könyvtár termében majdnem négyszáz vendég hallgatta a gyakorlott vitázókat. Ryan Anna a vitában a menekültek meghatározott létszáma mellett érvelt, František Posolda pedig ellene.

„A többiek nélkül nem sikerült volna ilyen jól a vita. Ez egy igazi csapatmunka volt. Nem egymás ellen, hanem egymással vitáztunk, és ez nagyon tetszett nekem" – mondta Ryan Anna a döntő után. Eddig a pillanatig azonban nagyon hosszú

út vezetett, mert neki és a döntőhét többi tizenöt résztvevőjének nem csak az egymásra figyelést és a pontos, tárgyilagos érvelést kellett megtanulnia, hanem jól kellett érvényesülniük az iskolai és a nemzeti szintű vetélkedőfordulókban is.

Tudjuk, hogy nem a győzelem, hanem a részvétel fontos, mert a Vitázik a világ ifjúsága mindenek előtt arra akarja ösztönözni a fiatalokat, hogy aktuális társadalompolitikai témákban kritikusan foglaljanak állást. A német nyelven zajló vitákban ezenkívül az idegen nyelv tudásukat is próbára tehetik és fejleszthetik. „A résztvevők nagymértékben hozzájárulnak az egységes Európa megteremtéséhez, hiszen ők jelentik a jövőt" – méltatta a projektet a köszöntőbeszédében Edelgard Bulmahn, a Német Parlament alelnöke.

A Vitázik a világ ifjúsága nemzetközi vitavetélkedő – közép és kelet-európai országos vetélkedő – a Goethe Intézet, az „Emlékezet, Felelősség és Jövő" Alapítvány, a Közhasznú Hertie Alapítvány és a Külföldi Német Iskolák Központi Igazgatóságának közös projektje. A projekt 2005-ben indult útjára, és eddig nyolc ország több mint tízezer tanulója vett benne részt.

A IX. nemzetközi döntőben nyolc ország (Csehország, Észtország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Magyarország, Oroszország, Ukrajna) mindegyikéből két-két diák vett részt, az országos versenyek első két helyezettjei. A döntő eredménye:

1. hely: Ryan Anna, ELTE Trefort Ágoston Gimnázium, Budapest
2. hely: František Posolda, Erzbischöfliches Gymnasium, Prága
3. hely: Dörner Csenge, Német Nemzetiségi Gimnázium, Budapest
4. hely: Iva Lambová, Matyáš-Lerch-Gymnasium, Brüno

Ryan Anna felkészítő tanára Szabó Éva tanárnő volt.

Németes diákcsere (Budapest, Jever)

(2015. április 13–20., május 29.–június 6.)

A német diákok egy hétfő délelőtt érkeztek Budapestre, mi a reptéren vártuk őket. Innen mindenki hazavitte a párját. Már az első nap is tartalmasan telt, hiszen délután Kőbánya-Kispest kevésbé festői környéke után megcsodálhatták a kilátást a budai várból. Este ezek után kimerülten, de boldogan tértünk haza. Másnap délelőtt, míg mi magyarok tanításon voltunk, partnereink immár önállóan fedezhették fel a várost. Ezt követte délután a projektmunka „Zwischen den Kulturen" (Kultúrák között) címmel, ennek keretében két csoportban a Nirgendwo in Afrika című filmből néztünk részleteket, majd feldolgoztuk ezeket. A végén a német diákok plakátjai is bemutatásra kerültek a VII. és VIII. kerület aznap megismert látványosságairól. Ezután egy dunai hajótúra következett este 7 órától, visszafelé gyönyörű kilátás nyílt az immár kivilágított Parlamentre és Lánchídra.

Szerdán került megrendezésre az iskolai sportnap, így a cserediákokat aznap reggel a Margitszigetre vittük. Itt ők is részt vehettek a sportos foglalkozásokon, valamint szurkolhattak nekünk, hogy túléljük a 2000 méteres futást. Ez utóbbira természetesen délben került sor, de legalább szépen sütött a Nap. A sportnap után a társaság nagy része szabadprogram keretében az Aquaworldbe látogatott, ahol késő estig élveztük a csúszdák és melegvizes medencék nyújtotta szórakozást. Másnap minden cserediák részt vehetett a 10. évfolyam németóráján. Ezt követően egy séta következett a Gellért-hegyre, ahol a napos időnek köszönhetően szép kilátás fogadta a németeket. Tanítás után közös Stadtrallye (városfelfedező játék) indult, melyhez egy feladatlap megoldása is tartozott.

Pénteken délelőtt a német diákok a Parlament meglátogatása helyett egy művészeti múzeumba mentek, ez sajnos kevesekből váltott ki lelkesedést, de szerencsére Mészáros tanár úr énekórája hamar elfeledtette velük az élményt. Ezután együtt indultunk a Pál-völgyi-cseppkőbarlangba, ahol mi magyarul, a németek Pál Gergely tanár úr tolmácsolásában németül hallgathatták a vezetést. Másnap, szombaton közös kirándulásunk célja a váci „Memento mori" kiállítás volt, itt láttuk a híres váci múmiákat, valamint szépen díszített koporsóikat és végrendeleteiket is. Ezt követően megnéztük a hajómúzeumot is, melyben nagy meglepetésünkre csak

papírmakettek voltak kiállítva. A kis csalódás után a családias hangulatú helyi cukrászdában vigasztalódtunk. Este került sor a záró bulira, amelyen mindenki remekül szórakozott. A vasárnapot kaptuk meg családi napnak, ami azért volt jó, mert addigra a párok összecsiszolódhattak. Mi a partneremmel a közös süteménysütés mellett döntöttünk, este pedig filmet néztünk. Nagyon örültem annak, hogy kettesben is ilyen jól éreztük magunkat.

Április 20-án, hétfőn elérkezett a hazautazás napja. Szomorúan kísértük a német diákokat Ferihegyre, hiszen sokan remek barátokra találtunk köztük.

Szerencsére hamarosan viszontláthattuk egymást, ugyanis május végén, június elején mi látogattunk el hozzájuk Jeverbe. Egy pénteki napon érkeztünk meg este hét óra körül. Már aznap elmentünk, hogy meghallgassuk a helyi fiatal zenekarok számára szervezett vetélkedőt. Jó volt látni, hogy ennyire támogatják a diákokat a hobbijaikban is, erre másik példa az iskolai színjátszó kör, melynek egyik próbáját néhányan szintén megnéztük. Itt az éneklést és a táncot is igen magas színvonalon tanítják.

Szombaton busszal utaztunk a hollandiai Gröningenbe, ahol az egyik német fiú idegenvezetést tartott. Ezután önállóan járhattuk be a várost. Talán a legérdekesebb a Fő téri piac volt a rengeteg gyümölccsel, zöldséggel és tengeri állattal, amit árultak, de nekem az utcai narancsfacsaró gépek is nagyon tetszettek. A délutáni visszaérkezés után az egész csapatot meghívták grillpartira, ahol megnéztünk egy focimeccset is. Másnap családi nap volt, csoportosan indultunk felfedezni Jevert. A kastélykertben a mindenhol virító rododendron bokrokon kívül egész közelről láttunk több pávát is. Ezután meglátogattunk egy helyi cukrászdát. Hétfőn az első két tanítási órára elkísértük a cserepartnereinket, majd az igazgatói üdvözlés következett az is-

kolai könyvtárban. Később hivatalosak voltunk a városházára egy teaceremóniára is, mely kedves helyi szokás, azt fejezi ki, hogy szívesen látnak minket. Itt röviden bemutattuk az iskolánkat és Budapestet is. A látogatás kapcsán fénykép készült a csoportról a helyi újságok számára. Az ebédszünet előtt még a magyar programhoz hasonlóan városfelfedező játék indult, majd délután visszatértünk az iskolába egy testnevelésórára, ahol barátságos röplabda- és focimeccseket vívtunk.

A keddi program volt az egyik legérdekesebb, hiszen aznap hajóval utaztunk a Langeoog nevű szigetre. A kissé hideg, esős időjárás ellenére is nagy élmény volt a tengerpart. A parton végig sorakozó, látszólag bármiféle rendszert nélkülözve felállított úgynevezett „Strandkorbok" színes kavalkádja igazán vidám látványt nyújtott. A sziget egyetlen sétálóutcáját az utolsó boltig volt időnk felfedezni, még a hatalmas világítótornyot is megnéztük, bár sajnos csak kívülről. Szerdán következett be többünk félelme, az összesen körülbelül 20 km-es kerékpártúra. Én például több dolog miatt is tartottam tőle, egyrészt mert előtte évekig nem ültem biciklin, másrészt mert a kölcsön kapott járműről nem igazán ért le a lábam. Ennek ellenére sikerült nagyobb baleset nélkül megúsznunk ezt a kalandot is. A kirándulás legszebb része végül nem az úti cél – egy kis múzeum – lett, hanem maga a túra, hiszen kilométereken át suhantak el mellettünk a teljesen egyforma falvak. A vidék jellegzetessége, hogy szinte minden ház ugyanabból a sötétvörös téglából épül, és ápolt kis kert tartozik hozzá. A települések közt hatalmas zöld legelők terülnek el, rajtuk békésen legelésző tehéncsordákkal.

Csütörtökön reggel újra az iskolába mentünk. Azt a feladatot kaptuk, hogy készítsünk plakátot vagy az Északi-tenger élővilágáról vagy a közös élményeinkről. Szerintem igazán ötletes plakátok születtek. Voltak, akik képekkel mutatták be, hogyan szórakoztunk együtt, mások az egymástól elsajátított szókincset szedték össze. Ezt követően ismét utaztunk, ezúttal a nem messze fekvő kikötővárosba, Wilhelmshavenbe. Itt körbehajóztuk a kikötőt, majd szabadprogram következett, kisebb csoportokban bejártuk a várost. Végre még a Nap is kisütött. Pénteken már csak egy látogatás következett a jeveri kastélymúzeumban, ezután fagyit ettünk és készültünk a záró estre, valamint a másnapi hazautazásra. Az esti buli nagyon jó hangulatban telt, méltó lezárása volt az egész csereprogramnak.

Számomra ez a diákcsere örök emlék marad. Remélem, mindenki hasonlóan jól érezte magát és az itt kötött barátságok még sokáig kitartanak. A jövendő 10. és 11. évfolyamos németeseknek pedig csak ajánlani tudom a részvételt, nem csupán azért, mert hasznos, hanem mert jó is.

Végül szeretnék köszönetet mondani a szervező tanároknak (Antje Keck, Werner Keck, Szabó Éva, Pál Gergely), valamint azoknak, akik egy-egy estén akár Budapesten, akár Jeverben vendégül látták az egész csapatot.

Szász Csenge (11. b)

Diákcsere (Budapest, Köln)

(2015. április 21–28., augusztus 22–29.)

A kölni Georg Büchner Gimnáziumban egy fiatal, anyai ágon magyar kötődésű tanár már nyolc éve magyar szakkört tart. Szeptembertől kezdve, kedd délutáni foglalkozásaikon megismerkednek a köszönés, kérés, alapvető társalgási témák szókincsével, gyötrik magukat a kiejthetetlen „gy" „ty"és „ny" hangzókkal, s arra készülnek, hogy megszerzett tudásukat tavasszal Budapesten kamatoztathatják. Hosszas készülődés, bemutatkozó levelek fölötti civakodás, a közösségi oldalakon elindított óvatos „puhatolózás" után áprilisban repülőre szállnak, s alig másfél óra leforgása alatt Budapesten találják magukat. Itt kezdődik aztán az igazi kaland: először ugyan félszeg mosolyokkal, később viszont már-már fékezhetetlen, bábeli csacsogással. Keveredik a német, az angol, a magyar, komoly szerephez jut kéz és láb. A hét folyamán, míg a magyar diákok iskolába jártak, a németek a várossal ismerkedtek, állatkertben sétáltak, fürdőben úszkáltak. Délután közösen sétáltak a Várban és Szentendrén, majszoltak lángost a Duna partján, megcsodálták a város fényeit hajókázás közben, piknikeztek a Margitszigeten. Végig próbálták a Ludwig-múzeum játékkiállításának

minden állomását, s valóban, ilyenkor a játék a közös nyelv. Mikor egy hét után eljött a búcsú pillanata, a repülőtéren néhányan meghatóan párás tekintettel integettek a német csoport után, noha tudhatták, a második felvonás Kölnben még vár ránk.

Augusztus végén közel 12 óra vonatozás után értünk Kölnbe. Német barátaink óriási magyar zászlót lengettek, így igazán könnyen megtaláltuk egymást a hatalmas pályaudvaron. Ismerve a programot, csodás hét elé néztünk: volt iskolalátogatás Kölsch-kurzussal, dómlátogatás és lépcsőmászás a toronyba, séta a Rajna parton, sportos tevékenységek az olimpia múzeumban, kirándulás a történelmi kisvárosba, Zonsba, s persze egy egész nap a Phantasialand nevű vidámparkban. Barátságok alakultak, erősödtek, a közös fagyasztott joghurt és a sikítás a hullámvasúton összehozza az embereket.

Gyorsan eltelt a hét, és sokak számára valóban elérkezett a könnyekkel tarkított végső búcsú. Vagy mégsem, ha hinni lehet az egymásnak tett ígéreteknek, ha valóban megmaradnak a barátságok, ha legalább néhányan leveleznek majd egymással, s a diákcsere így hosszútávú célját is eléri.

Szabó Éva, Rothärmel Réka (8. a)

Balaton kerülés, Zánka (10. c)

(2015. június 29.–július 4.)

A két biciklitábor és tavaly nyári állótábor után az idei évben a kompromisszumos biciklizős-állótábor mellett döntöttünk. A nyár első hónapjának végén az osztály nagy részével három nap alatt körbetekertük a Balatont, majd a negyedik napon a többiek is csatlakoztak, így majdnem teljes létszámban érkeztünk meg Zánkára.

A biciklis csapattal kimentünk a többiek elé a vasútállomásra, s köszöntöttük őket. Ők akkor még igazán frissek voltak, azonban „röpke" 25 perc séta után ők is megérezték a tűző napban az emelkedőkön közlekedés hátulütőit. A Rozmaring Lovasudvarban szálltunk meg, ahonnan lélegzetelállító kilátás nyílt a Balatonra. Maga a hely egyébként azért is volt érdekes, mert a lovak és a kutyák nem voltak elkerítve, így az állatkedvelők nagyon élvezték az ottlétet. Érkezésünk után picit pihentünk, majd mentünk is a strandra, ahol fürödtünk, beszélgettünk, napoztunk, játszottunk, röplabdáztunk sőt, még a hintákat is befoglaltuk páran, hiszen hintázni annál jobb, minél nagyobb vagy. Napnyugtakor visszamentünk a szállásra és sokat énekeltünk (rengeteg új dallal bővítettük a listánkat), pingpongoztunk, Viki

(az egyik öregdiák) különféle ritmusgyakorlatokra tanított bennünket és egyszerűen csak élveztük az együtt töltött időt. Második nap pedig szintén egy fantasztikus nyári napunk volt, igazi strandidő, így megint a parton voltunk és a szokásos tevékenységeinket folytattuk, de ezen a napon már a parton elkezdtünk zenélni, s ilyenkor a legjobb élmény az, amikor látjuk, hogy a körülöttünk lévő emberek is énekelnek velünk együtt. Nyolc óra körül megint visszatértünk a szállásra, tollasoztunk, beszélgettünk. A Hold egyszerűen gyönyörű volt akkor este, ezért kiültünk egy lovas kocsira, s onnan kémleltük az eget, s ezek a pillanatok elképesztően hangulatosak voltak. Nem maradt el a megszokott éneklés, este is volt, egyetlen számot énekeltünk és gyakoroltunk sokszor, mert Kala annyira azt szereti… na jó, igazából az idegeire mentünk vele. Másnap reggel indultunk is haza, s még jó, hogy tanár úr kijelentette, hogy nem volt egy defekt sem. Zsombornak, ahogy elindultunk az állomás felé, kilyukadt a biciklikereke. Már csak egy izgalmas dolog volt, hiszen a rengeteg cuccot valamint a bicikliket fel kellett pakolnunk a vonatra, de nem tudtuk, hogy hol lesz a biciklis kocsi, így megálltunk az állomás végénél, s reménykedtünk. Jött a vonat, s ki nem találjátok, hol volt a biciklis kocsi? Hát persze, hogy az elején. Így az összes cuccal futottunk a szerelvény elejére, s végül sikeresen megoldottuk a felszállást. Szerintem egy nagyon élvezetes, igazi nyári tábor volt, s az értékelésnél a „mi hiányzott?" részbe programok helyett azon osztálytársaink neveit írtuk be, akik nem tudtak eljönni.

Koncz Lili

Balatoni biciklitúra (8. b)

(2015. június 29.–július 3.)

Júliusban egy csapat gyerek gyülekezett a Déli-pályaudvarnál, biciklikkel és sok cuccal felszerelve. Miután mindenki megérkezett, beleértve a kísérőinket is, Ujházy tanár urat, Szabó tanárnőt és Boldit is, a csoport felszállt egy Balaton felé induló vonatra. A leszállás és a csomagok lepakolása után egy bevezető biciklizés következett, röpke 18 km-t tettünk meg. Miután megérkeztünk az első szállásra, még mielőtt felállítottuk volna a sátrakat, lementünk fürdeni. A víz még nagyon hideg volt, mégis voltak vállalkozó szellemű egyének. Strandolás után visszamentünk a sátorhelyre, és megpróbáltuk felállítani a sátrakat. Nem tudom, hogy vajon másoknak is olyan nehéznek bizonyult-e ez a feladat, mint nekünk, hiszen a föld nagyon kemény volt. Így Heni először vizet öntött a szögekhez, majd egy betondarabbal próbálta beverni őket, amelyek egy percig a helyükön is maradtak. Azt reméltük, hogy nem szalad el a sátor, és inkább hagytuk az egészet. Este Ujházy tanár úr mesét olvasott fel, majd kezdetét vette egy nagy közös játék. Mindenki húzott egy nevet, és valamilyen használati tárggyal (pl. három fogkefe, négy gumibelső), kellett „megölni" az adott személyt. A gyilkos ezután megkapta az áldozatnál lévő nevet, és minden kezdődött elölről.

Másnap reggeli után mindenki összeszedte a holmiját, és indulhattunk is tovább. Az aznapi táv már ütősebb volt. A csoport egy része gyors volt, ők előrébb haladtak, egy pár emberből álló csapat hajtott a végén, és voltak néhányan, akik a két rész között lézengtek. Mindenki, aki megérkezett aznap este a szállásra, ép és egészséges volt. De nem mindenki érkezett meg. Történt ugyanis, hogy egyik osztálytársunk inkább a közlekedési táblákat figyelte, nem pedig a bicikli utat jelző jeleket, így félúton elhagytuk szegényt. Egy-két telefonálás és ingázás után teljes lett a létszám, így indulhattunk egy közeli étterembe estebédre. Evés után visszamentünk a szállásra, játszottunk mindenféle játékkal, majd mindenki lepihent.

Most, hogy már hozzászoktunk a sátorban alvás körülményeihez, és ezerszer kimerültebbek voltunk, sokkal csendesebben telt az esténk. A játék tovább folytatódott, bár ekkorra már alig maradt valaki élve. A helyzet kezdett annyira komoly lenni, hogy a legjobb barátunkban is kételkedni kezdtünk. A reggelit jóízűen elfogyasztottuk, majd összepakoltunk, és indultunk is tovább. A tanár úr már előre figyelmeztetett minket, hogy ez lesz a legnehezebb nap, és igaza is lett. A terv az volt, hogy Badacsonytomajtól Keszthelyre tekerünk, egy órát nézelődünk, ebédelünk, majd tovább indulunk. Ez így is lett, megmásztunk ezer emelkedőt, és dombot, végül elértünk Keszthelyre. Kissé kifulladva ugyan, de kisebb csapatokban nekivágtunk a város felfedezésének. A legtöbben azonnal éttermet vagy boltot kerestünk, de nagyon sokan fagyizni vagy csak sétálni indultak. Az ebédeléssel szinte minden időnk elment, de voltak páran, akiknek maradt idejük kifosztani az ottani kisboltot, így végül jóllakottan vágtunk bele az újabb kilométerek letekerésének. Eddig úgy tűnt,

megúsztuk a nagyobb defekteket, azonban szerdára már épp itt volt ennek is az ideje. Két bicikli kereke is felmondta a szolgálatot, így volt, akit kocsival kellett elvinni a következő szállásig. Félúton még megálltunk egy szabad strandon, és egy hatalmasat fürödtünk. Mindenkinek jól esett a hűsítő víz, ami végre nem volt jéghideg, így élvezni is tudtuk. Végül este hat-hét fele értük el a szállást Fonyód után. Mindenki kimerülten látott neki a sátrak felállításának, majd indultunk is a pár kilométerrel arrébb lévő étteremhez. A rendeléssel voltak kisebb problémáink, azonban végül mindenki megkapta a saját pizzáját, és boldogan el is fogyasztotta. A vacsora után még egy kicsit az étteremnél voltunk, beszélgettünk, fagyiztunk, és néztük a mecscset. Végül kilenc fele értünk vissza, és indultunk is a partra, egy kis esti fürdőzésre. Az idő már kimondottan hűvös volt, és a víz sem volt túl meleg, mi azonban, mégha vacogva is, de bementünk. Labdáztunk, és próbáltuk lekörözni a mellettünk fürdő társaságot, akik egymást dobálták. Az este végére már kidolgozott stratégiánk volt, hogy hogy tudjuk messzebbre dobni a másikat, lefekvés előtt azonban már nem volt olyan jó kedvünk a sok szúnyogcsípéstől.

Reggel elég sokan kialvatlanul ébredtek a tegnapi sűrű programok és a vonat miatt. Szállásunk ugyanis közvetlenül a sínek mellett volt, így ha a vonat elment mellettünk, abba belerengett az egész föld, a hangzavarról nem is beszélve. Végül aztán mindenki összeszedte magát, megreggeliztünk, és elkezdtünk pakolászni. Indulás előtt még kihirdettük a játék nyerteseit, és újabb kört indítottunk el, így akinek eddig nyugodtan teltek a napjai, most újra belekezdhetett a tárgyak felkutatásába, és az általa húzott ember megfigyelésébe. Ezen a napon már kevesebbet tekertünk, a gondot ezúttal az jelentette, hogy a hosszú, végeláthatatlan egyenes utak pár óra múlva nagyon unalmassá váltak, így mindenki máshogy próbálta feldobni az utazást. Félúton Balatonszárszón álltunk meg, itt is egy nagyot fürödtünk. Mikor mindenki elkészült, áttekertünk Andrisék telkéhez, ahol a nagymamája isteni fánkkal és lekvárral várt már minket. Nem is kell mondanom, hogy mind egy szálig elfogyott, miközben felköszöntöttük Zsombort szülinapja alkalmából. Nagyon sokat beszélgettünk, és nevettünk, páran még pingpongtudásukat is megmutatták egy meccs keretében. Végül egy bő óra után innen is tovább indultunk, ekkor azonban már meg sem álltunk Siófokig, ahol Márkék nyaralójánál töltöttük az estét. A kisebb hely miatt igen időigényes volt elpakolni a bicikliket és felállítani a sátrakat, de végül mindennel elkészültünk, így nekiláthattunk a gulyásleves elfogyasztásának. Míg mindenki meg nem vacsorázott, kipakoltuk a cuccainkat és beszélgettünk, majd indultunk is strandolni. A fiúk többsége lement a közeli pályára focizni, voltak, akik a parton maradtak, de a többség most is fürdött egy jó nagyot. Aztán este majdnem mindenki felvonult az emeletre, és hangos kiabálások és ünneplések közepette nézték az esti meccset. Mi, akik lent maradtunk, előkerestük a kártyákat, és játszani kezdtünk. Egy idő után elkezdtek leszállingózni a többiek is, egymás szavába vágva meséltünk, és nevettünk. A tanár úr a hagyományt megőrizve felolvasott, majd éjfél fele lassan nekiláttunk a készülődésnek. Az osztály több mint fele a kert közepére húzta a hálózsákját, így

szabad ég alatt tudtunk aludni, igaz egymás hegyén-hátán.

Az utolsó reggelen is sokan álmosan keltek, és az sem javított a helyzeten, hogy tudatosult bennünk, este már megyünk is haza. A reggelire azonban már mindenki összekapta magát, majd miután kiszabadítottuk a bicikliket a ház mögül, el is indultunk Siófok központjába, hogy megnézhessük Márk apukájának szobrait, melyeket a főtéren állítottak ki. Az aznapi terv Kenese elérése volt, közben azonban még kitérőt tettünk Szabó Éva tanárnő nyaralójához, Balatonvilágosra. Itt isteni limonádéval vártak minket, és egy nagyot csobbanhattunk is. Egy órát pihentünk, majd tovább indultunk, és meg sem álltunk volna Keneséig, ha nem kapunk újabb defektet. Ez most valamivel enyhébb volt, viszont így is legalább negyed órát vártunk, míg tovább indultunk. Egy hatalmas emelkedő megtétele után végül el is értük Zsomiék nyaralóját, ahol lecuccoltunk. Mivel a vonatról idefele Almádinál szálltunk le, nem tekertük le az egész Balaton-kört, így választás elé kerültünk. Tekerjünk el Almádiig és vissza, hogy meg legyen a teljes kör, vagy fürödjünk helyette? Sokunknál győzött a lustaság, így végül Ujházy tanár úr és Boldi kíséretében öten vágtak neki az útnak, míg mi többiek Szabó Éva tanárnő és Zsomi vezetésével felkutattuk a strandot. Itt mindenki megebédelhetett, majd míg páran a parton maradtak nézni a röpi meccset, mi újfent kistrandoltuk magunkat. Épp mikor indultunk fel, akkor érkeztek meg a többiek, akik még csobbantak egy utolsót. Aztán viszont eljött a pakolás ideje, és nehéz szívvel vettük tudomásul, miszerint ideje indulnunk az állomásra. Meg is érkeztünk, csak egy gond volt, mégpedig hogy fogalmunk sem volt, hol lesz a biciklis kocsi. Így hát próbáltunk középre cuccolni, leszedtük a táskákat a bicikliről, és egy helyre dobáltuk őket, majd a bicikliket is egy helyre toltuk. Mikor a vonat befutott, elkeseredve vettük tudomásul, hogy a másik oldalra pakoltuk a holmikat. Itt kezdődött az őrület, amikor is mindenki fejvesztve ragadta meg a csomagokat és rohant vele a lefoglalt kocsihoz, vagy felpattant az egyik biciklikre, és gyorsan odatekert. Épphogy fel tudtunk szállni a vonatra. Hazafelé már mindenki ki volt merülve, zenét hallgattunk vagy beszélgettünk. Az első búcsút Kelenföldnél vettük, amikor is páran leszálltak. Nekik az ablakon kihajolva integettünk, majd közeledve a Déli pályaudvarhoz, mindenki elkezdte összekapni a táskáit. Végül a vonat befutott, mi pedig egyfelől szomorúan, másrészről viszont boldogan búcsúztunk el egymástól. Szerintem mindenki nevében elmondhatom, hogy az egyik legjobb túránk volt a két év alatt, rengeteg élménnyel gazdagodtunk, összekovácsolódtunk, és nagyon sok új barátságot kötöttünk. Rengeteget nevettünk.

Ezúton szeretnénk megköszönni Ujházy tanár úrnak, Szabó Éva tanárnőnek és Boldinak is, hogy időt áldoztak ránk, és emlékezetessé tették a nyarunkat

Lugasi Nikolett, Horváth Anna

Vizitúra a Tiszán (9. a)

(2015. július 5–10.)

„Ja! A túlpart már Ukrajna. És volt rá példa, hogy a bokorból kiugrottak a határőrök, és magukkal vitték az ott fürdőzőket. Szóval, ne ússzatok túl közel a túlsó parthoz!" – szólt egyik kísérőnk, mielőtt még belevethettük volna magunkat a hűsítő vízbe a hosszú, forró nap után. Eleinte egy páran kicsit megdöbbentek, de aztán mindenki nevetve ment tovább a víz felé. Nem aggódtunk igazán. Ami talán érhető is, ha az ember tíz órán át vonatozik 40 fokban. Az utazás után a kempingben gyorsan felállítottuk a sátrakat és rohantunk le a vízpartra. A fürdés, a vacsora, a játék és a mosakodás után – mivel a tűzrakóhelyet idegenek lefoglalták –, sétálni indultunk. A rövid esti séta után már csak tíz percünk maradt a takarodóig, ezért sietve mentünk fogat mosni.

Ha bárki megkérdezné tőlem, hogy miért is kételkedem a leendő tanárokkal elvégeztetett alkalmassági vizsga használhatóságában, akkor azt a következő eseménysorral indokolom. Fogmosás közben szóba elegyedett velünk két egyetemista, tesitanárnak készülő srác. Ez nem is lett volna baj. De az osztály lány tagjaira való nyomulást még akkor sem hagyták abba, miután megmondtuk, hogy kilencedikes gimnazisták vagyunk. Ennek ellenére elhívtak minket bulizni. Azt mondták, hogy amikor a kísérők elalszanak, majd akkor jönnek oda a sátrunkhoz. Ezen persze jót nevettünk. Bárcsak ne tettük volna. Takarodó után egy fél órával ugyanis nagyon megijedtünk, amikor bemásztak a sátrunk előterébe, és megkérdezték: „Akkor jöttök bulizni?" A döbbenet elmúlása után, kitessékeltük őket a sátorból, bele az osztályfőnökünk karjaiba. Á, nem volt kínos. Tényleg…

Másnap már az evezésben is kipróbáltuk magunkat. De előtte még, hogy napközben is legyen mit enni, meglátogattuk a nem túl közeli kisboltot. Ennek – normális pékáru hiányában – kifosztottuk a croissant-készletét. Utána busszal vittek minket a holtághoz. Ott derült ki, hogy az egyetemistákkal megyünk együtt az út végéig. De szerencsénkre, osztályfőnökünk minket megmentve, közölte: „Üljetek le nyugodtan! Mi tíz perccel később indulunk – itt ránk nézett – közkívánatra."

Fannival, Tamás nagypapájával eveztünk egy kenuban. Hála neki – utólag is köszönjük – nekünk nem kellett magunkra kényszerítenünk a mentőmellényt. Helyette barnulhattunk fürdőruhában. Bár tény, hogy ezt nem igazán lett volna szabad csinálni. Osztályfőnökünk is ránk szólt jó párszor. Ilyenkor szerencse, ha az ember sereghajtó. Aznap még evezni sem kellett sokat, mert rengeteg kidőlt fán kellett átemelni a kenukat, és sokat kellett manőverezni. Például azért, hogy kiszedjük egyik kicsit bedühödött osztálytársunk evezőjét a vízből. A táj egyébként nagyon szép volt. Rengeteg gyönyörű szitakötőt láttunk, és helyenként, a napfény a fák koronáin keresztül aranyosan csillogó fénysugarat vetett a víztükörre. A hely, ahol megálltunk pihenni, már kevésbé volt szép. Az út végén egy busz várt ránk, amely visszavitt a táborba. Onnan fürdeni mentünk, ahol véres (vízi) pusziharc vette kezdetét. Aztán

még a táborban is játszottunk. A tábortűznél való éneklés után pedig aludni mentünk. Az előző éjszakához képest, az aznapi este eseménytelenül telt. Álmunkat nem zavarták sem szúnyogok, sem random egyetemisták.

Másnap, már úgy csaptuk evezőinket a Tiszába, mint normál ember a kanalát a lecsóba. De evezés előtt még többen is ruhástul ugrottunk be a vízbe. De a nyílt vízen, a vizes ruhák sem hűtöttek sokáig. Indulás után pár perccel csónakjaink már úgy szelték a vizet, mint kanál a főzeléket. Tamás nagypapájának, és az ő végtelen türelmének köszönhetően, a nap felére már mind a ketten tudtuk kormányozni a tengerkék kenunkat. (Legalább olyan jól, mint a fiúk. Ha nem jobban.) A tartós 40 fok, és a tűző nap miatt, minden bokorban megálltunk fürdeni. De olyan is volt, hogy a folyó közepén összekapaszkodtunk, hogy a kormányosok röviden lehűthessék magukat. Így történt, hogy fürödtünk együtt emberrel, hallal, kutyával, de még tehénnel is. Az utunk további része nagyrészt eseménytelen volt. Ha nem számítjuk azt, hogy ahol megálltunk pihenni, akkora volt a sodrás, hogy ha árral szemben úsztál, akkor végig egy helyben kapálóztál. (Az „úszópadot" senkinek eszébe ne jusson szabadalmaztatni, mert mi fogjuk.) Vagy azt, hogy végignéztük, ahogy egy család a vízre költözik. De komolyan. Hordókban pakolták a kaját a kenukba. Nem sokkal a táborba való megérkezésünk után, miután két osztálytársunk is darázscsípés áldozatává vált, fura élményben volt részünk. A vízben való labdázás közben arról értesültünk (egy kétes kinézetű úriembertől), hogy mi (16 évesen) már elég érettek vagyunk ahhoz, hogy a labda ütögetését cicázásra cseréljük. Vacsora után, a szúnyogok örömére – amelyek a ruhán keresztül is csíptek –, maratoni ereklyézést tartottunk. Utána fürödni mentünk, és intim kapcsolatot létesítettünk egymással, amikor mosakodás közben a zuhanyfülkéket elválasztó paraván fölött pacsiztunk. Ezután, lefekvés előtt, még volt egy rövid tábortüzezés, itt volt, aki énekelt, volt, aki az űrről, vagy épp a természetfeletti dolgokról, folytatott eszmecserét.

A következő nap reggelén, ha lehetséges, még nagyobb hőségre ébredtünk. Egészen annyira, hogy az út háromnegyedénél mindenki bemászott a vízbe, és evezés helyett inkább toltuk a kenukat. Ki se szálltunk a vízből, amíg meg nem érkeztünk a célállomásra. Onnan viszont, sajnos még cipekedni kellett, hogy elérjük a szálláshelyünket. De miután ez megtörtént, és a sátrakat is felvertük, kifosztottuk az ottani kisboltot is. Így történt, hogy rátaláltunk és rákattantunk a pattogós cukorra. Ezután játszani kezdtünk. A szokásos ereklyézés előtt értesültünk a hatalmas viharról, ami állítólag felénk tart. De ez senkit nem zavart igazán, hiszen tudtuk, hogy most már tudunk evezni, szóval így is, úgy is hazajutunk. Akár vonattal, akár kenuval. De később kiderült, hogy jól tettük, hogy nem aggódtunk, mert a vihar úgy került ki, mint súlyvonal a háromszögben a metszéspontot, soha.

A zivatar ugyan elkerült, de a meleget valahogy magával vitte. Így történhetett meg, hogy a túra során először mi is felvettük a mentőmellényünket, hogy az melegítsen. A hűvös miatt nem is álltunk meg. Ez volt az utolsó evezős napunk, ezért amikor megérkeztünk, le- és kimostuk a kenukat és visszaadtuk. Innen elcipeltük maradék cuccunkat, az utolsó szálláshelyre, ahol evés után megint ereklyéztünk. De ezúttal nem úsztuk meg kisebb-nagyobb vitákkal, hanem az egész egy hatalmas veszekedésbe fulladt. De szerencsére mindennek véget vetett a szakadó eső.

Másnap csodás napra ébredtünk, és úgy kötöttük össze barátságaink elszakadt aranyfonalát, ahogy valamilyen fém köt valamilyen nem fémmel a kovalens kötésben. Ez után, hirtelen ötlettől és a rossz időtől vezérelve, meglátogattuk a helyi bohócot, aki a helyi aquaparkban dolgozott. Ahhoz képest, hogy egy Isten háta mögötti faluban volt, a parkban volt minden. A giccses Poszeidón szobortól kezdve, a világ legkirályabb csúszdájáig.

Elsőként próbáltam ki a csúszdát. Ahogy felcipeltem a nehéz kocsiszerűséget a hosszú lépcsőn, meglegyintett a vér és a törött csontok illata. A lépcsősor tetején, a csuklyáját fürdőnadrágra cserélt kaszás várt. Ahogy rám vigyorgott és felém nyújtotta a kezét, megfagyott az ereimben a vér. Miután a helyére rakta a kocsit, lekiáltottam barátaimnak az utolsó kívánságomat, de feltartott hüvelykujjukból arra következtettem, hogy kb. 50 m magasan nem ugyanúgy tejed a hang. Ráültem a kocsira. Elfehéredett ujjakkal szorítottam a kapaszkodókat. Ekkor a halál jeges tapintását éreztem a hátamon. Meglökött. A kocsi szinte merőlegesre fordult, és csúszni kezdtem. Überzsírkirály volt! De komolyan! Legalább annyira volt jó, mint amennyire a kaja szörnyű. A gyrosos chipsnek gyrososabb íze van, mint a gyros-nak, amit ott ettem. És a lángosról inkább ne is beszéljünk.

Miután kifürdőztük magunkat, hazaindultunk. Akiknek volt még egy kis energiájuk, azok a haza utat végigbeszélgették. De sokan már kidőltek a vonaton. A pályaudvaron örömmel tapasztaltuk, hogy a hírek ellenére Budapestet nem árasztotta el árvíz. Ezt fáradt mosollyal nyugtáztuk, majd könnyes búcsút vettünk egymástól, és haza indultunk.

Monostori Réka, Pál Fanni

A bakonyi kirándulás (8. a)

(2015. július 20–23.)

Egyszer volt hol nem volt, történt egyszer, hogy a 8. a elment túrázni a Bakonyba.

A buszút eléggé hosszú volt. A Népligetből indultunk, és át kellett szállnunk Veszprémben egy másik buszra. Ott azon a járművön azt hittük, hogy sült hús lesz belőlünk, fél óra után szerencsére leszálltunk róla, de csak eztán jött a mulatság. Nagy hátizsákokkal felszerelkezve meneteltünk a 40 fokban. Kicsit el is tévedtünk, de ez csak hasznunkra vált, mert az erdőn keresztülvágva találtunk egy fergeteges „medencét", amely egy patakból volt duzzasztva. Majd végül a keresgélés után megtaláltuk Robinak a tanyáját.

Ez a tanya elég nagy területen fekszik. Volt ott egy nagy fehérre meszelt tanyaház, két ló, baromfik, egy gyümölcsös, egy zöldségeskert, két jurta és egy forrás. Robi a tanya tulajdonosa és művelője, ő lakik a fehér házban és van egy fekete pulija. Az egyik jurtában Miki lakik, Robi barátja. Neki viszont két macskája van, amelyek, ha rosszak voltak, akkor Robi megfogta őket a grabancuknál és elhajította őket 3-5 méterre.

Aznap délután, amikor odaértünk, felállítottuk a sátrainkat a kertben és azután körbevezettek minket. Majd miután megtekintettük a lovakat és végignéztük a gyümölcsöst, hozzákezdtünk a vacsorához. Ehhez a hozzávalókat Robi zöldségeskertjéből szedtük. Sok-sok bioburgonyát és négy db 4-5 kilós cukkinit. Ezeket felvágtuk és cukkinis tésztát csináltunk belőle, majd nekifogtunk előkészíteni a másnapi reggelit. Más szóval kenyeret gyúrtunk. Miután készen lettünk vele, letakartuk és

elraktuk kelni őket. Eközben megfőtt a vacsora, így már ehettünk is. Nagyon ízletes volt a tészta, a házigazdáknak is ízlett, sőt még a macska is megnyalta mind a tíz ujját a Robinak.

Vacsora után tábortűz következett. Énekeltünk dalokat, bár nem nagyon tudtuk a szövegét egyiknek sem, így általában csak motyogás lett belőle.

Majd elmentünk aludni. Másnap hárman fiúk felkeltünk ötkor, hogy befűtsük a kemencét és megsüssük a kenyereket. Mire a többiek felkeltek, már készen is volt a friss kovászos kenyér. Megreggeliztünk, majd két csoportra oszlottunk. Az egyik csoport először nemezelt Mikivel, a másik környéktúrán volt Robival, majd cseréltünk. Így telt el az egész délelőtt és a délután egy része. Ezek után ebédeltünk. A délután maradék részében fürödtünk és lófráltunk a tanyán. Majd eljött a vacsora a tábortűz és az alvás ideje.

Harmadnap Bakonybélre túráztunk. Ott megebédeltünk egy vendéglőben, aztán fürödtünk egy patakban, de sajnos vissza is kellett menni.

Mindenki örült, mikor hazaértünk, mert már fáradtak voltunk a huszonnegyedik kilométer végére. Otthon mérgesen fogadott minket Robi, mert valaki leverte a forrásáról a már addig is mozgó követ. Megbeszéltük vele, hogy másnap megcsináljuk. Majd vacsoráztunk, énekeltünk aztán lefeküdtünk.

A negyedik nap reggelén sajnos már pakoltunk, mivel még aznap haza kellett mennünk, de még délelőtt számháborúzás helyett lebetonoztuk a forrásnál a levert kő helyét. Így harag nélkül tudtunk elbúcsúzni Robitól. A hazaút baj nélkül, zavartalanul folyt le. Már meleg sem volt annyira. Mindenki épségben hazaért, otthon lefürdött és elmesélte a történteket.

Tass Bulcsú

Macskás nénik és fogatlan bácsik

Bideford a trefortosok szemével (2015. július 30.–augusztus 8.)

Július 30-án (csütörtökön) hajnali négy órakor a Ferihegyi repülőtéren gyülekeztünk. Kíváncsian, ámde tartózkodva szemléltük útitársainkat. A repülőre szóló jegyeink még véletlenül sem egymás mellé szóltak, de ez sem szegte kedvünket és izgatottan vágtunk neki az ismeretlen kalandoknak.

Első angliai utunk Windsorba vezetett, majd felvettük a macedónokat és a szerbeket, s velük együtt ellátogattunk a Stonehenge-hez. A négy óra buszozás épp elegendő volt ahhoz, hogy felsoroljuk a „nélkülözhetetlen" dolgokat, amelyeket a leendő családjainknak birtokolni kellene (pl. mini vidámpark), és mire kifogytunk az ötletekből, meg is érkeztünk Bidefordba. A parkolóba érve hamarosan mindenkit bemutattak az ideiglenes szüleinek, majd elindultunk várva várt otthonainkba. Mint kiderült, elég messze laktunk egymástól, valaki Northamben, mások Bideford kis utcáiban, és volt, aki a város luxusnegyedében.

Második nap „elkezdődött az iskola". Megismerkedtünk a három tanárral, akik közül az egyik, Paul minden kirándulásunkra elkísért minket, és örömmel mutatta be Dél-Anglia látványosságait. Délután Barnstaplebe látogattunk, ahova a híres angol emeletes busszal mentünk, és többek között Tom Evans, a város cilinderes idegenvezetője (és town crier) körbevezetett minket. Voltunk a piacon is, ahol helyi édességet (a fudge-t) kóstolhattunk. Szombaton Tintagelt, Artúr király állítólagos várának romjait csodáltuk meg, amely személyes kedvencünkké vált. Sokat kellett gyalogolni, azonban a lehengerlő látvány kárpótolt minket. Visszafele betértünk egy kis pékségbe, és megkóstoltuk a Paul által ajánlott tasty (ejtsd: tászti; #Paulpronunciation) pasty-t, ami akár két ember számára is bőséges ebédnek bizonyult. A hét utolsó napját a családokkal töltöttük. Sokunknak volt szerencséje megismerni a rokonságot, elvittek vásárolni, este pedig Westward Ho! partján elfogyaszthattuk életünk legjobb fish&chips-ét. Hétfőn a délelőtti órákon bemutathattuk tervezői készségeinket, mivel a „Save the ocean" című projekthez terveztünk pólókat, amit az órák végén a lelkes delikvensek magukra ragasztva viseltek egy divatbemutató keretében. Délután Budeba látogattunk. A busz egy kis téren rakott le minket, amelynek közepén egy oszlop állt, körbevéve a horoszkóp jegyeivel. Paultól azt a feladatot kaptuk, hogy keressük meg a sajátunkat, és miután mindenki megtalálta, vártuk a további instrukciókat, de Paul csak legyintett, és indultunk tovább. Lementünk az óceánpartra, majd kaptunk két óra szabadidőt, ekkor lehetőségünk nyílt az óceánban való megmártózásra. Kisebb-nagyobb sérülések után vidáman tértünk vissza a buszhoz.

Másnap szokásunkhoz híven 12.45-kor, a szintén szokásos szendvicsebédünk elfogyasztása után a Kingsley szobornál gyülekeztünk. A „szüleink" már előre meséltek kicsit Clovellyről, figyelmeztettek, hogy elég megerőltető túra lesz, ugyanis a település egyetlen utcából áll, és az egész egy emelkedőn található. Körbenéztünk a faluban, valamint elsétáltunk egy istállóhoz, amelyben szamarakat láthattunk, ugyanis Clovelly utcáján kizárólag szamárháton, szánkón, illetve gyalog lehet közlekedni. Fotózkodtunk is velük. Lesétáltunk a köves úton a partra, ahol egy vízesés volt, ami alá be is álltunk, azonban visszafelé – surprise, surprise – mindenki hatalmasakat esett, bár ez a kedvünket nem szegte.

Szerdán fordított napot tartottunk, mivel délelőtt kirándultunk és délután voltak az órák (3x1). Aznapi első úticélunk Appledore volt. Paul beszámolt a kettéosztott part menti városról, ahol a csípős hidegben végigsétáltunk, majd a szabad fél óránkban beültünk egy pub-ba kávézni és forró csokit inni. Onnan – ezúttal közösen – Westward Ho!-ba látogattunk ahol ismét megcsodálhattuk az óceánra néző sok színes kis házikót, és a hely egyik nevezetességét, a „Haunted house"-t. A délutáni órákon beosztották a csoportokat a következő napi feladatra.

A nyelviskolában töltött utolsó napunkon a town challenge-re készültünk, mindenki választott egy témát, majd az előző nap összeírt tíz kérdéssel felszerelkezve elindultunk végigkérdezni a város lakosságát. Ebédre visszaértünk a nyelviskola épületéhez, Panna jóvoltából egy pár újabb hennával gazdagodva nekiállhattunk összerakni a prezentációinkat, amire három órát kaptunk, és végül egész jó munkák születtek. Az előadások után személyre szabott okleveleket kaptunk, a SOL kurzusban való részvételünk emlékére. Dél-angliai utolsó napunk Dunster, Exmoor és Lynton felé vezetett. A dunster-i kastélyhoz érkeztünk elsőként, aminek a parkjában sokan először láthattak háziállat temetőt. Miután végigjártuk a parkot, bemehettünk a kastélyba is, ahol a hatalmas zongorán Julcsi és Stefi (bár elmondásuk szerint nem tudnak zongorázni) csodás darabokat játszottak. Exmoor felé menet Paul azt mondta, figyeljük az exmoor pónikat, de egyet sem láttunk. Lyntonba érve már készültünk az újabb fish&chips adagra, viszont a bolt tíz perccel az indulásunk előtt nyitott volna, így maradt a milkshake, amiről kiderült, hogy kettőt hatan sem bírtunk meginni, olyan rossz volt. Késő délután visszamentünk a szállásunkra, ahol az utolsó éjszakát töltöttük. Utolsó este lementünk sétálni a családunkkal, akkor pár közös kép is készült rólunk.

Elérkezett a reggel, amit sokan a legkevésbé vártunk: a hazaindulás napja. A búcsúzkodás a már szívünkhöz nőtt családtól és otthontól szomorúsággal töltött el minket, de megígértük nekik, hogy tartjuk a kapcsolatot és feltétlenül találkozunk még. Buszra szállva indultunk London irányába, ahol sajnos csak rövid időt tölthettünk. A következő három órában loholva tekintettük meg a főváros nevezetességeit. Máshogy nem tudtunk visszajutni a buszunkhoz, ezért kipróbálhattuk a londoni metrót is, minek bonyolultságán sokan nem tudtunk kiigazodni. A Hyde-parknál elbúcsúztunk a szerbektől és a macedónoktól, majd fél liter kávé kiöntése után Luton felé vettük az irányt.

Életünk egyik legszebb és legjobb tíz napját éltük át, soha nem fogjuk elfelejteni Bidefordot, az ottani családjainkat, a sok nevetést és a közös élményeinket.

Írta Gombár Zsófia és Kiss Laura (9. c),
az előkészítésben közreműködött Garai Petra (9. c)

Gyógytorna és városnézés

(2015. augusztus 10–14.)

A tábor elején nem igazán tudtuk, hogy mire számítsunk. Csak azt tudtuk, hogy tornázni, úszni és kirándulni fogunk.

A vonatút rövid volt, és izzasztó. A csomagok fel-, és lepakolásánál fennállt a veszély, hogy valamelyik bőrönd egy utas fején landol. Az érkezés sem volt zökkenőmentes. Mivel túl korán érkeztünk, a szobáinkat nem tudtuk azonnal elfoglalni, és a várakozás idejét fürdőzéssel töltöttük. A Velencei-tó vize kellemesen meleg volt, és ez szerencsére az egész tábor ideje alatt így is maradt. Miután a szobáinkat elfoglaltuk, berendeztük, elmentünk vacsorázni. Azóta is sokszor gondolok az ottani finom és változatos ételekre. Vacsora után azonnal fel akartuk fedezni a környéket, így elindultunk egy közeli hegy irányába, de később rájöttünk, hogy eltévesztettük az útvonalat, és fontolóra vettük, hogy visszafordulunk. Mivel már túl voltunk az út nagy részén, inkább tovább mentünk, és egy mólóra jutottunk. Itt gyönyörű volt a kilátás. A parti házak fényei szépen világítottak, és a víz felszíne is csillogott, így gyönyörű összkép alakult ki. A visszaúton fáradtak és szomjasak voltunk. Mikor visszaértünk a szállóba, azonnal elmentünk aludni.

Reggel nem kellett túl korán kelni, így jól ki tudtuk aludni magunkat. Reggeli után busszal elmentünk Székesfehérvárra, ahol megnéztük a Bori-várat. A várban gyönyörű szobrok és festmények voltak mindenütt, még a legmagasabb tornyokban is. Az egyik nagy lépcsőn még csoportkép is készült rólunk. Később tovább jártuk felfedező utunkat a városban, egy rövid ideig még szabadon is járkálhattunk. Egy

szökőkútnál vártuk meg a csoport többi tagját. A visszafelé úton egy kis történelmi tudásra is szert tettünk az egyik út falán lévő fürtábrának köszönhetően, amely az összes magyar uralkodót és rokonaikat ábrázolta. Mikor a busszal visszaértünk, alaposan megebédeltünk és pihentünk egy kicsit. A pihenés után Kálmán Éva tanárnő tartott nekünk egy délutáni gyógytornát, ami kifejezetten jól esett egy ilyen nehéz nap után. Később gyógyúszást is tartottunk, tele játékos feladatokkal. Ezek után egészen a vacsoráig biliárdoztunk. Este még elmentünk a közeli Sparba, hogy beszerezzük az esti beszélgetéshez szükséges tápanyagot. A szobában még beszélgettünk (és persze ettünk) egy ideig, majd lefeküdtünk aludni.

A harmadik nap egy reggeli tornával kezdődött. Igazából a nap nagy részét a vízben töltöttük, és csak az ebédidő és néhány kártya-parti szakította félbe ezt a programot. Délután biliárdoztunk, és elmentünk bevásárolni. Az este mindannyian kiültünk az egyik mólóra a strandon (mivel a szálló a strand területén volt) és néztük az eget, mert aznapra meteoritzáport jósoltak. A hullócsillagok szinte folyamatosan záporoztak, és a csoport minden tagja kívánt valamit annak reményében, hogy a kívánsága egyszer valóra válik. Elképesztően jó hangulat uralkodott a légkörben. Ezután még beszélgettünk egy kicsit, majd elmentünk aludni.

A következő napon Ingókőre mentünk kirándulni. Az eredeti terv az volt, hogy hajóval átkelünk a tavon, de a hajón lévő tömeg, és a hőség miatt inkább a buszt választottuk. A túrázás során a legnagyobb ellenségünk a Nap volt. Folyamatosan égette a bőrünket és sokan még sapkával sem tudtak megfelelően védekezni a napszúrás ellen. Találtunk egy kerülő utat, így a nyolc kilométert lerövidítettük ötre. Mikor a túra végére értünk, egy boltban vízzel és gyümölccsel frissítettük fel magunkat. Ezután megvártuk a buszt és visszatértünk a szállóba. Ebéd után megtartottuk a szokásos gyógytesit és az úszást, és együtt elmentünk bevásárolni. Mindenki választott valami finomságot, amit ő a legjobban szeretett. A szállóban minden ételt és italt leraktunk egy nagy asztalra, és megkezdődtek a közös játékok. Rengeteg kreatív és csapatépítő játékot játszottunk. Nagyon sokat nevettünk és persze ettünk, ugyanis az este végére minden elfogyott. Mikor már nagyon fáradtak voltunk, visszatértünk a szobánkba és elalvás előtt még hosszan elbeszélgettünk.

Az utolsó napon még tornáztunk és játszottunk a vízben. Ezek után összepakoltuk minden holminkat, ebéd után elindultunk az állomásra. Sajnáltuk, hogy vége van, de boldogok is voltunk, mert tudtuk, hogy jövőre is eljövünk ide (lehetőleg többen). Így aztán mindenki új élményekkel gazdagon, egészséges gerinccel tért haza.

Csépány Bianka (7. a), Rácz Laura (8. c)

OSZTÁLYOK

7. a

Osztályfőnök: Fernengel András

1. Ács Krisztián Attila
2. Adolf Diána Éva
3. Biró Mátyás István
4. Czentnár Enikő
5. Csépány Bianka
6. Dászkál Laura
7. Debreceni Kristóf
8. Demku Roland
9. Gál Tamara Nóra
10. Gereczi Botond Géza
11. Hajós Dániel
12. Hégen-Szénás Henrietta
13. Jósvai Máté
14. Király Réka
15. Kiss Dorottya Sára
16. Kiss Franciska
17. Kolossay Lili
18. Kriza Gergely
19. Lukács Anna
20. Mészáros Bence
21. Mészáros Jakab
22. Mogyorósy Anna
23. Mosoni Péter
24. Nagy Levente
25. Pákozdi Petra
26. Pap Dóra
27. Pintér Tamás János
28. Pucsok Bence
29. Réz Noémi
30. Sedlmayer Eszter
31. Uhrinyi Jázmin Virág külf.
32. Veszelik Liza

A legjobb tanulók:

Adolf Diána 5,00
Gál Tamara 5,00
Gereczi Botond 5,00
Király Réka 5,00
Nagy Levente 5,00

A jelentősebb osztályprogramok:

szeptember	ismerkedő kirándulás (Pilis) szülők nélkül, majd szülőkkel biciklitúra (Velencei tó)
október	film: Radványi Géza: Valahol Európában
november	méta (Margitsziget)
	barlangászat (Ördöglyuk barlang)
december	osztálykarácsony
január	korcsolyázás a Biai tavon
	film: Giusseppe Tornatore: Cinema Paradiso
	téli túra (Börzsöny, Csóványos)
február	film: Kurosawa Akira: A 7 szamuráj
	vízilabda-mérkőzés (Komjádi uszoda)
	koncert: Lisztkukacok Akadémiája (Zeneakadémia)
március	színház: Trafó: Freak Fusion Cabaret
április	méta (Margitsziget)
	film: Peter Weir: Truman show
	focimeccs: Magyarország – Görögország
május	kenuzás (Soroksári Duna-ág)
	színház: Janne Teller: Semmi
	osztálykirándulás (Kőszeg)
június	színház: Tom Lycos, Stefo Nantsou: Kampókemp
	osztályprogram (Anna rét)
augusztus	kenutúra (54 fő: diákok, testvérek, szülők, Tisza: Vásárosnamény-Tokaj)

Zsírégetős, ismerkedős első év

2014. szeptember 1-je, 31 fő 7. a osztályos trefortos diák verejtékezve baktatott fel harmadik emeleti termükbe. Még azt sem tudták, hogy kik lesznek az osztálytársaik. Csupán az osztályfőnöküket ismerték, őt is csak látásból. Kicsivel 8 óra után az egész osztály levonult az udvarra, ahol esett az eső, majd meghallgattuk igazgatónk beszédét. Ezután osztályfőnöki órák következtek, majd körbejártuk az épületet.

A következő hetekben egyre jobban megismertük egymást, tanárainkat valamint az iskolát. A hétvégeken sem unatkoztunk, voltunk kirándulni és biciklizni is. A napok úgy teltek, mintha csak órák lettek volna és hamarosan eljött a verébavatás. Aznap neonszínű ruhákba bújtunk, felvettünk egy-egy szemeteszsákot, s fejünkbe baseball sapkát csaptunk. Miközben felemás cipőben battyogtunk az iskola felé a nyolcadikosok több helyen is ellenőrizték, hogy mindenkit megfelelő módon kinevetnek-e az emberek. Tanítás után következtek a feladatok. Közülük talán a hupikék törpikés táncot és a kismotor-versenyt élveztük legjobban, de azért a lufi borotválás se volt rossz. Noha nagyon jól éreztük magunkat elhatároztuk, hogy a következő évben a hetedikeseknek mi is legalább ennyire mulatságos feladatokat fogunk adni. A fárasztó és vicces napnak azonban vége lett. Természetesen megnyertük a pontversenyt (bár csak holtversenyben).

Lassan eltelt egy félév, s beléptünk a decemberbe. Ekkor már sok osztályzat, barátság és élmény volt mögöttünk. Ebben a hónapban pedig sor került az osztálykarácsonyra és az ajándékozásra is. Mindannyian kihúztuk valaki nevét egy sapkából, majd ajándékot vettünk neki. Ezután egy hosszú és elvileg pihentető szünet következett, bár azt hiszem az első iskolanapon mindenki épp olyan fáradt volt, mint decemberben. Egy hét múlva megkaptuk a félévi bizonyítványokat, amelyek jobbak nem is lehettek volna, ám nem sokáig örülhettünk ennek, ugyanis hirtelen újra a témazárók, felelések és röpdogák közt találtuk magunkat. Ahogy beköszöntött a jó idő és megérkezett a tavasz, újra kezdtek betelni a hétvégeink a programok és kirándulások miatt. Ebben az időszakban érkezett el az 1000 perces program is. Mindenki, aki ott volt, nagyon élvezte, hogy együtt vagyunk és beszélgetünk, de persze a sportról sem feledkeztünk meg. A lánykosárban első helyezést értünk el, a fociban harmadikok lettünk. A tavaszi programok ezek után szinte egymást követték. Volt kirajzás, sportnap és más kirándulások is.

Májusban az érettségi szünetben indultunk első közös osztálykirándulásunkra, Kőszegre. Az első napot városnézéssel töltöttük. Az esti „felelsz vagy mersz" játék után pedig kissé korainak éreztük a reggeli ébresztőt. Nem sok időnk volt azonban emiatt siránkozni, ugyanis aznap egy 28 km-es túra várt ránk. Gyaloglás közben beszélgettünk, játszottunk és Fernengel tanár úr néhány növényről elmondta az érdekesebb tudnivalókat. A másnapi ébresztő, noha ugyanakkor volt, sokkal korábbinak tűnt az első napinál. Aznap még körbejártuk Kőszeget, felmentünk a várba,

majd összepakoltunk és hazaindultunk. A vonatút éppoly szórakoztató volt, mint maga a kirándulás. Hazaérve azonban rá kellett döbbennünk, hogy másnap tanítás van.

Gyorsan eljött a ballagás napja is. Nagyon meleg volt, de ez nem volt akadály senki számára, az egész iskola kiült a Magyar Nemzeti Múzeum lépcsőire és végighallgattuk a ballagók beszédeit. Egyik osztálytársunk pedig kürtölt az összegyűlteknek. Eljött az év vége és megkaptuk a bizonyítványokat, ami a legtöbbünknek jól sikerült.

Augusztus közepén az osztállyal és sok szülővel elmentünk kenutúrázni. A Tisza menti Gergelyiugornyáról indultunk, ahonnan hét nap alatt Tokajra értünk le. A túra legtöbb napján szerintem mindenki ugyanúgy elfáradt. Abban biztos vagyok, hogy tökéletes felkészítés volt a 9. évfolyamos nomád táborra, mivel megtanultunk sátrat állítani, levest főzni tűzön, puliszkát készíteni, és még sok minden mást is. Igaz a kenuzás során volt néhány napszúrásból eredő rosszullét és páran elvágták a lábukat kagylóval, de ennek ellenére szerintem mindenki nagyon jól érezte magát. Az ezt követő maradék két hétben mindenki próbálta kipihenni magát több-kevesebb sikerrel, de be kellett látni, hogy lassan újra itt van a szeptember.

Kiss Franciska, Mészáros Bence

7. b

Osztályfőnök: Keisz Ágoston

1. Bori Gergely Máté
2. Edényi Kristóf
3. Felföldi Kata Zsófia
4. Gombkötő Marcell
5. Hadas Balázs Géza
6. Halas Nina Emma
7. Halász Lili
8. Hamza-Jasim Sadik Sámi
9. Jakab Márton Zoltán
10. Józsa Júlia
11. Kardos Bence
12. Kerevári Diána Édua
13. Kis Lili Anna
14. Kovács Kristóf
15. Milovecz Laura Enikő
16. Moravcsik Balázs
17. Papp Bence
18. Pásztor Lilien Felícia
19. Pucsok Réka
20. Rigó Petra
21. Ritoók Mihály Benedek
22. Sonnevend Barnabás
23. Szabó Kincső Katalin
24. Szabó Máté András
25. Szabó Réka
26. Telegdy Dorottya Eszter
27. Tóth Fruzsina Dóra
28. Tóth Hanna
29. Ulicsák Bálint
30. Velinsky Gréta
31. Veszelik Petra
32. Zelei Regina Réka
33. Zelei Róza Fanni

A legjobb tanulók:

Moravcsik Balázs 5,00
Szabó András 5,00
Zelei Regina 5,00
Gombkötő Marcell 4,93
Hamza Sámi 4,86
Szabó Kincső 4,86

A jelentősebb osztályprogramok:

szeptember 20.	osztálykirándulás (Dunakanyar)
október 22.	közös ebéd az iskolában (pizza)
november 26.	közös ebéd az iskolában (palacsinta)
december 9.	közös ebéd az iskolában (grillcsirke)
december 18.	osztálykarácsony
február 13–15.	téli túra (Mátra, Hidegkút)
május 5.	lézerharc
május 6.	városnéző séta Budapest belvárosában
május 9.	szülő-diák piknik a Kiscelli-kastélynál
június 13–15.	osztálykirándulás (Balatonszárszó)

Élményeink a hetedik osztályból

Első nap még reszkető kis verebekként másztuk meg a Trefort sikamlós lépcsőit. Más, új helyre kerültünk. Mindenki csöndben ült, szemünket lesütöttük és vártuk a becsöngőt. Vajon, jó lesz itt – fogalmazódott meg a kérdés többek fejében. Aztán betoppant Keisz tanár úr és az egész osztály figyelemmel követte biztató szavait. Akkor még csak a csöndes 7. b-ként voltunk számon tartva. Ki hitte volna azonban, hogy egy osztálykirándulás így meg tudja dobni a hangulatot, ilyen jól össze lehet vele kovácsolni egy éhes és az emelkedő lejtőktől kifulladt osztályt? Még ma is elnevetjük magunkat az ott elhangzott „izé"-ken, valamint előzékenyen kérünk „elnézés"-t… Na, és vajon eldöntött tény, hogy az RHCP vagy a Linkin Park a jobb? Ugyan… Persze, a verébavatás dicső megnyerése, valamint a be nem tartott eskü sem elhanyagolható a kezdeti nehéz időszakon való túllépésen. A pizzából kirakott 7. b, az első közös evés emléke, amely ma már kedves szokásává vált a mi kis közösségünknek. Talán, a túlélőtábor-szerű mátrai didergés nélkül is ugyanazok lennénk most? Külön esemény volt, amikor – hála Gergőnek – a házakban lévő kályhák tűzifát kaptak, és Kincső favágóvá vált. A beígért, ám mindmáig megvalósulatlan beugró, az eltüntetett Nutellák és persze azok az ínycsiklandó teák. Ezúton is köszönjük a tanár úrnak. Sajnos, azóta se tudjuk, hogy a tanár úr egyes, kettes vagy hármas-e… Miután visszaértünk a hőn áhított Budapestre, elkezdődött az izgulás az 1000 percesre. A csodálatos 38-0 vereség után megpróbáltuk visszaszerezni becsületünk,

amely célt sikeresen teljesítettük is, így nemcsak minket vertek meg, hanem mi is győztünk. Lehet, hogy ha nem a nagytanáriban alszunk, nem is lett volna olyan nagy élmény. Év végére pedig megkaptuk a rég vágyott balatoni kirándulásunkat is. Igaz is, talán Sólyom Peti csodás mosolyától és reform tanítási módszereitől is kissé jobban vártuk már. Úgy gondolom, mindenkiben megmaradt az első jelentés a mi drága Petinknek. Ha már a kistanároknál tartunk, nehogy kimaradjon Attila, aki bevezetett minket a banánköztársaságok csodás világába, és a búcsúzkodást is emlékezetessé tette a banánesővel. Nyár előtt a sportnapon még jól megdolgoztattak minket, nehogy azt higgyük, habos torta az év vége. Az a nap se lett volna emlékezetes Ulicsák balesete és Laura mamájának a gofrijai nélkül. Viszont a Balatont se hagyjuk ki! Mily' felejthetetlen volt Pucsok kávéra hívása és a hideg víz. Persze a röplabdázás és az éjszakai fürdőzés nélkül már nem lett volna ugyanaz… Meg a kolbászdobálást se felejtsük ki! Összességében csodálatos emlékekkel lettünk gazdagabbak, különleges osztályba kerültünk… Mindenki elmondhatja magáról, hogy sokat változott. Új barátságok szövődtek ezalatt az egy év alatt, igazán jól összekovácsolódott a 7. b. Vajon, mit hoz a 8. év? Egyet tudunk biztosan, ez is egy kellemes emlékekkel eltöltött kilenc hónapként fog bekerülni a következő évkönyvbe…

Ui: Reméljük, sok jófejség ponttal díjaz majd minket Keisz tanár úr.

7. c

Osztályfőnök: Rezsekné Fehér Laura

1. Balla Gréta Barbara
2. Bányai Máté Zorán
3. Bokor Lili Júlia
4. Czaun Boldizsár
5. Érsek Rebeka
6. Fodor Júlia Boglárka
7. Golács Nóra
8. Gulyás Nóra
9. Harangozó Balázs
10. Horváth Lili Zita
11. Jerminecz Marcell
12. Jobbágy Dávid
13. Klotz Zsófia
14. Kovács Boglárka
15. Kovács Judit Lili
16. Kovács Lili
17. Kuti Rózsa
18. Lányi Réka
19. Marczika András Béla
20. Moharos Veronika
21. Moharos Viktor
22. Pap Bence Szilárd
23. Pásztor Léda
24. Pelenczei Bálint
25. Popp Liliána Anna
26. Riba Gergely
27. Rozsáli Artúr
28. Szalai Botond
29. Szonder András
30. Szőllősi Lili
31. Tóth Lili Mária
32. Varga Eszter Anna

A legjobb tanulók:

Gulyás Nóra 5,00
Kovács Boglárka 5,00
Lányi Réka 5,00
Varga Eszter 5,00

A jelentősebb osztályprogramok:

augusztus	ismerkedős napok (Margitsziget, Normafa)
október	verébavatás
október	kétnapos kirándulás (Csattogó-völgy)
december	Láthatatlan kiállítás
december	osztálykarácsony
február	játékdélutánok
március	osztálykirándulás (Budai-hegység)
május	háromnapos kirándulás (Szelidi-tó)
július	biciklis tábor (Velencei-tó)

Osztálybeszámoló

Szeptember elsején izgatottan léptünk be a Trefort kapuin, tele vidámsággal és talán egy csöpp félelemmel. Egyetlen biztos pont volt számunkra a hatalmas, már-már labirintusszerű ismeretlen épületben, az osztályunk, hiszen szerencsére nem most láttuk egymást először, a nyár folyamán már kétszer találkoztunk, hogy egy kicsit megismerhessük egymást, mielőtt nekivágnánk a nagy kalandnak.

Az első osztálykirándulásunkra hamar sort kerítettünk. Októberben egy délelőtt útnak indultunk a Csattogó-völgybe, ahol két napot töltöttünk. Nagyokat kirándultuk a környező hegyekben és túránk során ellátogattunk néhány környékbeli

faluba is. A fennmaradó időt pedig inkább játékkal, beszélgetéssel és esti mesével töltöttük, mint alvással. Sor került a verébavatásunkra is, ahol mind nagyon jól éreztük magunkat a viccesebbnél viccesebb feladatok teljesítése közben, élveztük, hogy hercegeknek és hercegnőknek öltözhettünk. A verébesküt is letettük és így vérbeli trefortosokká váltunk.

Osztályunk decemberben részt vett a Trefort napon. Sok érdekességet tanulhattunk az első világháború eseményeiről, mindenki arról, ami őt a leginkább érdekelte. A Láthatatlan kiállításon sokan kipróbáltuk, milyen lenne vakon, bottal járni. Decemberben került sor még az angyalkázásra, mely a karácsonyra készülést jelképezte. Az osztálykarácsony hangulatosan, sok nevetéssel telt, mókás képösszeállítást néztünk az első félévünkről, előadásokkal készültünk, volt minden, zene, tánc és viccek.

A Trefort bálra az osztályunk több mint fele elment, mindenki sokat táncolt, élvezte a bált, a végére már annyira belelkesültünk, hogy rajtunk kívül szinte csak a hangosítók maradtak. Február elején néhányan elmentek közülünk a sítáborba. Ez – elmondásuk szerint – nagyon jól telt és jövőre is mindenképpen menni fognak, remélhetőleg még több osztálytárs kíséretében.

Az ezerperces kosár estéjén – osztályfőnökünk nem túl nagy örömére – az egész napos sportolás után reggelig fennmaradtunk: játszottunk és beszélgettünk, néha talán hangosabban, mint kellett volna. Nemsokára a sportnapon mutathatták meg a mozogni vágyók minden erejüket. Nagyon jól teljesítettünk és negyedikek lettünk az összesített versenyben. A kirajzáson kis csapataink megismerkedhettek az évfolyamtársainkkal és a nyolcadikosokkal. Élveztük a programot, bár egyeseknek nagyon korán kellett kelni, rekkenő hőség volt és néha azt sem tudtuk merre megyünk.

Májusban a Szelidi-tónál töltöttünk el három eseménydús napot. Sokat pingpongoztunk, kenyeret sütöttünk, cserepet festettünk, kirándultunk és rengeteget játszottunk. Este a tábortűznél énekeltünk és az ágyainkban késő éjjelig beszélgettünk.

Júniusban sor került a néptáncbemutatóra, majd pedig pár nappal később az évzáró következett, ahonnan egyesek nagyon, mások kevésbé boldogan tértek haza.

A négy napos nyári táborunkat a Velencei-tó mellett töltöttük biciklis túrával. Szállásunk Pákozdon volt, innen indultunk kirándulásainkra, strandra. A fürdőzésre sajnos kevesebb időnk jutott a rengeteg egyéb program mellett, de voltunk például a Bory-várban és körbebicikliztük a tavat, hatalmas viharba is keveredtünk, melynek izgalmaira minden bizonnyal még nagyon sokáig fogunk emlékezni. Mivel ez biciklis túra volt, természetesen nem úszhattuk meg defekt nélkül, akadt is belőle jó néhány. Esténként szokásunkhoz híven esti mesét olvastunk, és a szobáinkban hosszú beszélgetéseket folytattunk. Ez után a kirándulás után mindenki kimerülten tért haza, de egy dologban biztosak voltunk: jövőre is jövünk.

Csodálatos évünk volt, nincs is mit ezen tovább ragozni.

Balla Gréta, Kovács Boglárka, Kovács Judit

8. a

Osztályfőnök: Weiszburg Zsuzsanna

1. Bärnkopf Dávid
2. Berta Réka
3. Cervenak Miklós
4. Csizmadia Zsombor
5. Élő Dorottya Anna
6. Eszes Viktória
7. Farkas Eszter
8. Farkas Zsuzsanna Krisztina
9. Karancsi Boldizsár
10. Kis Anikó Gabriella
11. Koczka Vencel Dávid
12. Körösi András
13. Lipták Zoltán
14. Németh Kitti
15. Nyuzó Bence
16. Papp Sára
17. Peremiczki Zsófia
18. Róth Magdolna
19. Rothärmel Réka
20. Sipos Noémi Csilla
21. Sugár Kristóf
22. Szabó Boglárka
23. Szécsi András
24. Szelényi Kristóf
25. Szilárd Pálma Bernadett
26. Szűcs Dániel
27. Tass Bulcsú Péter
28. Tory Eszter
29. Tóth Kristóf Áron
30. Tóth Máté Benedek
31. Tóth Réka
32. Turiák Anita Tímea
33. Vucskics Ádám József
34. Zára Villő

A legjobb tanulók:

Farkas Zsuzsanna Krisztina 5,00
Sipos Noémi Csilla 5,00
Élő Dorottya 4,93
Zára Villő 4,93

A jelentősebb osztályprogramok:

október 3.	verébavatás
október 19.	gyerek-szülő kirándulás
december 19.	osztálykarácsony
febr. 27.–márc. 1.	osztálykirándulás
május 4–5.	osztálykirándulás (Börzsöny)
május 6.	Aquapark, csúszda múzeum
június 9.	kalandpark
július 20–23.	osztálykirándulás (Bakony)

Második évünk a Trefortban

Végre nem mi voltunk a legkisebbek, bár felettünk még mindig több évfolyam volt, ám megérkeztek a nálunk kisebb hetedikesek, akik október harmadikán, a verébavatáson váltak igazi trefortosokká. Végre nem nekünk kellett az idősebbeknek engedelmeskedni, hanem a verebek csinálták az általunk kitalált feladatokat, és fogadták meg a mi szavainkkal megfogalmazott verébesküt.

Nem sokkal később nagy kiránduláson vettünk részt a Budai-hegységben, szülőkkel, testvérekkel, kutyákkal együtt. A Normafától indulva az erdőt jártuk, utána pedig métáztunk a hűvösvölgyi nagyréten, valamint a hárs-hegyi kilátót is megmásztuk a szép kilátásért.

Az ősz hamar eltelt, és az adventi időszak következett, az iskola karácsonyi koncertjén osztályunk mindkét néptánccsoportja fellépett. A téli szünet előtt még megtartottuk az osztálykarácsonyt, ahol megajándékoztuk azt, akit húztunk, valamint páran zenéltünk is. Emellett persze ettünk-ittunk, jól éreztük magunkat a szünet előtti utolsó napon.

A 2015-ös év elején is akadt tennivalónk, a január végi Trefort bálon egy country-tánccal léptünk fel, utána pedig mi magunk is bálozókként táncoltunk a különböző zenékre. A hetedikes téli túránk helyett idén évszakváltó túrára mentünk a Mátrába, ahol a túrák mellett játszottunk is esténként. Valamint megtapasztalhattuk, hogy milyen finom paprikás krumplit tudunk együtt készíteni.

A tavasz beköszöntével újra sportolni kezdtünk, ebben a Trefort is segített, hiszen átélhettük az első 1000 percesünket, amikor is egy egész éjszakán át sportoltunk. Megmutathattuk tudásunkat kosárlabdában, a fiúk a fociban, a lányok pedig a röplabdázásban is részt vettek.

Az áprilisi kirajzáson a hetedikesekkel közös csapatokban próbáltunk eljutni az egri vár másolatához, különféle állomásokon keresztül. Némely csapat elérte a célállomást, de voltak, akik eltévedtek, így visszafordultak. Nagyjából egy hónappal később a margitszigeti sportnapon gyűjtöttünk pontokat osztályunk számára egyéni- és csapatsportokban.

Májusban egy újabb túrára indultunk, ezúttal a Börzsönybe, ahol a közeli focipályán métázhattunk, sötétedés után pedig egy éjjeli túrára indultunk. A Holdon kívül nem volt más világításunk, zseblámpáinkat is csak néha használtuk, így viszont érdekes állatokkal találkozhattunk, vagy hallhattuk őket. Az érettségi időszakban szabadnapot kaptunk, a legtöbb osztály múzeumlátogatásra ment, ahogyan mi is. Elmentünk egy csodás csúszda múzeumba, más néven az Aquaworldbe. Mindenki jól érezte magát, a csúszdázás, ugrálás, úszás mellett a kakasviadal is elengedhetetlen volt.

Az őszi és tavaszi papírgyűjtésen elért szép eredményünkért egy szabadnapot kaptunk jutalmul, amit az utolsó iskolai héten fel is használtunk. A csillebérci kalandparkba látogattunk el, ahol könnyebb-nehezebb kötélpályákon mászhattunk, ügyeskedhettünk. Szerintem remek évzáró program volt.

Tartalmas évünk volt, az biztos. Sok érdekes programmal, melyek szórakoztatóak voltak, esetenként fárasztóak is, de mindet élveztük. Kilencedikben ténylegesen a gimnáziumi élet vár ránk, de akkor sem fogunk unatkozni.

Rothärmel Réka

8. b

Osztályfőnök: Ujházy Márton

1. Balkányi Gábor
2. Benke András
3. Bíró Kamilla Janka
4. Bolváry Kata
5. Böde Márton Benedek
6. Csontos Boldizsár
7. Csordás Dávid
8. Domahidi Noreen
9. Gruhala Patrícia
10. Guttengeber Luca
11. Horváth Anna Zsófia
12. Hosszú Máté Gergely
13. Kérdő Virág Panna
14. Kerényi Tamás
15. Lugasi Nikolett
16. Majoros Boglárka
17. Mihály Léna
18. Molnár Péter
19. Nagy Benedek Sándor
20. Nagy Julianna Henrietta
21. Papp Márton
22. Peterdi Panna
23. Rácz Laura
24. Reményi Réka
25. Seres Sámuel Mór
26. Streicher Laura
27. Szabó Olivér Norton
28. Szirtes Panna Réka
29. Szombathelyi Anna Lilla
30. Tingyela Dorottya
31. Tornai Zsombor
32. Varga Márk Vince
33. Vásárhelyi Márton Pál
34. Vitéz Benedek

A legjobb tanulók:

Benke András 5,00
Gruhala Patrícia 5,00
Rácz Laura 5,00
Szirtes Panna Réka 5,00
Vitéz Benedek 5,00
Domahidi Noreen 4,92

A jelentősebb osztályprogramok:

augusztus 30.	métázás
november 14.	teadélután
január 24–25.	téli túra
május 4–6.	osztálykirándulás (Börzsöny, Nagybörzsöny)
május 17.	családos piknik
június 29.–július 3.	biciklitúra (Balaton)

Éves beszámoló

Az év elejével célszerű kezdeni a sort – pedig ugrálhatnék is az idősíkok között, de az már túl sok izgalmat jelentene egy évkönyvben. Az első napok kapcsán megemlítem az igazgatóváltást és azt, hogy már (közel sem) mi voltunk a legfrissebb új hús az iskolai piacon. Készülhettünk a verébavatáson ránk háruló erőfitogtatásra és persze a kisebbek terelgetésére. Mindenki találkozott barátnőivel és barátaival, minden szuper volt, bár ugye nem volt wifi.

Tanáraink örömmel fogadtak minket, hisz nem vagyunk mi gonosz manócskák (bár ki tudja) és mi is örültünk nekik egészen az első háziig. Új tanárainkkal is megismerkedtünk: Farkas Ferenc tanár úrral, Regele György tanár úrral, aki Palojtay tanár úr infó óráit vette át; Eiben Ingeborg tanárnővel, aki mint angol tanárnő lépett be osztályunk egy részének mindennapjaiba, illetve Szántó Líviával, új irodalom tanárnőnkkel.

Innen rögtön ugorhatunk is a karácsonyra, amit természetesen mindenki nagyon várt. Ki ne imádná a Mikulást, az ajándékokat, a narancsok illatát, letördelni az odafagyott jégcsapokat az orrunkról és karácsonyi színű bajuszkötőt hordani? A karácsonyi ajándékozás most is nagyon hangulatosra sikerült. Ezután készülhettünk az új évre, 2015-re, amikor szinte mindenki betölti a 15. életévét.

A következő említendő esemény az év második kirándulása (az év kezdetét megelőző métázás után) az első ott alvós megmozdulás, a téli túra volt. Csobánkához képest nem a tüdőnkig, csak a térdünkig ért a sár, aminek nagyon örültünk (jó, hogy nem volt lábnál asztal, másképp tuti táncoltunk volna rajta). A túra két napját nagyon vidáman töltöttük. Személy szerint ezt élveztem a legjobban, annak ellenére, hogy volt egy majdnem nyolc órásra sikeredett lábujjzsibbasztó túránk a szemetelő (értsd aljasan hajat átáztató) esőben. Vizes bakancsban az ember nagyon tudja várni a szállásra való visszatérést és egy plusz zokni felhúzását. Este közösségépítő játékokat játszottunk, a hangulatról mindig jó kedélyű kísérőnk, Boldizsár gondoskodott. Az esti programba már beépítettük a márciusi Líra és Epika című színdarab egy próbáját is, amit rendkívül élveztük. Ezt követően minden keddi osztályfőnöki órán és néhány szombaton is készültünk az előadásra. Marci anyukája, Bozóki Gabriella tanárnő volt a segítségünkre. A késői kezdés és nem túl hatékony szövegtanulás ellenére egész jó kis darab kezdett összeállni, amire az egész osztály büszke lehet.

E folyamatok közben is történt több, a 8. b világát megrengető esemény: Seres Samu elhagyta az osztályunkat, Szántó Lívia tanárnő nem folytatta közösségünk tanítását, mint utóbb kiderült csak átutazóban volt nálunk. Őt Keisz tanár úr váltotta fel (akit ígérjük, érettségiig már nagy becsben tartunk) és Gács Enikő tanárnő babája miatt (akinek egyébként mindenki nagyon örült, csak sajnáltuk, hogy anyukája nem tanít minket többet) új fizika tanárt is kaptunk, Piláth Károly tanár urat.

A színházi előkészületek eközben tovább folytak. Volt néhány elég hangos, egymás szavába belevágós próba, de egyszer azért el tudtuk próbálni a darabot elejétől a végéig, ami pont elégnek bizonyult. A kellékek tökéletesek voltak és igen kidolgozottak, ezt a szorgalmas Peterdi Panninak köszönhetjük. Az előadás napján nem tudom, hogy a többiekben milyen biológiai folyamatok mentek végbe, de nekem a Trefortig vezető úton végig görcsben volt a gyomrom az izgalomtól. Mindenki ott volt, aki számít, és nem éghettünk le előttük. Az előadás végül hiperül-szuperül sikerült (nem csak szerintem), bár volt benne egy-két baki és háttérben beszélgetés. De azért büszkék lehetünk magunkra. Az első helyet nem sikerült bezsebelni úgy, mint tavaly, de az osztályban a szemetet így is nekünk kell felszedni és ez akkor sem lesz másként, ha aranyérmesek leszünk.

Volt még sportnap, amelyen a 2000 méter mint mindig, mindenkit leküldött a padlóra pár percre, majd 1000 perces is, amikor mindenki megkapta a lehetőséget, hogy a (nekünk még kötelező) két óra alváson kívül megcsillogtathassa létező vagy csak a képzeletében élő kosárlabdás tehetségét. Ezen a rendezvényen Ujházy Márton osztályfőnökünket is megtekinthettük játék közben, ami nagyon felpezsdítette az osztályt.

Májusban erdei iskolába mentünk, három egész napra Nagybörzsönybe. Ez szintén kimerítően élvezetes kirándulás volt, ahol kutattuk a bogor nép történetét és általunk tökéletes forgatókönyvvel megírt eredetmítoszát. Itt a legemlékezetesebb sztorinak azt említeném, mikor a gyanútlan, tábortűz körül ülő osztályunkra váratlanul rátámadt egy nagyhangú bogor őslakos, akiről később kiderült, hogy Ujházy Márton tanár úr az. Később belénk fagyasztotta a szuszt egy, a pincében lakó denevér, amit már korábban felfedeztünk. Mégis nagy rémületet keltett, mert rádöbbentünk, mi van, ha vámpír és este kiszívja belőlünk az összes vérünket, ugyanis nincs nálunk fokhagymás pirítós. Ezért nem tudtuk letenni a bogor eskü sem.

Innen már csak az év vége volt hátra. Sok tanulás, év végi jegyek és évzáró. Ekkortól mindenki szabadon mondhatta magát kilencedikesnek.

Tingyela Dorottya

8. c

Osztályfőnök: Nikolics Noémi

1. Abdul-Nour Fady
2. Bánhidi Eszter
3. Berky Boglárka
4. Böröczky Csenge
5. Csabai Lili
6. Csesznok Flóra
7. Dávid Gáspár
8. Del Medico Anna
9. Egri Áron
10. Erhardt Júlia
11. Forray András
12. Frizzi Sámuel
13. Gyuró Kinga
14. Jókay Kristóf
15. Kádár Kinga
16. Kardos Dávid
17. Kirilenko Katerina
18. Kulimák Péter
19. Láng Péter László
20. MészárosDorina
21. Mezősi Eszter
22. Nádi Flóra
23. Nyerges Balázs
24. Pallós Dávid
25. Payrits Márton
26. Penc Patrik
27. Reiter Márton
28. Ruff Eszter
29. Takács Ákos
30. Tingyela Stefánia
31. Várkonyi Dorottya
32. Várnay Ádám
33. Wentzel Panna
34. Zilahy Anna

A legjobb tanulók:

Kádár Kinga 5,00
Tingyela Stefánia 5,00
Zilahy Anna 5,00

A jelentősebb osztályprogramok:

augusztus 30.	osztálykirándulás (Pilis)
október 3.	verébavatás
október 18.	Csillebérci kalandpark
november 13.	színházlátogatás: Tíz kicsi néger (Játékszín)
december 6.	néptánc fellépés az adventi koncerten
december 19.	osztálykarácsony
január 30.	Trefort-bál: büfé és ruhatár szervezése
március 20–22.	osztálykirándulás (Mátra, Hidegkút)
május 4–5.	biciklitúra (Velencei-tó környéke)
május 6.	séta Budapesten (Embermentő diplomaták)
május 16. és 20.	EAThink2015 fotópályázat anyagának elkészítése

Verébavatás (október 3.)

A verébavatásra már a saját verébbé avatásunk óta készültünk, mert szerettük volna, ha az utánunk következő évfolyamnak nem lesz olyan negatív élményekben részük, mint nekünk volt. Nagyon igyekeztünk olyan feladatokat kitalálni és összeállítani, amelyek szórakoztató és méltó módon dolgoztatják meg újdonsült iskolatársainkat, hogy befogadhassuk őket az iskola közösségébe. A visszajelzések alapján úgy tűnt, hogy érdemes volt hosszasan egyeztetnünk, mert ezt sikerült megvalósítanunk.

Csillebérci kalandpark (október 18.)

2014 októberéig a kalandpark csak tengette napjait. Bús kötelein nem mászkált más, mint ugyanolyan gyerekek sora, akiknek az volt csak a szándékuk, hogy a türkiz, vagy extrém esetben barna színű pályát megmásszák. De ez a nap más volt. A hegyekből érkező lábdobogások, és a 'Penc' vagy 'Sun' kiáltások zengték be az erdőt.

A kalandparkba megérkezett a 8. c osztály. Egy lila (!) színű karszalagot kaptunk, ami eltéphetetlenségével nagyon tekintélykeltő volt. Mászás előtt számháborúztunk, a játékban kb. fél óra múlva találtuk meg a zászlót. Ezután jött a mászás, előtte egy sisakot kellett felvenni, és egy rögzítő kötélbe kellett belemászni, viszont ez szinte senkinek sem sikerült, ezért az oktatók segítettek. Ők kb. 2 másodperc alatt feltették mindenkinek, ezzel alaposan lerombolták az önbecsülésünket. Az első pálya egy gyakorló pálya volt, a vele szemben levő pedig a legnehezebb. Ezek között több fokozat volt, és akár át is lehetett szállni egyikről a másikra. A legelső pályán még nagyon egyszerű volt végigmenni, bár sokszor mindkét karabinert levettem a kötélről, és ezért elölről kellett kezdeni a pályát, de itt legalább nem lehetett leesni.

Sok pálya volt, például kék, türkiz, barna, lila1, 2, 3 (…) és voltak, akik a legnehezebbet is megmászták, ezekről Gopro-n is megvannak a felvételek. Mikor már mindegyiket megmászta mindenki, elkezdtünk hazafelé indulni. Ez után visszaállt a kalandpark unalmas rendje, és a 'Sun' kiáltások is elhagyták az erdőt.

Tingyela Stefánia

Adventi koncert és néptánc fellépés (december 6.)

Mivel mi vagyunk az első évfolyam, akiknek 8. osztályban is van néptánc órája, ismét lehetőséget kaptunk, hogy az iskola adventi koncertje keretében bemutathassuk, hogy szeptember eleje óta mit tanultunk. Az osztály két fele két színvonalas táncot mutatott be, csak az volt egy kis gond, hogy többen is hiányoztak, így voltak, akik pár nélkül táncoltak. A tanárok ismét készültek egy meglepetés tánccal, illetve hangszeres és kórus-fellépések is voltak. Osztályunkat Egri Áron és Láng Péter képviselte egy-egy zongoradarabbal.

Osztálykarácsony (december 19.)

Az osztály a sötét Kodály terembe érkezett. Csak egy gyertya égett a székekből álló kör közepén. Leültünk. Mindnyájunknak jutott egy-egy mécses, amely csak arra várt, hogy meggyújtsuk. Körülbelül 15-20 perc telt el félhomályos gyújtogatással. A hangulat megvolt.

Mikor már az utolsó mécses is égett, egy karácsonyi történet következett. A tanárnő előkapta az aznapi Nők lapját (ezen kicsit meglepődtünk) és felolvasta az aznapi ,,mesét".

Ezt követte az ajándékok átadása. Szokásunkhoz híven mindenkinek kellett egy-két szót szólni, ennek alapján a húzott kitalálhatta, ha róla volt szó. Mindenki megkapta az ajándékát, úgyhogy elkezdtünk enni. Most a tavalyi alkalomtól eltérően nem voltak fellépések. Takarítani most is kellett magunk után. Szerintem jó volt.

Várnay Ádám

Trefort-bál (január 30.)

A Trefort-bál minden évben egy különleges alkalom főleg a diákság számára, hiszen ilyenkor hatalmas partyt csapunk és mindenki jól érzi magát, magyarán szólva: lazítunk egy kicsit.

Így volt ez most is, 2015-ben. És mint tavaly, most is mi csináltuk a büfét, úgyhogy arra is készülnünk kellett. Az osztály nagy része már a bál előtti napon azt tárgyalta a barátaival, hogy mit fog fölvenni, kivel fog táncolni... stb. És már a nagy nap reggelén észre lehetett venni, hogy mindenki izgatott az esemény miatt. Szinte mindenki hozta az esti ruháját és biztonságba helyezte az osztály egyik sarkában illetve az egyik fogason. Miután vége lett a tanításnak, a legtöbben a környéken bekaptak valamit, illetve néhányan hazamentek ebédelni. Ezek után kezdett elindulni az egész „művelet", tehát a pakolás, rendezgetés, a büfé feltöltése és előkészítése. Ekkor már mindenki felvette a báli ruháját és készen állt egy kis csevegésre, táncra, esetleg egy kártyapartira. Nem sokkal később az igazgató úr ünnepélyesen megnyitotta a bált. Ezután megnézhettük több osztály táncát. Majd később lenyűgöző páros táncokkal lépett fel egy tizedikes lány és a párja. Ezt követően pedig táncoktatás következett, valamint mindezek alatt folyt a büfé üzemeltetése és a ruhatár felügyelete. Végül pedig DJ Sun bepöcentette a hangfalakat és szólt a zene, amire a vállalkozó szelleműek még táncoltak is. De emellett még egy iskolai bandát is meghallgathattunk. A bál végére pedig kb. 60.000Ft-os bevételt szereztünk, ami azért nem kis pénz.

Összességében egy nagyon jó estét tudhattunk magunk mögött és szívesen megismételném, ha lenne rá mód.

Egri Áron

9. a

Osztályfőnök: április elsejéig Farkasné Gács Enikő, utána Mészáros Péter

1. Bodrogi Flóra
2. Borbély Dóra
3. Csomós Bálint
4. Enzsöl Ákos
5. Gál Laura Dalma
6. Graning Sára
7. Gyulai László
8. Gyurcsányi Réka
9. Hecker Sára
10 Hetesi Ilona
11. Kanyik Dániel
12. Kovács Csongor
13. Kovács Gabriella
14. Mészáros Gergő
15. Mile Dávid
16. Monostori Réka
17. Nagy Balázs
18. Nagy Beáta
19. Nagy Katica
20. Nagy Petra
21. Nemes Tamás
22. Nguyen Huong Giang
23. Pál Fanni
24. Pápay Domonkos
25. Papp Dávid
26. Pócz Gergely
27. Szabó Kata Sára
28. Székely Ákos
29. Szilvási Annamária
30. Teplán Emília
31. Tulipán Norbert
32. Ulicsák Ádám
33. Vásárhelyi Rebeka
34. Walder Csenge

A legjobb tanulók:

Graning Sára 5,00
Nagy Beáta 5,00
Nagy Petra 5,00
Nguyen Huong Giang 5,00
Szabó Kata 5,00

A jelentősebb osztályprogramok:

november 7–8.	osztálykirándulás (Zebegény)
április 27.	színház: Új világ
május 22–28.	nomád tábor (Zemplén)
július 5–10.	kenutúra (Felső-Tisza)

Nomád tábor

A nomád tábor sok szempontból is különleges volt számunkra. Nem csupán azért, mert nem mindennapi körülmények között töltöttük el ezt a hetet, de ez volt az első osztálykirándulásunk szeretett ex-osztályfőnökünk Farkasné Gács Enikő tanárnő nélkül. Így elég sok mindenhez kellett ebben az időszakban hozzászoknunk, de szerintem sikerült a lehető legtöbbet kihozni a nomádból, és a mai napig életünk egyik (ha legkedvesebb nem is, de) legizgalmasabb eseményeként gondolunk rá vissza.

Ebben az évben szerencsére mi voltunk az első táborozó osztály az évfolyamon, és így egy nappal többet tölthettünk el a természet lágy ölén. A buszról leszállva körülbelül öt percet kellett csak sétálnunk a táborhelyig, de a hatalmas nehéz hátizsákokkal megrakodva rövid út is olyan érzés volt, mintha már a tájsétát teljesítenénk. A mi feladatunk volt a tábor felépítése. A konyha kiásása után a tapasztalatunk az, hogy a földben lévő gyökerek szörnyűek és nehezen eltávolíthatóak, ezek után teljesen érthetővé vált számunkra, miért szokták az idegesítő embereket gyökérnek hívni. De mindez semmi! A mai napig azt hallgatjuk, hogy a fiúk kivágtak egy fát. Ezennel szeretném megragadni az alkalmat, hogy írásban is gratuláljak ehhez a hatalmas teljesítményhez. Osztályunk tanulói, akik a nomádban kivágtak egy fát, minden elismerésem nektek.

Untathatnám az olvasót azzal, hogy leírok minden apró kis részletet, de ez az egész egy olyan élmény, amit személyesen át kell élni. Úgyhogy megemlíteném táborozásunk legemlékezetesebb pillanatait.

Az a legfontosabb, hogy a nomádba érkezésünkkor azt érzetük, hogy nemcsak az iskola és a szüleink büntetnek minket, de maga az anyatermészet is. Az időjárási viszonytagságok ugyanis eléggé szélsőségesek voltak. Az egyik nap fürdőruhában mászkáltunk a táborban, másnap már télikabátban is fáztunk. Arról nem is beszélve, hogy az egyik nap akkora vihar volt, és annyi eső esett, hogy a logikus lépés az lett volna részünkről, hogy elkezdünk építeni egy bárkát, és begyűjteni minden állatfajból egy hímet és egy nőstényt. Az eső délután kezdett el szakadni, amikor éppen egy kis szabadidőnk volt, és mindenki kis csoportokban egy-egy sátorban beszélgetett. Először mi is azt hittük, hamar el fog állni az eső. Aztán pár óra után kezdett egy kissé feszültté válni a helyzet. A sátrak sorra áztak be, hálózsákok és ruhák csurom vizesek lettek. Közben páran írtunk is egy dalt az esőről, de azt nem írom le, hiszen iskolai évkönyvbe nem való kifejezéseket is tartalmaz. Egy idő után ki is kellett jönnünk a sátrakból, mert azok alulról is kezdtek átázni. Így a vacsorázást a zuhogó esőben úgy oldottuk meg, hogy egy kifeszített ponyva alatt körbeálltuk a tányért, és a kanalat körbeadogatva ettünk. Az igazán kényelmetlen része az egész helyzetnek az volt, hogy sokan nem tudtak a saját sátrukban aludni, így mindenkit valaki másnál el kellett helyezni. A mondás, hogy sok jó ember kis helyen is elfér, bizonyítja, hogy nem igazán fértünk el. Ez volt tehát a nagy beázás története.

Meglepő dolog a nomáddal kapcsolatban, hogy érzelmileg jobban megviselt minket, mint fizikailag. Egyik pillanatról a másikra értek véget a barátságok, vagy vetet-

tek véget egyes tanulók barátságoknak, majd békültek ki egymással. A szokásosnál jóval több ember sírt és jóval több pletyka indult el. Nem tudjuk, hogy a szokatlan környezet, az időjárás vagy a fáradtság miatt, de mindenki sokkal ingerlékenyebb és érzékenyebb volt, mint általában. Pedig azért egy átlagos iskolai napon is van nálunk elég dráma.

Nehogy azt higgye bárki is, hogy az egész hét veszekedéssel és kiabálással telt. Sőt, itt fedeztük mára már kedvenc játékunkat, a puszikarcot. Ha valaki nem ismerné, röviden: birkózás és erőszak puszikkal. Volt, aki egyenesen félt megpuszilni a másikat, volt, aki egyenesen élet-halál küzdelemre is kész volt. Bármi is lett a dolgok kimenetele, valaki kapott egy puszit. Ez olyan aranyos. Főleg ha közben harminc ember körbeállja őket és röhög. De az igazi bajnok Emi volt, aki a legmagasabb fiúkra is ráugrott és adott nekik egy puszit. A ráugrott azt jelenti, hogy tényleg ráugrott. Aki meg nem volt elég erős, az meg a sárban landolt.

Ami mégis a nomád csúcspontja volt, az a tájséta. Mi voltunk az első osztály, amelyikkel megtörtént, hogy az, aki eltévedt, nem jutott vissza a táborhelyre. Ez azért eléggé jellemző ránk. Persze nem mindenki bénázott, az osztályból csak nyolcan tévedtünk el. Szerencsére én egy vagyok a nyolc közül, így elmesélhetem, mi történt. Gyakorlatilag összekevertük a 14-es és a 15-ös számokat, így rossz utat követtünk a térképen. Egy ideig csak mentünk és mentünk, de a terep már eléggé durva volt, az út meredek volt és tele volt vasdrótokkal. Ennyire megerőltető túrárára csak nem küldtek minket. Egy idő után már a térkép alapján se tudtuk merre vagyunk. Abban biztosak voltunk, hogy észak felé kell mennünk. Megmásztunk egy eléggé magas hegyet, és mikor már a remény visszatért lelkünkbe, láttuk, hogy mindenfelé vezet út csak északra nem. Ekkor már kezdett sötétedni, elfogyott az összes kenyerünk és vizünk. Akkor elhatároztuk: megfordulunk és délnek megyünk, mert ott van egy kis település. Szinte futólépésben mentünk visszafelé és próbáltunk nem pánikolni. Szerencsére találtunk egy hotelt, ahol igénybe vettük a telefonos segítség lehetőséget, és felhívtuk Mészáros tanár urat, hogy valaki vigyen minket haza. Miközben az autóra vártunk, egyáltalán nem sírtunk a stressz miatt. Nem. Senki. Egy kicsit sem. Mert kemények voltunk. Csak a szemünk is izzadt. És egy igen jóságos osztálytársunk (akit inkább nem nevezek meg, nehogy még baj legyen belőle) által hozott dugi kaja állított meg minket attól, hogy ne kezdjünk el falevelekből salátát készíteni. Tehát jövőbeli nomádosok jegyezzétek meg, hogy a dugi kaja életeket menthet. Ami meg már csak hab a tortán, hogy a szálloda dolgozói kissé ittas állapotban voltak, úgyhogy elég kellemetlenül éreztük magunkat a társaságukban. Mindeközben a táborhelyen kitört a pánik, és mentőakciókat szerveztek a megmentésünkre. A lányok sírtak, a fiúk sírtak, a meztelen csigák sírtak. Na, jó, talán ennyire nem volt rossz a helyzet, de állítólag egy kicsit aggódtak értünk.

Mit mondhatnék még? Annyira féltünk az egésztől, pedig semmi okunk nem volt rá. Persze néha kicsit kényelmetlen volt, néha úgy éreztük inkább csak hazamennénk. De elcserélnénk ezt az emléket bármiért is? Határozottan nem.

Gyurcsányi Réka

9. b

Osztályfőnök: Domokos Katalin

1. Bakos Anna
2. Barabás Bíborka
3. Baranyai Emese
4. Burián Bálint
5. Csép András
6. Cserhalmi Júlia
7. Edényi Dorottya
8. Egry Dániel
9. Epres Laura
10. Hegedűs Márton
11. Hetényi Gergely
12. Ilinyi Blanka
13. Illés Anna
14. John Tamás
15. Károlyi Angéla
16. Koronczi Johanna
17. Kórosi Zoltán
18. Kovács Csenge
19. Köböl Karina
20. Kun Bernát
21. Lázár Péter
22. Maruszki Milán
23. Murin Dániel
24. Nagy Roland
25. Puska Richárd
26. Solti Anna
27. Sőregi-Niksz Alfréd
28. Szabó Eszter
29. Szabó Kata Zsófia
30. Tóth Csinszka
31. Wootsch Benedek
32. Zarka Áron

A legjobb tanulók:

Wootsch Benedek Dávid 4,93
Ilinyi Blanka 4,86
John Tamás Miklós 4,86
Kovács Csenge 4,71

A jelentősebb osztályprogramok:

augusztus	palacsintázás az osztályfőnöknél
szeptember	állatkert látogatás
október	kétnapos osztálykirándulás (Borsosberény)
december	osztálykarácsony, közösségi vásár
január	korcsolyázás
	Rembrandt kiállítás
	fellépés a Trefort bálon
május	kétnapos osztálykirándulás (Pécs)
	nomád tábor
június	mozi és palacsintázás az osztályfőnöknél
színházlátogatások a tanév során:	Klamm háborúja,
	A gyáva,
	A kézmosás fontossága,
	Márió és a varázsló,
	Hamlet,
	A képzelt beteg

Osztálybeszámoló

A harmadik évünket mindenki jónak harangozta be. Talán a programok, talán a lehetőségek miatt, de az is lehet, hogy csak megszokásból. A kilencedik osztály, a félidő, mely után az idő állítólag elrepül a fejünk felett.

Úgy kezdődött, mint bármelyik másik év, de koránt sem volt ugyanaz. Az első hetek csigalassúsággal teltek, majd észre sem vettük, hogy már októbert írunk. A folyamatos stresszre és tanulásra az egyetlen gyógyírt a málnás croissant jelentette. Futótűzként terjedt el a híre, ha egyszer valaki megkóstolta, onnantól kezdve nem ismert leállást. Szomorúan kellett tapasztalnunk, mikor egy nap a pizzás sörkori és a kókuszgolyó között már csak egy tátongó űr fogadott bennünket. A sokkból és elkeseredésből nehezen épültünk fel, különösen Zoli, aki még napokig tárcsázgatta a pékség elérhetőségét. Azonban sem a pékség, sem a büfésnő, jelentős fizetésnövekedésének ellenére sem tudott kérésének eleget tenni.

Visszatérve az immár másodjára osztálykirándulásunk helyszínéül szolgáló Borsosberénybe, velünk tartott Joó Kinga tanárjelölt is, aki a rövid idő alatt is belopta magát a szívünkbe. A két nap alatt sokan elsajátították a krumpli pucolás művészetét, bár a paprikás krumpli még így sem sikerült olyan jól, hiába öntött bele Alfi „egy véka vizet". Joó Kinga tanárnő után azonnal megkedveltük Földesi tanár urat is, annak ellenére, hogy az egész osztályt csak egy helyettesítő- és néhány ofőórán volt szerencséje megismerni. Akárcsak a tanárjelöltek, a tanáraink idén is erősen próbálkoztak a kedvünkben járni, ám Király Csaba tanár úr sajnos nem értékelte, ha Bálint és Dani mély tiszteletüket kifejezve köszöntötték, amikor órák előtt a terembe érkezett. Mint mindenkit, Lottit is mindig izgalom töltötte el, mikor matekórára csengettek. Kéri tanár úr is kétségbeesett, mikor a földrajzórát egy bajbajutott segélykiáltás szakította félbe. A szekrényből jött. Mindenki biztosan állította, hogy ez kizárólag Marci lehet, hiszen ő beszorulhatott a szekrénybe… Kéri tanár úr követelte, hogy másszon ki, különben igazolatlan óraként írja be a hiányzását.

Idén decemberben sem maradt el a karácsonyi vásár megszervezése, mellyel az Igazgyöngy Alapítványt támogattuk, később pedig osztálykarácsonyt és karácsonyi előadást is tartottunk a szülőknek. Januárban sor került Rembrandt kiállításra, majd ezután sajnos csak kis létszámmal, de felmerészkedtünk a jégpályára a szakadó esőben. Elvállaltuk a Trefort bál nyitótánc előadását, melyhez egy volt trefortos diák, Yoyo segítségét kértük. Pentz tanárnőnek, és osztályfőnökünknek, Domokos tanárnőnek hála, idén rengeteg színházelőadást volt alkalmunk megtekinteni. A darabok kiválasztásának legfontosabb szempontjai elsősorban Scherer Péterre irányultak. Ahogy mindig, idén is szerepeltünk a színjátszó fesztiválon, ezúttal Oscar című darabunkkal, melyet Benedek dolgozott fel és rendezett meg.

Áprilisban a sportnap, 1000 perces és kirajzás után megbizonyosodtunk arról, hogy sporteredményeink ez alkalommal sem mutattak fejlődést (hiábavaló volt Pentz tanárnő kitartó szurkolása), de meggyőződtünk arról, hogy osztályunk tagjai bármilyen bajban gondoskodnak egymásról. Második kétnapos osztálykirándulásunkra májusban került sor, amikor is Pécsre utaztunk, hogy magunkba szippanthassuk a város kulturális levegőjét. A hétvége folyamán megismertük a város legnagyobb egyéniségét, aki kora ellenére elég jó formában érezte magát ahhoz, hogy tánccal és énekléssel szórakoztasson bennünket. Este a hosszú séta után letelepedtünk egy kihalt téren, ahol a keringőtől kezdve a csacsacsáig minden fajta tánc kipróbálásra került. Nem sokkal ezt követően eljött a híres nomád tábor, amelyre Gedeon tanár úr kísért el minket. Persze máshogy, de mindenki várta már ezt a pár napot, melyet a civilizációtól távol tölthettünk el. Hamar kiderült, ki bizonyult legjobbnak a favágásban, mosogatásban vagy épp a klórmeszezésben. Saját magunk szórakoztatására röplabdapályát építettünk, hogy összehozzuk a társaságot. Gedeon tanár úr is igyekezett minél élvezetesebbé tenni a mindennapokat, próbálta változatossá varázsolni a kimerítő túrák hangulatát. Esténként énekléssel, masszázs-vonattal, vagy épp biológiajavítással ütöttük el az időt. Kísérőinkben (a tizenegyedikesekben) új barátokra tettünk szert, de nem csak őket, hanem egymást is sikerült jobban megismernünk. A várva várt tájséta alatt többségében mindenki sikeres volt, kivéve talán Jojó és Bíborka párosa, akik egyetlen pontot sem találtak meg. Az ínycsiklandozó vacsora készen tálalva fogadott minket a hosszú nap után, majd egy kis zuhanyt követően mindenki felkereste saját, vagy épp egy otthonosabbnak talált sátrat, hogy nyugovóra térjen.

Miután piszkosan és büdösen hazaérkeztünk, már mi is gazdagabbak lettünk azzal az élménnyel, amiről a Trefortban mindenki beszél, amit mindenki a nagy „félidőnek" tart, és ami csak egyszer van igazán trefortos éveink során. Tökéletes lezárása ez ismét egy évnek, egy újabbnak, mely csak úgy elrepült a fejünk felett.

Edényi Dorottya

9. c

Osztályfőnök: Faragó Norbert

1. Ágoston Dorottya
2. Budavári Richárd
3. Csapó Gréta
4. Csitkovics Péter
5. Dobos Gergely
6. Donkó Zsombor
7. Erdős Gréta
8. Garai Petra
9. Gecse Soma
10. Gombár Zsófia
11. Gulyás László
12. Hosszú Karina
13. Imre Zoltán
14. Király Csenge
15. Kiss Laura Fanni
16. Koncz Álmos
17. Kovács Benedek
18. Kovács Tamás
19. Mangoff Nóra
20. Peremiczki Dorottya
21. Pintér Kinga
22. Pistyán Ágnes
23. Ruzsbánszki Sára
24. Sahin-Tóth Sarolta
25. Sárosi András
26. Schuch Barnabás
27. Stephenson Dániel
28. Szabó Liliána
29. Szabó Milán
30. Szauder Anna
31. Tóth Gergely
32. Ujváry Flóra
33. Uzoni Dávid
34. Varga Eszter

A legjobb tanulók:

Gombár Zsófia 5,00
Varga Eszter 5,00
Ruzsbánszki Sára 4,86
Mangoff Nóra 4,79
Ágoston Dorottya Luca 4,71

A jelentősebb osztályprogramok:

augusztus 29–31.	osztálykirándulás (Zamárdi)
december 17.	színház: Semmi
május 4–5.	biciklitúra (Velencei-tó)
május 8.	OTP bankfiók látogatás
május 12.	színház: Helló, náci!
június 2–7.	nomád tábor
július 6–10.	biciklitúra (Tisza-tó)

A név kötelez

Félelemmel néztünk szembe az előttünk álló évvel, ugyanis az előző év folyamán már sokan megjósolták az elkerülhetetlent. Augusztus utolsó hétvégéjén a fekete varjak baljós károgása már elárasztotta Zamárdi térségét. Az évet tehát szokásunkhoz híven a Balaton partján kezdtük meg, ahol a háziak évről évre megfigyelhették, ahogyan lassan felnövünk.

Szeptember 1. Ekkor még lelkesen vártuk az évet. A 2014/2015-ös tanévet ezennel megnyitom. Miénk volt a megtiszteltetés, hogy iskolánk legfrissebb tagjaira feltűzzük a jelvényt.

Szeptember 2. Máris értelmet nyert Tobisch tanárnő az előző tanévben gyakorta emlegetett mondata („majd kilencedikben"). Már a második napon kiderült, hogy nehéz évünk lesz.

Október 6. Idén mi rendeztük az ünnepséget. Miután bevezettek minket a rádiózás világának rejtelmeibe és veszélyeibe, elég simán ment az előadás. Azért a próbák alatt volt néhány bökkenő, de Juris tanárnő segítségével áthidaltuk őket.

November 8-15. Osztálytársaink képviselték Szerbiát a MEP 2014-es luxemburgi ülésén.

„Salvador Dalí egy festő? Mindig is azt hittem, hogy ő a dalai láma."

December 21. Idén nem tarthattuk az osztálykarácsonyunkat a Kodály teremben. Kénytelenek voltunk visszavonulni a saját harmadik emeleti zugunkba. Meghallgat-

hattuk a Trónok harca intróját és a harmadikos Janka remekművét, az Ópusztaszer című verset is. Valamint megszületett a Karácsony a novomoskosi elmegyógyóban című bestseller.

Január 30. Úgy gondoltuk, még utoljára részt veszünk a Trefort bálon. Nagyon készültünk rá, de nem úgy sikerült, mint szerettük volna. „Tündérbogár, a cápa milyen vízben él? Sós vízben. És a Velencei-tó milyen víz? Piszkos." „Tanár úr én csak azt nem értem, hogy ha a békát elüti az autó, akkor az embert miért nem, amikor átviszi a békát az úton?"

Február 13. és március 24. Az ART napokon Flóra és Ági képviselt minket az Apáczaiban és a Radnótiban.

Április 15., sportnap. Egy szemmel kevesebb, egy ötödik helyezéssel több. Megtanultuk, hogy a 2000 méter nem csupán fárasztó, de igen veszélyes is. Kinga és a szeme a tanúnk rá. „Zsombor ne ossza az észt! De hát tanár úr, ha egyszer annyi van!"

Kirajzás: Pilisborosjenőre kirándultunk az iskolával a dök szervezésében. A közös métázás elhagyása miatt szerzett komoly lelki traumánkat ezúton szeretnénk a világ elé tárni.

Május 4-5. Biciklis tábor a Velencei-tónál. Egy atombunkerszerű épületben szálltunk meg, ahol a konyhába „bezárt" osztálytársainkat állatkerti látogatók módjára csodálhattuk. Felfedeztük az öböl elhagyatott hajóroncsát is, ahol nem kívánt meglepetések fogadtak minket.

Nomád tábor. Egyszer élhet át ilyet az ember. Na jó, ez így nem igaz, mivel lelkesedésünk felbuzdította a tanár urat, és közösen arra a megállapodásra jutottunk, hogy tizedikben ismét megyünk. Szerintem ez mindent elmond, főleg azok után, hogy év eleje óta paráztunk. Még a sok túra, a potytyantós és a telefon megvonás ellenére is az osztály történetének egyik legjobb táboraként tartjuk számon ezt a hat napot a Zempléni-hegység soha véget nem érő erdeiben. Grátiszként a végére mind Barbie hercegnők és hercegek lettünk a mágikus szitőknek köszönhetően.

Június 17., évzáró: A 2014/2015-ös tanévet ezennel bezárom.

Szép volt, jó volt, elég volt.

Ágoston Dorottya, Schuch Barnabás

10. a

Osztályfőnök: Piláth Károly

1. Aradi Sára
2. Bagossy Júlia
3. Bakos Lilla
4. Balázs Sámuel
5. Bálint Klaudia
6. Berghammar Dávid
7. Borsós Hanna
8. Bozsik Szabolcs
9. Bölcskei Andor
10. Bruckner Máté
11. Donkó Dániel
12. Farkas Dóra
13. Fürst Máté
14. Gombás Dániel
15. Ispánki Marcell
16. Kancsár Diána
17. Karancsi Eszter
18. Kméczik Regina
19. Kovács Regina
20. Leiner Soma
21. Nagy Krisztina
22. Papp András
23. Rácz Adrienn
24. Rátki Annamária
25. Rozsáli Márton
26. Simola Rita
27. Simon Dániel
28. Sonnevend Eszter
29. Szabó Sebestyén
30. Szelényi Márton
31. Szórádi Balázs
32. Tóth Boglárka
33. Tóth Zsófia
34. Varga Nóra

A legjobb tanulók:

Aradi Sára 5,00
Rácz Adrienn 5,00
Simola Rita Sára 5,00
Szelényi Márton 5,00

A jelentősebb osztályprogramok:

december	osztálykarácsony
január	osztálykirándulás (Börzsöny, két nap)
március	tanulmányút (Svájc, CERN, négy nap)
május	osztálykirándulás (Baranya, két nap)
augusztus	nyári tábor (Vonyarcvashegy, öt nap)

Negyedszerre is

Trefortos éveink második felét kezdtük el 2014. szeptember elsején. Új osztálytárs nem érkezett, így a jól bevált arcok vágtak bele a tizedik évfolyam nehézségeibe és örömeibe. Nem biztos, hogy minden osztálytársam hasonlóan gondolja, de én ennek az évnek az elején véltem felfedezni a legtöbb változást, szinte mindenki nagyon sokat nőtt, férfiasodott, avagy nőiesedett. A magasságarányok (végre) végérvényesen eltolódtak a fiúk javára, ennek én is nagyon tudtam örülni.

Amilyen sokat változtunk mi, olyan keveset változtak iskolai mindennapjaink. A tanórák hangulata hasonló mederben folyt tovább, csak a követelmények, és a leadott anyag mennyisége nőtt érezhetően. Ám mi is sokkal érettebben álltunk hozzá a sulis dolgokhoz, és felvettük a kesztyűt. Sok tárgyból utolsó évünket kezdtük, utólag visszagondolva igencsak hiányoznak Kéri tanár úr történetei, vagy éppen a mindig jó hangulatban telt énekórák Weiszburg tanárnő keze alatt.

Szerencsére tavaly sem szenvedtünk hiányt osztályprogramokban. Kiemelném a börzsönyi kirándulásunkat. Egy januári pénteken vonatra, majd buszra szálltunk,

végül pedig gyalog érkeztünk meg egy észak-magyarországi kulcsosházba. Mondanom sem kell, igen zord időjárási körülmények között tettük meg a lakhelyünkhöz vezető túrát, így esti érkezésünk után villámsebességgel osztottuk szét a feladatokat. A fiúk nagy része a fűtésről gondoskodott, míg Piláth és Gedeon tanár urak vezetésével sokan a paprikás krumpli, és a tea főzésével foglalatoskodtak. Hajnalba nyúló beszélgetések, romantikázások és pókerpartik teszik továbbá felejthetetlenné az újévi kirándulásunkat.

Az év leginkább várt programja március végén érkezett el, ekkor ugyanis Svájc nyugati részére, Genfbe látogattunk el. Huszonhat diák és a megszokott, már fentebb említett tanárpáros várakozott egy pénteki napon a Liszt Ferenc repülőtéren. Utunk kifejezetten csendes volt, még először repülőknek is izgalommentes. A genfi tömegközlekedés csodáival már az első nap megismerkedtünk, előbb buszra, majd a négyes-hatos villamosra szálltunk (legalábbis ehhez tudnám hasonlítani). Egy helyi férfi segítségét is igénybe vettük, hogy eljussunk a nyolc méterrel a föld alatt található szállásunkra, ami egy ősrégi, de annál modernebb atombiztos bunker volt.

Első teljes napunkat Genf megismerésével töltöttük. Bejártuk a fél várost, ámultunk a csodaautókon, és persze szörnyülködtünk az árakon. Kitekintettünk a városra egy kálvinista templom tornyából, ellátogattunk a reformátorok emlékfalához, ahol Bocskai István is szobrot kapott. A bátrabbak a Jet d' Eau alatt rohangáltak, amely egy 140 méter magas vízsugarat kilövellő szökőkút. A vasárnapot Franciaországban töltöttük, reggel busszal átkeltünk a határon, a cél pedig Európa csúcsa volt, ám az időjárás közbeszólt, így végül 2713 méteren meg kellett állnunk. Nagy mennyiségű időnk szabadult fel, melyet Chamonix-ben, egy ottani faluban töltöttünk. Magával ragadott minket az a pezsgő hangulat, amivel ott szembesültünk, nagyon élveztük a francia túrát. Este visszatértünk Svájcba, és a szállásunkon próbáltuk minden erőnkkel a laptop és a wifi segítségével a magyar-görög EB-selejtezőt nézni, több-kevesebb sikerrel.

Kirándulásunk fő célpontja a Genf melletti CERN megismerése volt, mely egy 1954-ben alakult kutatási szervezet. Rengeteg tudományos ágazatot lefed a CERN, sokan a részecskegyorsítóval azonosítják, ám ennél sokkal többről van szó. Évtizedekkel ezelőtt itt született meg a mindenki által ismert World Wide Web, csak hogy egy érthető példát említsek. Ma már óriási jelentőséggel bír az egész világon, ezáltal mindenki szeretne a részéve válni a programoknak. Hazánk az 1992-es évben csatlakozott a szervezethez, azóta pedig honfitársaink is képviseltetik magukat az ott folyó

munkában, az ő segítségükkel kaptunk bepillantást a CERN működésébe. Hétfőn számos kutatási épületet megtekintettünk, olyan helyekre bejuthattunk, melyek a nyilvánosság előtt zárva állnak. Kedden a hazaindulás előtt érdekes kísérletet végeztünk szárazjég főszereplésével. Délután csokikkal megpakolva, fájó szívvel ültünk fel a Budapestre tartó repülőre, ám hiányérzet nélkül boldogan tekintettünk vissza a mögöttünk hagyott napokra. A hazafele út már izgalmasabb repülést hozott.

Év végén a márciusi hiányzásunk miatt már csak egy kétnapos pécsi látogatást ejtettünk meg, ennek során helybeleik segítségével megismertük Baranya megye székhelyét. Megérkezésünk után egyből a dolgok közepébe vágva egy kvíz során bejártuk a város nevezetes pontjait, ahol a válaszokat is felleltük az aktuális kérdésre. Miután mindenki megoldotta a feladatokat visszatértünk a főtérre, és közösen elindultunk a szállásunkra. Este szabadságot kaptunk tanárainktól, csoportosan fedeztük fel a számunkra érdekes helyeket. Másnap kulturális programok sokasága várt ránk, hiszen előbb a Zsolnay, majd a Csontváry és a Vasarely múzeumot tekintettük meg. Hazaindulásunk előtt pedig egy fürdőzéssel koronáztuk meg a mögöttünk álló két napot.

Sokunknak az évzáró után is maradtak bőven izgalmak. Ennek oka, hogy először kóstolhattunk bele az érettségizés világába, hiszen nyelvekből, és informatikából lehetőségünk adódott a vizsgázásra, az osztály fele pedig kapva kapott az alkalmon. Osztályfőnökünk, Piláth Károly tanár úr rengeteget segített nekünk, infósoknak, hogy szinte kivétel nélkül ötöst érően szerepeljünk. Ezúton is nagy köszönet neki, illetve a többi tanárnak, akik az angolból érettségizőket készítették fel, ők szintén kimagasló eredményekkel zártak.

Nyáron természetesen nem felejtettük el egymást, hiszen a Balatonnál, és más vízpartokon rengeteget találkoztunk, szülinapokat ünnepeltünk, sokan fesztiválokon is összefutottak, egyszóval minden úgy történt, ahogy történnie kellett. Felejthetetlen élményeket hozott mindenki számára a negyedik trefortos évünk, és még az sem csüggesztett el senkit, hogy szeptember elsején két utolsó gimnáziumi évünket kezdtük meg. Hiszen az előző négy is olyan gyorsan eltelt… Sajnos.

Leiner Soma

10. b

Osztályfőnök: Kovács Géza

1. Aradi Júlia
2. Birghoffer Tamara
3. Bognár Márk
4. Dallos Martin
5. Donáth Botond
6. Fülöp Máté
7. Gaskó Simon
8. Horváth András
9. Jávor Ádám
10. Karancsi Zsófia
11. Kereszturi Dóra
12. Kubik Csenge
13. Lini Ákos
14. Lovász Berta
15. Magyar Laura
16. Mészáros Blanka
17. Moró Júlia
18. Mosoni Anna
19. Nagy Emese
20. Nagy Viktória
21. Nagypál Petra
22. Nguyen Hoang Hai
23. Pásztor Rebeka
24. Rácz Julianna
25. Rieder Anna
26. Stéger Sámuel
27. Szabados Gegely
28. Szabó Kitti
29. Szántó Marcell
30. Szlovák Balázs
31. Tóth Orsolya
32. Tőke Barnabás
33. Zarándy Lilla

A legjobb tanulók:

Birghoffer Tamara 5,00
Rieder Anna Róza 5,00
Magyar Laura 4,90
Mosoni Anna 4,90

A jelentősebb osztályprogramok:

február	színházlátogatás
március	nyílt bíróság program
május	erdei iskola (Nagykovácsi)
június	osztálykirándulás (Pécs, három nap)

Osztálybeszámoló

Négy, a Trefortban töltött év után, már az ötödikből visszatekintve, egyre jobban összefolynak az események. Van egy emlékem arról, hogy ülök a padban és épp nem értek valamit, de ez a kép mind a négy évre ráhúzható. Ami mégis emlékezetessé tette ezeket az éveket és különösképpen az előző tanévet, az a rengeteg iskolán kívül együtt töltött idő. Sokat kérdezősködtem az osztályomban, hogy pontosan mikor mit is csináltunk, de szerencsére nem azért, mert annyira egyhangú és felejthető lett volna az év, hanem mert annyi minden történt, annyi helyen voltunk és annyi időt töltöttünk együtt, hogy nehezemre esett mindenre pontosan visszaemlékeznem. Ami biztos, hogy mozgalmas év volt, sokat erősödtünk testben, lélekben és rengeteget változtunk külön-külön és közösségként is. Íme kicsiny osztályom eddigi legfordább évének rövid története.

Október lehetett már akkor, egyre erősödő ősz hangulat, fogyóban a kezdeti lelkesedés, megtörten megyünk egyik óráról a másikra. Valószínűleg mindenki érezte, hogy kezdenünk kell magunkkal valamit. Egyre több délutáni, péntek esti programot szerveztünk magunknak, nehogy belefulladjunk a szürke hétköznapok idegtépő monotonitásába. A kisebb társaságok, klikkek találkozgattak, koncertekre jártak, nekem is egyre sűrűbb lett a naptáram, aminek egy idő után az lett az eredménye, hogy még fáradtabban és nehezebb viseltem iskolai kötelességeimet.

De úgy érzem, megérte. Az év végére kialakult egy, az eddiginél sokkal erősebb kötelék köztünk, elmélyült a kapcsolatunk és kialakult az a közösség, ami biztos, hogy nagyban meghatározza tagjai fiatal korát. A pénteki találkozóink, a délutáni múzeumkerti pihenőink és egyéb önszerveződő programjaink rendszeressé váltak és sokkal élvezetesebbé tették hétköznapjainkat. Persze nem csak mi, hanem tanáraink is tettek azért, hogy jól teljen az év. Sok iskolai programon vettünk részt, például az izgalmas és színes Trefort napon, melynek témája az I. világháború volt, a dök által szervezett kirajzáson, jótékonysági műsorokon és persze az ezerpercesen, melyen idén sem csak a sporté volt a főszerep. Csak az említés szintjén írnék még a hagyományos osztálykarácsonyról, amelyen osztályfőnökünk, Kovács Géza tanár úr megkapta menő, bajszos köpenyét, amelyben azóta is láthatjátok.

Részletesebben beszámolnék egy programról, amely osztályunk egy része részt vett. Láttunk egy hirdetést, a Trafó Gondolat Generátor nevű programsorozatáról, melyben korunkbelieknek állítottak össze egy kortárs művészeti előadásokkal teli félévet. Sokunkat érdekelt a téma és sikerült jelentkeznünk. Az első előadás egy cseh képzőművész, Josef Bolf festményeinek kiállítása volt egy lenyűgöző animációval, amit a művész készített a tárlathoz. A következő program a holland Pips:lab társulat virtuális előadása volt, melyben mi lehettünk a szereplők egy alternatív valóságban. Voltunk egy gyönyörű táncelőadáson a Tünet Együttes jóvoltából és egy rendhagyó koncerten, melyben a Bélaműhely saját készítésű hangszereivel kísérte a Soharóza kórust, a koncertet pedig a közönségből önként jelentkező karmesterek vezényelhették. Legvégül pedig a Kispad nevű drámapedagógiai program jött el hozzánk, hogy az osztályunkban egy performanszt követően beszélgessünk a felmerülő témákról. Nagyon változatos „gondolatébresztő" műsorokat láthattunk és ajánlom mindenkinek a Trafó programsorozatát.

Két jelentősebb osztálykirándulásunk volt év végén. Az első Nagykovácsiban, ahol két napot töltöttünk egy volt cserkésztáborban félnomád körülmények között. Eleinte nem tudtunk mit kezdeni egymással, de aztán hamar feltaláltuk magunkat,

métáztunk, fociztunk, az estét pedig kellemes hangulatban töltöttük a tűz körül, sütögettünk, aztán szobáinkban folytattuk az estét és páran még egy holdfényes esti sétára is elmentünk. Másnap délelőtt egy kellemes, rövid túrára indultunk az osztálykirándulás zárásaként.

Az év utolsó programjaként Pécsre mentünk egy háromnapos osztálykirándulásra, mely azt hiszem mindenki szerint az eddigi legjobb volt. Egyrészt mert Pécs egy király hely, biztosak vagyunk benne, hogy visszamegyünk még akár csak egy hétvégére osztállyal vagy azzal, aki épp ráér. Másrészt nagyon jó programokon vettünk részt és nagyon jól éreztük magunkat, jól kijöttünk osztályfőnökünkkel és Littner tanárnővel, akinek ezúton is gratulálok és köszönöm, hogy túlélte a velünk töltött időt. Dél körül érkeztünk Pécsre, ahol csapatokban jártuk be a várost, hogy egy feladatlap kitöltése közben ismerjük azt meg. Hamar megismerkedtünk a belvárossal, a nap végére szinte otthonosan mozogtunk a főtér környékén. Az én csapatomnak szerencsére a városnézés után még volt ereje, hogy maradék idejét egy nagyon kellemes kerthelyiségben töltse, ismerkedve a helyi kultúrával. Vacsora után szállásunkon játékokkal töltöttük az estét, megtudtuk, hogy a tanár úr nagy szakértője a hadihajótípusoknak, később pedig egy izgalmas harcművészeti bemutatót is tartottunk Littner tanárnőnek. Másnap busszal utaztunk Abaligetre, ahol megnéztük a denevérmúzeumot, majd a Mecsek legnagyobb cseppkőbarlangját, ahol gyönyörű cseppkövek közti járatokban meglepően hosszú utat tettünk meg a hegy belsejében. Addigra már nagyon fáradtak voltunk, a kevés alvás és a meleg miatt, ezért az orfűi strandon pihentünk és ebédeltünk. Este még sétáltunk a városban, majd visszatértünk szállásunkra, ahol ismét éjszakába nyúlóan szórakoztattuk magunkat. Harmadik és sajnos utolsó napunkon megnéztük a pécsi zsinagógát és a Zsolnay negyedet, ahol nagyon jók voltak a programok és sok volt a köcsög. Egy egész délutánt töltöttünk a negyed csodálatos épületeiben berendezett múzeumokban. Este indultunk haza, elégedetten búcsút vettünk egymástól, hiszen az egy évvel azelőtti nomád táborhoz hasonlóan a pécsi kirándulással is méltóan indítottunk a nyarat.

Köszönöm tanáraimnak és osztálytársaimnak ezt az évet, remélem az idei is legalább ilyen tartalmas lesz.

Horváth András

10. c

Osztályfőnök: Kutrovácz László

1. Alaksza Flóra
2. Barborják Péter
3. Cervenak Márton
4. Cynolter Márton
5. Csatlós Zselyke
6. Csépány Patrícia
7. Farkas Kelemen
8. Farkas Nóra
9. Fendle Minka
10. Frizzi Blanka
11. Gaál Edina
12. Kádár Anna
13. Kalapos Péter Pál
14. Kis-Tóth Zsombor
15. Koncz Lili
16. Kristóf Benjamin
17. Lengyel Dániel
18. Misius Tamás
19. Nagy Lili Anna
20. Németh Katalin
21. Nguyen Nam Son
22. Papp Noémi
23. Póta Krisztián
24. Rácz Emese
25. Ringhoffer Márton
26. Solymos Petra
27. Soós Lilla
28. Szondi Ádám
29. Szulovszky Péter
30. Tompa Gábor
31. Vass Antónia
32. Zarka Júlia
33. Zelnik Palóma Petra
34. Zólyomi Sára Borbála

A legjobb tanulók:

Farkas Nóra 5,00
Koncz Lili 5,00
Sólymos Petra 5,00
Zelnik Palóma 5,00

A jelentősebb osztályprogramok:

szeptember	osztálykirándulás (Zamárdi, három nap)
december	osztálykirándulás (Bécs, egy nap)
május	osztálykirándulás (Kismaros, három nap)
június	osztálykirándulás (Mátra, három nap)
július	biciklitúra és állótábor (Balaton, Zánka, hat nap)
augusztus	daloskönyv készítés (egy nap)

A félidő után – a tizedik év

Ismét eltelt egy év, abból az értékes hatból, amit a Trefortban tölthetünk. Ahogy eddig minden év, ez is tartalmas és eseményekben, szép emlékekben gazdag volt. Minden nehézséggel és meghozott döntéssel együtt őszintén mondhatom, hogy ez volt számomra a legjobb év. Ha belegondolok, mennyire a szívemhez nőtt az iskola, minden szegletével, a tanárokkal és a diákokkal együtt, szomorúság tölt el, hogy ez már nem tart sokáig. Sokféleképpen megfogalmazható, de a lényeg nem változik, már csak két év van hátra.

Négy év alatt nagyon jól meg lehet ismerni a dolgokat – persze ez nem teljesen igaz, de itt mégsem atomfizikáról vagy kvantummechanikáról van szó, hanem egy iskoláról, egy közösségről, egy osztályról. Tizedikben már ismered az épület zugait, talán a tanárikhoz is volt már szerencséd egyszer, és nem csodálkozol rá mindenre, mint hetedikben – kivéve talán a titokzatos A nyelvit, amit valahogy négy évig elkerültünk. A tanárok felismernek, ismered a diákokat, az iskolában terjengő pletykákat és aranyköpéseket.

Mégis, amit a legjobban ismersz, az az osztályod és az osztályfőnököd, hiszem a tanár úrra nehéz lenne nem az osztály részeként tekinteni. Minden nap beültük a harmadik emelet kilences termébe, együtt voltunk itt és a táborokban, közösséggé váltunk. A négy év alatt összegyűlt vicces jelenetek, belső poénok, közös emlékek számát megbecsülni sem lehet. Már nincs olyan óra vagy beszélgetés, ahol ne nézne össze legalább két ember, ugyanarra gondolva, ugyanazzal az arckifejezéssel.

Az első napon mindenki előre felkészült arra, hogy két és fél hónap után fel kell ballagnia a harmadik emeletre, a termünkbe, a legmelegebb terembe, előnyeivel és hátrányaival, de négy év alatt megtanultuk értékelni a kellemes meleget télen, hiába fullasztó a nyári forróság. Mozgalmas évnek ígérkezett a tizedik, sok programmal, táborral, mint mindig.

Az évkezdő hagyományunknak megfelelően, szeptember közepén került sor az első táborra, Zamárdiban. Egy utolsó nyári élmény, aminek a hangulata kitart júniusig.

A következő tábor a sorban – a személyes kedvencem – Kismaros. Ez a táborhely egy gyönyörű völgyben fekszik, erdővel körülvéve, ami igen szép látványt nyújt, az éjszakai sötétségben világító holdat ne is említsük. Sajnos Kismaroson ez volt az utolsó táborunk, amit mindannyian sajnálunk, de egy biztos, hogy kihasználtuk ezt az utolsó alkalmat. Első este zenés-táncos osztálypartit tartottunk, annak örömére, hogy Anna élve hazatért Chiléből. Rengeteg játék, beszélgetés és röpi – hiszen ha rólunk van szó, ezt mindenképp ki kell emelni. Az év végi erdei iskola helyszíneként több opció is felmerült, így szavazásra bocsátottuk a kérdést. Az eredmény egy nomád táborhoz hasonló, de mégis szállással rendelkező hely a Márta mélyén. A másfél óráig tartó séta után – amit Kutrovácz tanár úr elfelejtett megemlíteni – egy szép tisztásra értünk, néhány házzal, tábortűz hellyel, padokkal és egy füves résszel, amit mi egyből mobil röplabda pályává alakítottunk, faágak és madzag segítségével. Az esti tábortűz melletti éneklés mindenkiben felidézte a nomád tábort. Ha rágondolok, érzem a ropogó tűz melegét és a sült alma illatát. Ebbe a táborba osztályunk új tagja, Bori is csatlakozott és megérezhette milyen tizedik césnek lenni.

Utolsó táborunk nyár közepére esett. Ebben az évben olyan nyári tábort szerettünk volna, ami mindünknek megfelel – ez sosem könnyű, mint az biztos mindenki tapasztalta már – de szerintem elég jól sikerült ezt a kritériumot betartani. A tábor első három napjában a biciklizni szeretők körbetekerték a Balatont, majd Zánkán a többiek is csatlakoztak a társasághoz, az állótáborba. Három számomra emlékezetes pillanat volt: amikor egy szekérből – ahova kétszer annyian zsúfolódtunk be,

mint lehetett volna – a vörösben játszó holdat néztük; hogy egyik este kimentünk a Balaton partjára és körülvettük magunkat fáklyákkal; és hogy minden tíz percet megragadtunk ha lehetőségünk volt énekelni. Azt hiszem, mostanra mindenki számára világos, hogy az éneklés és az osztályunk elválaszthatatlan. Nyáron a daloskönyvünk is megújításra került, sok új kedvencünk került bele a névre szóló – és nemkülönben nagyon dizájnos küllemű – könyvbe.

Természetesen nem hagyhatom ki az osztálykarácsonyt sem, ami ugyanolyan hangulatosra sikerült, mint az előző években. A Ki mit tud ezúttal nem volt kötelező, azonban így is nagyszerű produkciókat láttunk. A sportnapon mindent beleadtunk, aminek meg is lett az eredménye idén is megnyertük. Ez mégis különleges volt, hiszen ez a harmadik győzelmünk. Vagyis a kupa a miénk, visszakerül a kis polcára a tábla fölé, amit ezután a végleges helye lesz.

Mint már említettem, a tizedik év a nehéz döntések éve is. Valóban így van. A fakultáció kiválasztása nem egyszerű feladat. Volt olyan, aki számára ez a döntés egyértelmű volt, de olyan is, aki döntését a jelentkezési lap leadása előtt tíz perccel hozta meg. Persze ez csak akkor tűnik ijesztőnek, ha tényleg belegondolunk, ezzel valószínűleg kiválasztottuk azt, hogy miből érettségizünk, hogy hova megyünk továbbtanulni, milyen irányba indul az életünk. Lehet, hogy ez így lesz, de mindig lehet változtatni. Sok beszélgetés és mérlegelés után – a tanárokkal és egymással – mindenki választott. Azt, ami a legjobban érdekli, amit szívesen tanul. Az osztályunk erősen természettudományos érdeklődésű osztály hírében áll, jövőre kiderül, ez megmarad-e így.

Gyorsan elrepült ez az év és valóban már csak kettő van hátra, de biztos vagyok benne, hogy az a kettő sem fog elmaradni az eddigiek mögött. Sőt! Még több emléket gyűjtünk, barátainkkal, együtt azokkal, akik fontosak – és segítenek legyőzni a házi feladat hegyeket, ami előttünk áll.

Zelnik Palóma

11. a

Osztályfőnök: Farkas Ferenc

1. Bánfi Bence
2. Csomós Ildikó
3. Fábián Balázs
4. Fabók Adrienn
5. Fekete Borbála
6. Fodor Krisztina
7. Gerszi Anna
8. Hajmási Vencel
9. Kájel Kata
10. Kiss Fruzsina
11. Koltay Flóra
12. Mikó Luca
13. Mógor Zoltán
14. Molnár Petra
15. Nagy Eszter
16. Piedl Máté Martin
17. Pieskó Márk
18. Simonyi-Lengyel Mira
19. Szabadkai Petra
20. Szabó Flóra Emese
21. Szabó Karina Kinga
22. Szabó Krisztina Rita
23. Szabó Máté Áron
24. Szlabey Luca Viola
25. Szulovszky Mária
26. Tímári Blanka
27. Tremmel Dávid
28. Váradi Eszter Ágnes
29. Varga Brigitta
30. Velinsky Dóra
31. Zahorán Marcell
32. Zarka Bence

A legjobb tanulók:

Molnár Petra 5,00
Szabó Flóra 4,90
Tímári Blanka 4,82
Szabadkai Petra 4,80
Szabó Karina 4,80

A jelentősebb osztályprogramok:

december 19.	osztálykarácsony
június 10–13.	osztálykirándulás (Zamárdi)

11. b

Osztályfőnök:

február 12-ig Zsigmond Zsolt, utána Pentz Anna Mária

1. Antal Zsolt
2. Barna Evelin
3. Bogáti Boróka
4. Csűri Soma
5. Dési Anna Ráhel
6. Dugasz Ádám Miklós
7. Erdélyi-Szabó Dávid
8. Galgóczy Tamás
9. Grebicsaj Gergely
10. Greczula Levente László
11. Harai Adél
12. Husi Anett
13. Jánvári Zsófia Kamilla
14. Király Zalán
15. Kiss Viktória Marianna
16. Kovács Dorka Kamilla
17. Kuslits Kata Rebeka
18. Lendvai Flóra
19. Lindner Lídia Klára
20. Mohácsi Erzsébet
21. Müller Karolina
22. Nagy Kristóf Máté
23. Strommer Anna
24. Szabó Dorottya
25. Szabó Vanda Virág
26. Szánthó Alexandra Tímea
27. Szász Csenge
28. Tarczali Dorina
29. Tölgyesi Anna
30. Tugwell Daniel Mark
31. Uzonyi Ádám

A legjobb tanulók:

Husi Anett 5,00
Strommer Anna 5,00
Szász Csenge 5,00
Kovács Dorka Kamilla 4,90
Barna Evelin 4,82
Lindner Lídia Klára 4,80

11. c

Osztályfőnök: Sztrókay András

1. Baradács Zsombor
2. Beke Gabriella
3. Bordás Attila Dániel
4. Czoch Ákos
5. Erhardt Mária Emese
6. Földesi Lili
7. Gyuró Fanni
8. Harai Flóra
9. Havadtői Fanni Emese
10. Hofmeister Anna
11. Jakab Réka Franciska
12. Krémer Márk
13. Lovász Borbála
14. Lukács Orsolya Anna
15. Majoros Cserne
16. Máriáss Lenke Viktória
17. Molnár Apollónia
18. Mozsolics Kálmán
19. Muhari Gabriella Mária
20. Németh Bálint
21. Novák Csilla
22. Papp Ádám Gergely
23. Rácz Imre
24. Reményi Gergely Márk
25. Szabad Lilla
26. Szabó Dániel
27. Szautner Máté
28. Ta Zsanett Chimai
29. Tósoki Dávid Koppány
30. Tóth Viktória Flávia
31. Vu Kim Phuong Linh

A legjobb tanulók:

Máriáss Lenke 5,00
Muhari Gabriella 5,00
Novák Csilla 5,00
Tóth Viktória 4,90
Harai Flóra 4,82
Lovász Borbála 4,80
Szabad Lilla 4,80

A jelentősebb osztályprogram:

június 10–14. Erdély

Töredékek

Baradács Zsombor
Szerintem nagyon jó volt a tavalyi tanév. Természetesen a korábbiakhoz viszonyítva sokkal nehezebb, mivel elkezdődtek a faktok. Az osztály még jobban összekovácsolódott, és az erdélyi osztálykirándulás is az eddigiek közül a legjobbnak bizonyult.

Beke Gabriella
Az elmúlt tanév mozgalmas volt, és fokozatosan felkészített rá, hogy az azt követő csak még nehezebb lesz.

Czoch Ákos
Élveztem ezt az évet, főleg a nomád táboros kísérői munka miatt.

Harai Flóra
Az erdélyi osztálykirándulás volt az egyik legjobb az évben.

Havadtői Emese
Pörgős év volt, tele tanulnivalóval. De mint minden évben, utólag már csak a bulikra emlékszem.

Hofmeister Anna
Ez az év sokkal jobb volt, mint az előzőek, főleg a faktok miatt. A legjobb azonban az erdélyi osztálykirándulás volt, ahol mindenki szuperül érezte magát.

Jakab Réka
Azt mondhatom, az ötödik évünk a Trefortban rendesen próbára tette a tűrőképességünket. Az újonnan választott faktok miatt a többségnek nagyon sokat kellett tennie a túlélésért. Nem fogom elfelejteni a szünetek közötti kétségbeesett kapkodást, a közös házi megoldást és a biosz-kémia faktosok nehéz életét. De valahogy mindannyian túléltük és persze a jó dolgok sem maradtak el. Néhányunknak szerencséje volt menő nomádos kísérőként elmenekülnie év végén az iskolából, és erdélyi osztálykirándulásunk alatt is örök élményeket szereztünk.

Lovász Borbála
„Egyéni szociális probléma"

Lukács Orsolya
Előző évben sok új dolgot megtanultam és új barátságot is kialakítottam az osztályban és a faktoknak köszönhetően az évfolyamban is.

Majoros Cserne
Nem volt annyira rossz, ha ez a kérdés.

Máriáss Lenke
Öt év trefortos padkoptatás után eljutottam odáig, hogy végre feltegyem magamban a kérdést: „Vajon ki olvassa el az évkönyvben, amit írok?" Magamból kiindulva: senki. Na jó, talán anyukám, mivel nem hiába nyomja a kezembe az évkönyv árát, lelkemre kötve, hogy ezt az 500 Ft-ot végre ne adjam kölcsön – uzsorás kamattal – egy éhező, ételre pénzt kolduló osztálytársamnak. Meg persze talán más, e nemes dokumentumot lapozgató idegen, aki csupán véletlen tévedt a 11. c osztály névsorához, is átfutná a nevem mellett díszelgő egy-két sort. Mivel már rég túlléptem a pár szóból álló határt, ami után egy átlag diák elveszti az érdeklődését mondandóm elolvasása iránt, így valószínűleg ez már csak anyukámhoz és talán néhány barátnőmhöz fog eljutni: a 2014/2015-ös évben azt tanultam, hogy annak ellenére, hogy a kultúra hosszú „ú", a kulturális nem az. A világválság nem a demagógia miatt robbant ki és a mediaboxot könnyebben tönkre lehet tenni, mint bárki gondolná.

Molnár Polli
Az utolsó teljes évünk a gimnáziumban, az év végi érettségitől való rettegés nélkül, más tekintetben is tartogatott „utolsókat". Utoljára vettünk részt az egyik kedvenc sporteseményünkön, az 1000 perces kosáron és a sportnapon is. Immár mi szerveztük a szalagavató bált és reménykedtünk, hogy nekünk is ilyen szép lesz a következő évben. Év végén pedig mindenki elbúcsúzott egy-két tantárgytól, melyet gimiben többet nem fog tanulni és az utolsó felettünk járó osztályoktól, hogy átvegyük a helyüket.
Az évet egyhetes erdélyi utazással zártuk. Személy szerint én még sosem voltam ott, így az még izgalmasabb volt. Először megálltunk egy éjszakára és városnézésre Kolozsváron, majd tovább mentünk Székelyszentkirályra, ahol megtapasztaltuk

a vidéki élet velejáróit. Napközben busszal utaztunk különféle tájakra, és este a tehenekkel egy időben haza is érkeztünk a szállásunkra.
Nem volt a legkönnyebb évünk, az biztos, de programdúsan, szépen eltelt.

Mozsolics Kálmán
Jobb lett az osztályközösség, és tavaly volt az eddigi legjobb osztálykirándulásunk.

Muhari Gabi
A 11. tanév... mindenki azzal ijesztgetett minket, hogy ez lesz a legnehezebb év és a faktok miatt rengeteget kell tanulni, és azt kell mondjam, igazuk volt, de azért voltak jó dolgok is az évben, ezek közül az erdélyi kirándulást emelném ki, ami nagyon jóra sikerült és sok vicces és szép emlékkel tértünk haza.

Németh Bálint
Az erdélyi osztálykirándulás véleményem szerint elég jól sikerült, ezzel az év csúcspontjává vált. Ami az iskolai dolgokat illeti, a fakultációk nekem nem hoztak akkora ugrást, mint amire számítottam.

Novák Csilla
11. elején elkezdődtek a faktok, aminek örültem. A kultúr- és a művtörifakt lettek a hetek fénypontjai, Kovács Gabriella tanárnő személyre szabott rajzóráival együtt. A GyalogTrefort túrái pedig minden hónapban biztosították a jó társaságot, a szép helyeket és a kellemes elfáradást.
Aztán 2015-ben még sokkal jobb lett a világ. Számomra legalábbis. És ebben az iskolának és a Très Fortnak is nagy szerepe volt, ugyanis ezek nélkül igen kicsi a valószínűsége annak, hogy Lócival megismertük volna egymást.

Rácz Imre
Az elmúlt tanévből rengeteg dolgot ki lehetne emelni, de az én választásom az év végi nomád táborra került. Kísérőként mentünk az 9. c osztályával, és elvárásainkat messze felülmúlta életünk második és egyben utolsó nomád tábora. Nagyon jó volt az összhang a kísérőcsapatban, a 9. c pedig az egyik legszimpatikusabb osztállyá vált számomra egy hét alatt. Faragó és Kutrovácz tanár urak kiemelkedő munkája és odaadása legyen példa az összes nomád táborra készülő tanárnak.

Reményi Gergely
Az előző tanév számomra legérdekesebb eseménye az erdélyi kirándulás volt. Végiglátogattuk a hely összes szépségét, megnéztünk neves emlékhelyeket, de különösen a parajdi sóbánya és a mellette elhelyezkedő sós vizű medence tudott magával ragadni, ahol lehetetlen volt elsüllyedni. A kirándulás, bár nem telt el konfliktusok nélkül, mégis úgy érzem, hogy közelebb hozta az osztályt.

Szabad Lilla
Az elmúlt év nagyon megterhelő volt a faktokkal, de végigcsináltuk. A legemlékezetesebb az erdélyi osztálykirándulás volt. Kicsit sajnálom, hogy már az utolsó évbe lépünk.

Szabó Dániel
Egy év van hátra a középsulis életből és ilyenkor kezd rájönni az ember, hogy menynyire szépek is voltak ezek a trefortos évek, mennyi helyen kirándultunk és mennyi minden maradandó történt velünk, amelyekre visszagondolva mindig elmosolyodom. Ez az év is ugyanolyan jól telt el, mint az előtte lévő négy másik, és ha kellene egy tanácsot adnom, akkor az az lenne, hogy akármennyire is sokat kell tanulni, szánj időt új barátaiddal a lazulásra, mert velük fogod átélni a legszebb pillanatokat az évek során.

Ta Zsanett
Az elmúlt év számomra azért volt különleges, mert ez volt az utolsó év, amit az osztállyal nyugalomban tölthettünk, hiszen a 12. az érettségiről fog szólni. Érdekes volt még számomra az erdélyi kirándulás is, ami egyedi lehetőség a tizenegyedikesek számára. Remélem a következő év is emlékezetes lesz, és szép emlékekkel búcsúzhatunk a Trefortól.

Tóth Viki
Számomra a 11. osztály volt a legmegerőltetőbb, elég nagy volt a váltás az előző évhez képest. Amit a jövőbeni 11-eseknek tanácsolni tudok: használjatok ki minden alvás- és szabadidőt!

Vu Lili
Minden évben az év végi osztálykirándulások a legemlékezetesebbek. A tizenegyedikes kirándulásunk során, Erdélyben rengeteg emléket szereztünk, amire mindannyian mosolyogva fogunk visszaemlékezni.

12. a

Osztályfőnök: Fábián László

1. Balaton Gábor
2. Békefi Balázs
3. Bekker Balázs
4. Czinege Dóra
5. Csaba Zsófia
6. Dobreff Gegely
7. Fűr Veronika
8. Gábos Zoltán
9. Girke Benedikt
10. Gyéresi Orsolya
11. Hegedűs Anita
12. Kaibinger Márton
13. Kamarás Kristóf
14. Kemény Gabriella
15. Kiss Rita
16. Kling Emma
17. Komorowicz Dávid
18. Lendvai Karolina
19. Mikus Áron
20. Nagy-Czirok Kálmán
21. Nagy-Czirok László
22. Palotás Márk
23. Petri-Lukács Simon
24. Rákos Dóra
25. Rubányi Dóra
26. Ryan Anna
27. Sulyok Hanna
28. Szénási Júlia
29. Tanai Lilla
30. Tornai Virág
31. Tóth Fábián
32. Winkler Miksa
33. Zsoldos Lili

A legjobb tanulók:

Hegedűs Anita 5,00
Kiss Rita Szilvia 5,00
Nagy-Czirok Kálmán Soma 5,00
Palotás Márk 5,00
Ryan Anna 5,00
Zsoldos Lili 5,00

12. b

Osztályfőnök: Kovács Ágnes

1. Bartucz Luca
2. Bazsa Barbara
3. Birghoffer Péter
4. Bodorics Attila
5. Bojtár Veronika
6. Edőcs Mátyás
7. Farkas Tamás
8. Fazekas István
9. Horváth Csenge
10. Jécsai Fruzsina
11. Kelencz Adrienn
12. Kertai Péter
13. Kis Katalin Klaudia
14. Klapka Roland
15. Knopp Eszter
16. Koller Domonkos
17. Majoros Káldor
18. Medgyesi Dávid
19. Migács Bálint
20. Murvai Katalin
21. Nagy Marcell
22. Oelberg Lívia
23. Páncsics Zsombor
24. Péczely Petra
25. Penc Mirjam
26. Pikó Fruzsina (magántanuló)
27. Pollner Nóra
28. Prepok Marcell
29. Simola Róbert
30. Szigeti Blanka
31. Szőnyi Mihály
32. Teplán Dániel
33. Terenyei Tímea
34. Yang Shan

A legjobb tanulók:

Bazsa Barbara 5,00
Bojtár Veronika 5,00
Murvai Katalin 5,00
Nagy Marcell 5,00
Páncsics Zsombor 5,00
Penc Mirjam 5,00
Pollner Nóra 5,00

12. c

Osztályfőnök: Lenkefi Ferencné

1. Balkay Mira
2. Bede Fanni
3. Belényi Tímea
4. Beleznai Kornél
5. Berky Csaba
6. Bruckner Vince
7. Császár Tamás
8. Csermendy Éva
9. Cserne Flóra
10. Csonka Szilvia
11. Dang Nhat Sang
12. Edelmayer Márton
13. Fülöp Réka
14. Gecse Viktória
15. Gottreich-Horváth Lea
16. Gyurcsányi Fanni
17. Hajnal Bálint
18. Hegymegi Richárd
19. Huczka Lili
20. Illés Zsófia
21. Iritz Borbála
22. Kamarás Kitti
23. Nyerges Márk
24. Nyitray Rudolf
25. Sárosi Ádám
26. Szakszon Flóra
27. Szentaskó Tamás
28. Tomasz Máté
29. Tóth Gergő
30. Varju Veronika
31. Vida Tamás
32. Vitéz Orsolya
33. Vörös Miklós
34. Zeman Gabriella

A legjobb tanulók:

Berky Csaba Endre 5,00
Fülöp Réka 5,00
Kuczka Lili 5,00
Illés Zsófia 5,00
Varju Veronika Anna 5,00
Vitéz Orsolya 5,00
Vörös Miklós 5,00
Zeman Gabriella 5,00

AZ ISKOLAI ÉLET KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEI

A diákönkormányzatról

A diákönkormányzat tagjai ebben a tanévben Gereczi Botond, Czentnár Enikő (7. a), Halas Nina, Milovecz Laura (7. b), Bokor Lili, Moharos Veronika (7. c), Papp Sára, Rothärmel Réka (8. a), Gruhala Patrícia), Vitéz Benedek (8. b), Dávid Gáspár, Takács Ákos (8. c), Gyurcsányi Réka, Nagy Katica (9. a), Illés Panna, Zarka Áron (9. b), Ágoston Dorottya, Sahin-Tóth Sarolta (9. c), Tóth Zsófia, Kancsár Diána, Kméczik Regina (10. a), Kereszturi Dóra, Fülöp Máté (10. b), Farkas Nóra, Vass Antónia (10. c), Kájel Kata, Szabadkai Petra (11. a), Szabó Vanda, Barna Evelin (11. b), Rácz Imre (11. c), Hegedűs Anita, Tornai Virág (12. a), Kis Kata, Migács Bálint (12. b), Berky Csaba, Fülöp Réka (12. c) voltak. A diákönkormányzatot Fülöp Máté vezette, a munkájukat segítő tanár Boronkai-Horváth Zsófia tanárnő volt.

A diákönkormányzat szervezésében lezajlott programok

szeptember 23.	évnyitó dök gyűlés
október 10.	az éves munkaterv megbeszélése és csapatépítés
október–december	gyűlések és a különböző programok szervezése
december 5.	dök Mikulás
január–április	gyűlések és a különböző programok szervezése
február 14.	szív küldi szívnek
február 24.	ART-nap a Trefortban
március 11.	ART-nap a Radnótiban
március 27.	ART-nap az Apáczaiban
április 1–2.	ezerperces kosárladba (éjszakai iskolai programokkal)
április 24.	kirajzás (az egész diákságot megmozgató program Pilisborosjenő környékén)
május	közvélemény-kutatás a büféről
június 9.	évzáró dök gyűlés és választás (az új elnök Zarka Áron)

A felvételi

2014 októberének végén közzétettük honlapunkon a 2015/2016-os tanévre vonatkozó felvételi tudnivalókat.

A 2014. november 21-én, péntek délután tartott igazgatói tájékoztatóra – az utóbbi évekhez hasonlóan – most is megtelt a második emeleti tornaterem szülőkkel (kb. 280 fő), és a korábbinál is több, mintegy 230 hatodikos diák is érkezett iskolánkba. Programunk ezúttal is két szálon futott: a szülőket az igazgatóság az iskoláról és az aktuális felvételi eljárásról tájékoztatta, míg a leendő felvételizők – a hagyományos módon – hét különböző helyszínen ismerkedhettek a Treforttal. Diákjaink által előkészített látványos természettudományos laborkísérletek, művészeti foglalkozás, honlap- és épületkvíz, valamint többféle játék várt rájuk. A 30-35 fős gyerekcsoportok kísérésében, valamint a ruhatárak működtetésében 9-10. évfolyamos diákjaink segédkeztek. A szülőknek szóló tájékoztató több új elemet is felvonultatott: az igazgató úr prezentációja előtt volt diákjaink által készített filmek és zene várta a gyülekező szülőket, valamint két nemrég végzett diákunkat is meghívtuk, akik a saját perspektívájukból mutatták be trefortos diákéveiket. Ezen kívül kiosztottunk a szülőknek egy kis brosúrát „Egy évem a Trefortban" címmel, melyben nyolcadikos diákjaink iskolánkkal kapcsolatos, hetedik osztályban szerzett élményeiket, tapasztalataikat írták le.

A felvételin az elérhető maximális pontszámok – a korábbiakhoz hasonlóan – a következők voltak: magyar nyelv és matematika írásbeli 50-50 pont, szóbeli felvételi beszélgetés 36 pont, általános iskolából hozott eredmények 10 pont. Így összesen most is 146 pontot lehetett elérni.

A magyar nyelv és matematika központi írásbeli felvételi vizsgára 2015. január 17-én, szombaton délelőtt került sor. Iskolánkban (a január 22-i pótnapot is beleértve) 221 diák írta meg dolgozatát. Hetedikes diákjaink ezúttal is ügyesen segítettek a felvételizők és szüleik kalauzolásában, valamint a felvételi menetével kapcsolatos további tudnivalókat tartalmazó írásos tájékoztató kiadványunk kiosztásában. Január 23-án, pénteken este a kijavított írásbeli dolgozatok eredményeit (egyedi kódszámmal ellátva) feltettük az iskola honlapjára, január 26-án és 27-én (hétfőn és kedden) pedig lehetőséget biztosítottunk a szülőknek és a felvételizőknek, hogy a kijavított és kiértékelt feladatlapokat megtekintsék. Ezzel a túlnyomó többség most is élt. A február 13-i, pénteki határidőig a tavalyi rekordszámot is meghaladó, 627 diák jelentkezett a Trefortba. Annak a 68 tanulónak, aki az írásbelin elért eredménye és hozott pontszáma alapján a rangsorunk elején állt, megajánlottuk a felvételt, így nekik nem kellett a szóbelin részt venniük (részükre jóváírtuk az ott megszerezhető, maximális 36 pontot). A rangsorban utánuk következő kétszáz tanulót hívtuk be a szóbeli meghallgatásra.

Február 20-án, péntek délután a szóbelire történő behívás ponthatárát teljesítő diákjainkat vártuk előzetes regisztráció után a több éve bevált „Fedezd föl a Trefortot!" rendezvényünkre. Az eseményre 16 és 18 óra között került sor az iskola tantermeiben. A 9-18 fős diákcsoportoknak szóló programokat a szaktárgyi munkaközösségek szervezték. Amíg a 145 hatodikos a két sávba rendezett foglalkozásokon (pl. néptáncon, rendhagyó történelemórán, idegen nyelvi és matematika foglalkozáson) volt, addig a velük érkezett szüleiknek a Kodály teremben pódiumbeszélgetést szerveztünk. Ezen az iskola tanárai mutatták be a Trefort tantárgyi kínálatát, iskolai és azon kívüli programjait, az osztályok életét, illetőleg válaszoltak a szülők által feltett kérdésekre.

A szóbeli felvételit február 28-án, szombaton tartottuk. Az erre behívott diákoknak egy kétfős tanári bizottsággal zajló beszélgetésen kellett részt vennie. Rövid bemutatkozás után egy szöveg és egy kép alapján kellett egy-egy történetet elmesélni vagy befejezni, illetve a szövegből egy rövid részt hangosan felolvasni. A szóbeli vizsga során most is az alábbiakat figyeltük: szókincs és kifejező készség, fantázia, asszociációs készség, kreativitás, kapcsolatteremtés, együttműködés, szabálykövetés, alkalmazkodó készség. Március 9-én (a szóbeli pótfelvételit követően) feltettük a honlapra a megszerzett összpontszámokat tartalmazó felvételi jegyzéket, melynek ismeretében a szülők a jelentkezési lapon általuk megjelölt iskolák közötti rangsort március 17-ig módosíthatták. Április elején elküldtük a győri Felvételi Központba azt a listát, amelyen a hozzánk felvételiző tanulók szerepeltek az elért eredményeik szerinti sorrendben. Két héttel később visszakaptuk Győrtől azt a listát, mely azok neveit tartalmazta, akik hozzánk járhatnak majd a 2015/2016-os tanévtől. Április végén a felvételi eredményéről levélben értesítettük a felvételt nyert diákokat és szüleiket, majd június elején (a májusban lezajlott angol és német nyelvi szintfelmérők után) a felvett diákokat három osztályba soroltuk. Június 16-án az igazgató úr és a három hetedikes osztályfőnök évfolyam-, majd osztályszintű szülői értekezletet tartott.

A három új hetedik osztály beiratkozására 2015. június 24-én, szerdán került sor.

Pál Gergely

Iskolánkba jelentkező hatodikos diákok száma

2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
305	385	435	398	435	440	430	438	471	460	578	619	627

Minden évben közel száz diák kezdhette meg a tanulmányait a Trefortban.

A 2015/2016-os tanévre a következő tanulók nyertek felvételt a három hetedik osztályba:

Arányi Marcell
Banga András Donát
Bánszki Balázs
Bárány Benedek
Bauman Richárd
Bedő Katalin
Benczur Máté Gergő
Bereczki Domonkos
Bocsárdi Anna Zsófia
Böde Zsombor
Bötös Zsófia Nóra
Braun Barbara
Csapó Dániel
Dénes Anna
Dobi Emőke Kincső
Dobsa Dávid
Domokos Emma
Epres Barnabás
Erdély Simon Bálint
Esztári Zsombor
Faragó Lili Mária
Farkas Gabriella Zsófia
Farkas Péter Kornél
Fekszi Csaba Kornél
Fertő Emma
Filotás Dénes
Földvári-Nagy Kincső Csepke
Frigyes Kristóf
Glavinics Anna
Gődény Ákos
Hajdu Zsolt Ármin
Hermann Anna
Horváth Anna
Hruby Lili
Ihring Dorottya
Iszak Máté
Jábor Tímea
Jókay Benedek
Kada Bendegúz
Karászi Tamara Zsófia
Kardos Bálint Szabolcs
Kardos Olivér Márton
Kása Csaba
Korda Bonifác
Korda Sára Dorottya
Kormos Ákos
Kovács Benedek István
Kovács Noémi Krisztina
Kovácsházy Anna
Kulcsár Péter
Kürti Emese Réka
Labancz Laura
Lóránt Levente
Lőrincz Máté
Mangoff Máté
Mányoky Réka
Máté Szabolcs
Matus Anna Borbála
Molnár Viktor Makoto
Moravcsik Dániel
Nagy Balázs Tamás
Nagy Dóra Veronika
Nagy Zsófia Lilla
Oláh Márton
Ónozó Zsófia
Pafféri Péter
Papp Gergő
Papp Zoé Beáta
Penc Márk
Prácser Adél
Rádler Blanka Tara
Ragályi Réka
Rieder András Gábor
Sándor Alíz
Sári Júlia
Schiszler Bertalan
Seres Máté
Sipos Miklós
Sipos Zsófia Blanka
Szalmás Zoltán
Szigetvári Zsófia Petra
Szitt Borbála Zsófia
Szurop Száva Szófia
Szücs Péter
Terjék Soma István
Túri Eszter
Ujváry Áron
Vadász Zsófia
Varga Franciska Mária
Vásárhelyi Ronja Dorottya
Vasvári Vince
Verschitz Flóra
Vichnalek Luca
Vuleta Gergely Domonkos
Wang Xiang
Zou Liyuan

A természettudományos laborok működéséről

A laborpályázat 2015 januárjában átlépett az ötéves fenntartási időszakba. Ennek keretében a 12 partneriskola számára összesen 120 órában kell ingyenes foglalkozásokat biztosítanunk, és szintén előírt óraszámban a saját diákjainknak kell foglalkozásokat, tanórákat szerveznünk a két laboratóriumban. A fenntartási időszak öt évig, 2019 decemberéig tart. Az ingyenes foglalkozások mellett lehetőségünk van térítés ellenében a partneriskolák és más intézmények számára további foglalkozásokat tartani. Ezekre külön szerződéseket kell kötnünk. Ennek bevételét teljes egészében a labor fenntartására kell fordítanunk. Így lehetőség nyílik pl. vegyszerek pótlására, eszközök javítására és a labor eszközparkjának fejlesztésére. A külső iskoláknak továbbra is hétfőn és pénteken jöhetnek hozzánk. A foglalkozásokat fizikából Piláth Károly és Kovács Géza, kémiából Kutrovácz László, földrajzból Kéri András, biológiából Szászné Heszlényi Judit és Faragó Norbert tartotta. A laboránsi feladatokat Kolláth Ilona, Boronkai-Horváth Zsófia, Farkas Ferenc és Gedeon Gábor végezte. A sok és sokféle feladat ellátását igazi csapatként végezzük, nem kevés plusz munkával a mindennapi teendők mellett.

A partneriskolák zömében a hetedikes és a nyolcadikkos évfolyamok csoportjait hozzák az órákra. Ez csoportonként 20-25 diákot jelent. A foglalkozások során

azt tapasztalatuk, hogy a külsős diákok szívesen, lelkesen dolgoznak a laborban. Könnyen motiválhatók, hamar megtanulják az eszközök használatát és a kísérletezés szabályait. Jól működnek náluk a kooperatív technikák és a tanulókísérletek is. Érdeklődőek, sokféle kérdésük van, a munkalapokat általában pontosan töltik ki. A diákok hozzáállását jól tükrözi, hogy komolyabb baleset az elmúlt két év alatt nem történt, és az eszközeink amortizációja sem számottevő. A kollégák elmondása alapján a diákok sokáig emlegetik a nálunk töltött órákat, és szeretnének többször jönni a tanév során. A partnerintézmények kollégáinak is nagyon tetszik a közös munka. Sokszor merítenek új ötleteket a foglalkozások és a kapott szakmai anyagok alapján. Az iskolák vezetősége általában nagyon segítőkész, rugalmasan igyekeznek megoldani a sokszor nem egyszerű óracseréket, hogy a csoportok egész napra, vagy csak két-három órára hozzánk tudjanak jönni. Nagyon örülünk, hogy a visszajelzések a kollégáktól és a gyerekektől is nagyon pozitívak. A foglalkozásokat tartó tanárainknak is sokféle tapasztalatot szereznek, hisz nem tudjuk, hogy pontosan mit tanultak eddig a gyerekek az adott ismeretkörből, és nem ismerjük a gyerekeket sem. Sokszor a foglalkozás alatt kell információkat gyűjtenünk, és igazodni az adott csoporthoz.

A partneriskoláknak és a külsős iskoláknak ezeket kínáljuk:

- az általános iskola kerettantervéhez igazodó kísérletek négy tantárgyból
- szakköri foglalkozások
- környezetvizsgálati témanapok, ökológiai mérések
- versenyfelkészítés
- érettségi kísérletek
- középiskolai szakköri foglalkozások

Ezek közül a legnépszerűbbek a tananyaghoz szorosan kötődő kísérletek és a témanapi foglalkozások. Tavasszal az érettségi előkészítő tanfolyamának kísérletes részét is a laborban tartottuk. Ez a három foglalkozás nagyon sok munkát és időt igényelt, de a visszajelzések alapján kiválóan vizsgáztunk az előkészítés és a lebonyolítás terén is.

A jövőbeli terveink:

- kerületi tantárgygondozás keretében szakkörök, versenyek szervezése
- érettségi előkészítők tartása
- pedagógus továbbképzések szervezése
- szorosabb kapcsolat kiépítése az ELTE Tanárképzési Központtal, szakmódszertan oktatókkal
- bekapcsolódás a Kutatók Éjszakája programjába

Bízunk benne, hogy a következő években is megfelelően tudjuk a laborokat üzemeltetni, és a pályázatban vállalt feladatokat teljesíteni tudjuk.

Faragó Norbert

GyalogTrefort

A túramozgalom hetedik évében Ferencz Gábor tanár úr vezetésével kilenc túra volt.

Részletes program

időpont	helyszín	táv (km)	idő (óra)	lépés (darab)	kalória (kcal)	létszám (fő)
2014. szept. 20.	Pilis	23	8,2	31450	2325	12
2014. okt. 18.	Cserehát (kék túra)	22	7,7	28270	2922	11
2014. nov. 15.	Börzsöny	18	5,7	24140	2097	11
2014. dec. 20.	Budai-hg.	7	2,6	10576	900	19
2015. jan. 17.	Gerecse	15	5,3	21990	1914	9
2015. febr. 14.	Pilis	19	6,5	29465	3400	11
2015. márc. 14.	Vértes	24	6,3	30396	2172	7
2015. ápr. 11.	Börzsöny	25	8,7	31720	3210	7
2015. máj. 16–17.	Bakony	36	12,5	43850	4270	10
összesen		189	63,5	251857	23210	

A tanév során a túrázók által megtett kilométerek száma

Ferencz Gábor	189	Mógor Fruzsina	45	Borsós Hanna	22
Novák Csilla	148	Várhelyi Hanga	45	Gombás Dániel	22
Vitéz Benedek	131	Váraljai László	44	Rozsáli Márton	22
Nagy Levente	102	Benedek Zsuzsi	43	Varga Nóra	22
Makra Zita	89	Gyertyánfy András	43	Zanathy-Pintér Anna	22
Tóth Bence	80	Irmalós Bence	43	Bíró Mátyás	18
Láng Péter	78	Makra Lilla	42	Molnár Szabina	18
Mészáros Péter	73	Kalapos András	38	Győri-Molnár Bence	13
Szabó György	68	Mályinkó Lóránt	36	Ádám Sándor	7
Csabai Lili	64	Penc Patrik	36	Csizmadia Gábor	7
Várkonyi Dóra	64	Cserős Borbála	25	Csizmadia Virág	7
Tobisch Márta	58	Weiszburg Zsuzsanna	25	Csizmadia Zsombor	7
Szabó Norton	47	Balázs Sámuel	22	Rácz Imre	7

Megszerzett jelzések

Zöld GyalogTrefort jelzés (300 km)
Novák Csilla (2015. máj. 17.)

Sárga GyalogTrefort jelzés (100 km)
Láng Péter (2014. szept. 20.)
Csabai Lili (2014. szept. 20.)
Vitéz Bence (2014. szept. 20.)
Várkonyi Dóra (2015. jan. 17.)
Váraljai László (2015. febr. 14.)
Makra Zita (2015. ápr. 11.)
Nagy Levente (2015. jan. 17.)

Győztes fotópályázat – EAThink 2015

Az EAThink2015 „Fogyassz lokálisan, gondolkozz globálisan" elnevezésű projekt keretében meghirdetett Élelem és alternatív élelmezési rendszerek című, diákoknak szóló fotópályázatra a 8. c osztály biológia szakkörösei egy három fényképből álló fotósorozattal pályáztak.

A fotók közös munkával készültek. A fenntartható élelmezés problémájáról és fontosságáról beszélgetve a diákokkal közösen fogalmazódott meg bennünk a gondolat, hogy a fotóesszé pályázatra olyan fényképeket szeretnénk készíteni, amelyekben egyfajta pozitív szemlélet jelenik meg.

A tér – idő – ember tengelyek mentén kívántuk a hétköznapi környezetünkben fellelhető táplálékaink értékét, szépségét, egészségünkhöz kötődő fontosságát hangsúlyozni, köszönetképpen, amiért olyan hosszú ideje velünk vannak. Ezt a megközelítést kívántuk a közönség felé tükrözni azáltal, hogy az értéket mutatjuk meg, nem pedig annak elvesztését. A fotók elkészítéséhez rengeteg élelmiszert kellett beszereznünk, egy komplett fotóstúdiót kellett felállítanunk, és rengeteg olyan feladat volt, amelyből mindenki kivehette a részét: fel kellett építeni az állványzatot, meg kellett oldani a világítást, el kellett készíteni Magyarország térképét, körül kellett rajzolni Balut, ki kellett tölteni élelmiszerekkel a fotózandó felületeket, el kellett sütni a fényképezőgépet. Egy egész szombatot és egy kedd délutánt töltöttünk a fotók elkészítésével.

Az elkészült képek rövid bemutatása:

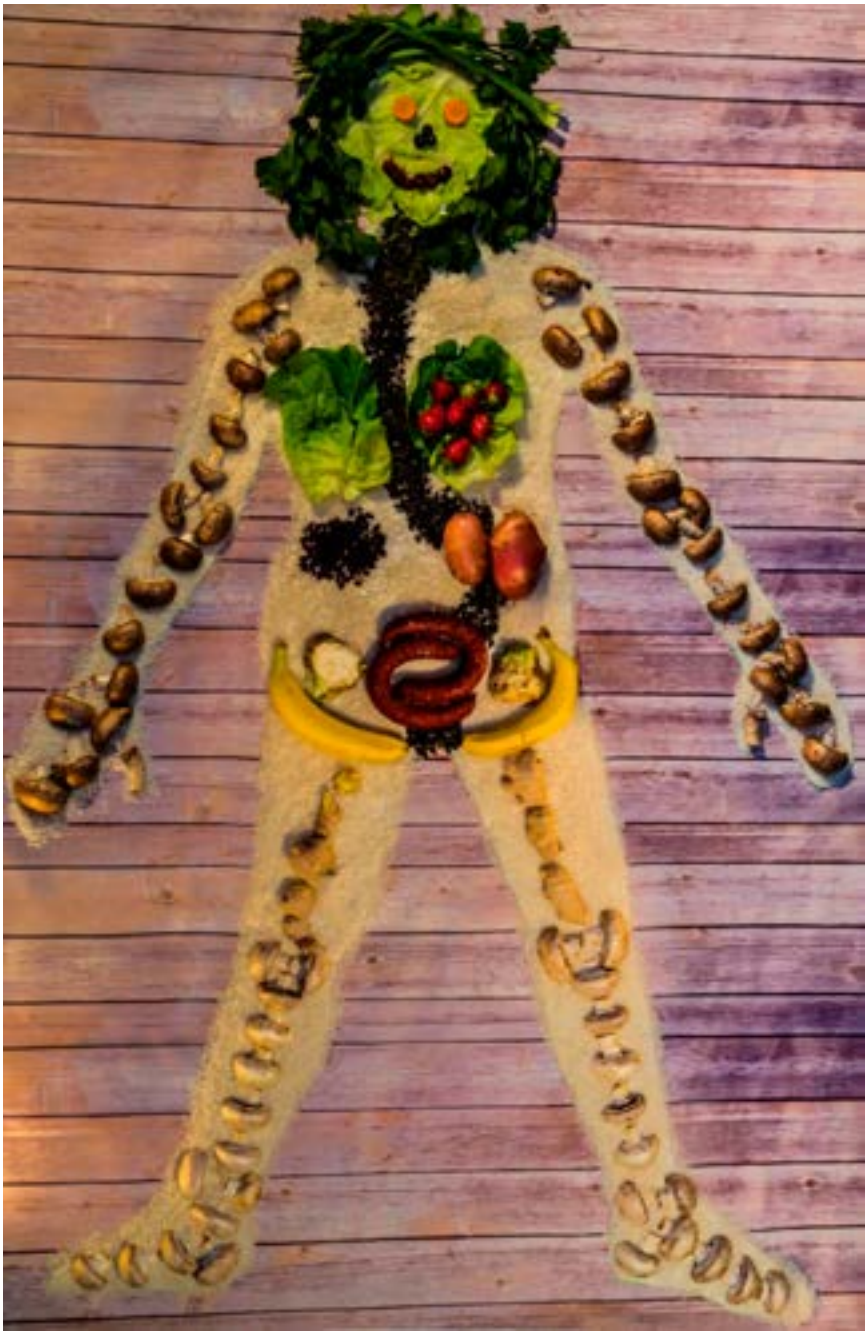
Tér: a Magyarországra behozott élelmiszerek segítségével rajzoltuk meg hazánk térképét, jelezve a származási országokat és a megtett távolságot is.

Idő: az időspirálon a hazánkban az elmúlt ezer évben fogyasztott jellegzetes élelmiszertípusok jelennek meg időrendben.

Ember: az ember testrészeit azok az élelmiszerek rajzolják ki, amelyek hozzájárulnak a megjelenített részek egészségéhez.

A pályázatra huszonöt fotósorozat érkezett az ország különböző pontjain lévő iskolákból. A kéttagú zsűri (Andacs Noémi, a Tudatos Vásárlók Egyesületének szakértője és Bócsi Krisztián fotográfus, kulturális antropológus) megosztott első helyet adott a fotósorozatunknak a következő indoklással.„A koncepció tudatossága, következetessége és a kivitelezés minősége is magas színvonalú, kitűnően megfelelnek a pályázati kiírás tematikájának. A felvetett problémára nagyon ötletesen reagálnak, már-már a konceptuális képzőművészet határait súrolva. Képsorozatuk képileg is meg tudta fogalmazni korunk élelmezési problematikáját, az esztétikum és a tartalom egységét a sorozat minden elemében megtartva."

Így, nagy örömünkre, a pályázat nyerteseiként 2015 őszén Milánóba utazhatunk és megtekinthetjük az Expót, amelyet a globális élelmezés jegyében rendeznek meg. A következő évkönyvben be fogunk számolni az ott szerzett tapasztalatinkról.

A 8. c osztály biológia szakkörösei és segítő tanáraik:
Bugán Ilona, Gedeon Gábor, Nikolics Noémi

Idegennyelvi stratégia és német szakfejlesztés a Trefortban

Szabó Éva tanárnő írása

Nyelvismeretünk, idegennyelvi cselekvőképességünk, kommunikációkészségünk és képességünk európaiságunk alapja, a nyitottság, a tolerancia záloga, értelmiségi létünk meghatározó eleme. Pragmatikus szempontból ablak a világra, híd egy tágabb értelemben vett kulturális közösséghez, lehetőség a sikeres gazdasági kapcsolatok kialakítására. S ha végiggondoljuk, mit ad nekünk ez a tudás, milyen attitüdök, szerepek, emocionális értékek kötődnek egy idegen nyelv alapos ismeretéhez, bizton állíthatjuk, igaz a régi mondás: „Annyi ember vagy, ahány nyelvet beszélsz."

Az elmúlt huszonöt év oktatáspolitikai koncepcióinak szerves elemei voltak az eredményes idegennyelv-oktatásra tett kísérletek, a nemzetközi és országos felmérések azonban azt mutatják, hogy a magyarok idegennyelv-ismerete alacsony, a tendencia pedig még ennél is szomorúbb: a 2006 és 2012 közötti mérések 7 százalékos visszaesést mutattak, így Magyarország a 27 uniós tagállam listáján az utolsó helyen szerepel. Bár a tervek a többnyelvűséget célozták meg, a stratégiai lépések azonban mégsem hozták meg az elvárt eredményeket. A rendszerváltozás után, a kötelező orosznyelv-tanítás drasztikus visszaesése miatt keletkező „idegen-nyelvi űrt" csak részben sikerült egy többnyelvűség felé mutató színes, idegen nyelvi kínálattal betölteni, az angol nyelv, mint ‚linqua franca' felelt meg leginkább az európai tendenciákhoz igazodó gazdasági és társadalmi elvárásoknak.

Az iskolák zöme, közöttük a Trefort is szembesült a szülői oldalról megjelenő nyomással, melynek hatására a német nyelv megjelent a második idegen nyelvi sávban, megnehezítve az ott hagyományosan oktatott nyelvek helyzetét, s egyben elveszítve a történelmünkben és kulturális örökségünkben gyökerező erős pozícióját. Az első idegennyelvi sávban működö két csoportot már nem tudtuk fenntartani, s a németet első idegen nyelvként választók száma 2005 körül olyan kritikusan alacsony szintre esett vissza, hogy évről-évre kérdésessé vált egyetlen csoport indításának a lehetősége is. Azon túl, hogy a sávváltás egyben a tantárgyfelosztásban megjelenő óraszámcsökkenést is jelentett, jelentős szakmai vonatkozásával is számolnunk kellett: ha és amennyiben a németet nem tudjuk az első idegennyelvi sávban megtartani, az ELTE, mint tanárképzési intézmény egyetlen gyakorlóiskolájában sem lesz már lehetőség a német mint első idegen nyelv módszertanánk, tanításának gyakorlati kipróbálására. Mivel a szabad nyelvválasztás lehetősége a mai napig iskolánk komoly vonzereje, a német munkaközösség olyan proaktív megoldásokat keresett, melyek a szülői döntést a német mint első idegen nyelv irányába billentik. Fontosnak tar-

tottuk, hogy mind szülői, mind pedig diákoldalon megjelenjen egyfajta hosszú távú elköteleződés, mely térben és időben túlmutat az iskola keretein, a nálunk töltött hat éven, s a némettudást nem csak megszerzendő, nyelvvizsga-bizonyítványban realizálódó tudásként, hanem jövőjük fontos építőelemeként definiálja. Jövőképünkben a népszerű, egymással komoly versenyhelyzetben lévő iskolák között olyan képzési lehetőséget kívántunk felmutatni, mely iskolánkba vonzza azokat a kiváló általános iskolai tanulókat, akik a németet első idegen nyelvként, sok esetben emelt óraszámban tanulták, s akiknek szülei gyermekük képzését a hatosztályos gimnáziumi rendszerben képzelték el.

Hosszas egyeztető tárgyalások és a sikeres akkreditációs folyamat után iskolánk 2009 márciusában csatlakozott a DSD iskolák szövetségéhez. Némettanításunk szerkezete, óraszáma, szakmai célkitűzéseink, a fejlesztő munka minősége, iskolán kívüli programjaink széles skálája, a diákcserék és projektnapok lehetővé tették, hogy egy olyan, külső és belső minőségbiztosítással támogatott vizsgarendszert vezessünk be, melyben diákjaink számára ingyenesen elérhetővé vált a nemzetközi szinten elismert közép- vagy felsõfokú német DSD nyelvvizsga. A nyelvtudást dokumentáló bizonyítvány, a magyar felsőoktatás elvárásaihoz és a diplomaszerzés feltételeihez igazodva természetesen minden középiskolában fontos célkitűzés. Nem elhanyagolható azonban az a többlet, amit a DSD nyelvvizsga ad diákjainknak, hiszen e dokumentum megléte egyben a német nyelvű külföldi tanulmányok feltétele akár a teljes egyetemi, akár pedig keresztféléves képzés esetén, s természetesen komoly előny különböző ösztöndíjak elbírálásánál. A vizsga praktikus előnyei mellett azonban legalább ilyen fontosnak tartjuk azt a munkát, mellyel diákjainkat eredményes és értelmes gondolkodásra, idegen nyelvű véleményalkotásra és kommunikációra tanítjuk, tanárképző helyként pedig azt a lehetőséget, hogy jelöltjeink egy ilyen igényes idegennyelvi közegben, motivált és célorientált csoportokban tehetik meg első lépéseiket a tanítás terén.

A fejlesztés természetesen nem csak némettanításunk felépítését és célképzését érintette, hanem szükségszerűvé tette saját erőforrásaink alapos átgondolását, a folyamatos önfejlesztést és a munkaközösségen belül még meghatározóbbá tette a kooperációt és tudatos tervezést. A minőségi idegennyelv használatát feltételező, DSD iskolákban szervezett nemzetközi versenyek, mint például a nemzetközi vitaverseny (Jugend debattiert international) és a német nyelvű irodalmi olvasóverseny (Lesefüchse), illetve a német Pedagógiai Csereszolgálat (PAD) által meghirdetett tematikus projektek lehetővé tették, hogy diákjaink profiljukhoz, szociális kompetenciájukhoz vagy éppen érdeklődési körükhöz mérten válasszanak maguknak tanórán kívüli kihívást és megmérettetést.

A felkínált lehetőségek meghirdetésével kétségtelenül szaporodtak tanórán kívüli tanári feladataink, s egyben felelősségünk is. A bejövő évfolyamok iskolai tájékoztatóin meghirdettük a képzésben rejlő lehetőségeket és az elérhető célokat, ami azon-

nal sikeresen stabilizálta az első nyelvi sávban elinduló német csoport létét, majd a következő néhány évben a vizsgaeredmények ismeretében folyamatos létszámnövekedést hozott. A vizsgalehetőség azonban nem csak az első, hanem a második nyelvi sávban is felkeltette a diákok és szülők érdeklődését, 2012 óta a második nyelvi sávban is folyamatosan növekvő létszámmal indul a DSD vizsgát célzó fakultációs csoport. Az itt megindult fejlesztés és az időközben országosan is érezhető, részben a gazdasági tényezők által is befolyásolt tendencia 2014-ben további bővülést eredményezett, hiszen ezen az évfolyamon a németet második idegen nyelvként választók már két párhuzamos csoportban tanulnak. A német munkaközösségnek ezen az évfolyamon a diákok kétharmadával van közvetlen tanórai kapcsolata, pedagógiai, személyiség- és közösségfejlesztő feladata.

A valódi áttörést és célkitűzéseink szakmai visszaigazolását azonban a 2015-ös év hozta meg, a felvett közel száz diák közül huszonkilencen a németet választották első idegen nyelvként, így a 2015/16-os tanévben nem csak a második, hanem első nyelvi sávban is két párhuzamos csoport indult. Ezzel megvalósult a tudásszintek szerinti csoportbontás, mely természetesen nem hivatott a csoporton belüli differenciálás kiváltására, de lényegesen megkönnyiti mind a felzárkóztatást, mind pedig a tehetséggondozást, fenntartva természetesen a csoportok közötti átjárás lehetőségét is.

Nemzetközi és országos szinten az angol nyelv szerepe és elsődlegessége továbbra sem kérdőjeleződik meg. A németet első idegennyelvként választók egy része iskolán kívül, jelentős része a második nyelvi sávban tanulja az angol nyelvet. Diákjaink tehetsége, családjaik elkötelezettsége gyakran egy harmadik idegennyelvvel való ismerkedést is lehetővé tesznek, ennek intézményes keretei azonban még nem jelentek meg iskolánkban. A többnyelvűség iránti elkötelezettségünk azonban arra sarkall bennünket, hogy további lépéseinket az idegen nyelvi munkaközösségek együttműködésével ebbe az irányba tervezzük és tegyük meg.

Irodalom:

A nemzeti idegennyelv-oktatás fejlesztésének stratégiája az általános iskolától a diplomáig

Fehér könyv 2012 – 2018 (2012)

Die europäischen Bürger und ihre Sprachen. Spezial Eurobarometer 386 (2012)

Medián/Szénay, Márta (2005): Az idegennyelv-ismeret

Jelentés az országos nyelvtudás-felmérés kvantitatív szakaszáról. In: Felnőttképzési kutatási füzetek. Nemzeti Felnőttképzési Intézet. Budapest.

Petneki Katalin (1993): Mit ér az idegen nyelv, ha német? In: Magyar pedagógia 93/ 3-4, MTA Budapest. S. 135–147.

Iskolai közösségi szolgálat

Az iskolai közösségi szolgálat ebben a tanévben is sokféle lehetőséget kínált a diákoknak. Közösségi szolgálat végezhető iskolán belül – például az iskola könyvtárában –, vagy iskolai rendezvényeken, nomádtáborban. Iskolán kívüli tevékenységeket kínálnak állandó partnereink – többek között a Civilek a Palotanegyedért Egyesület, a Műcsarnok, a Magyar Nemzeti Múzeum –, mely szervezetek illetve intézmények érdekes tennivalókkal várják a tanulókat. Sok diák önálló módon végzi a közösségi szolgálati tevékenységet, az ő munkájuk is megerősíti a trefortosok jó hírnevét.

December 12-én közösségi szolgálati jótékonysági vásárt rendeztünk, melynek bevétele 38500 Ft volt, ebből élelmiszert és édességet juttatunk el a Civilek a Palotanegyedért Egyesület kerületi, rászoruló gyermekek részére tartandó karácsonyi ünnepségére, a Vajdahunyad utcai hajléktalanszállóba és a Rege utcai Gyermekotthonba. Továbbá készpénzzel támogattuk az Igazgyöngy Alapítványt és ajándékcsomagot küldünk Szikszai Szintiának, részére évek óta kupakgyűjtés folyik az iskolában. Karácsony előtt játékgyűjtést szerveztünk a kerületi nagycsaládos gyermekek részére. Május 14-én került sor az iskolai jótékonysági koncertre, melyen diákok nagyszerű zene- és prózaelőadással járultak hozzá a közösségi szolgálat megerősítéséhez. A koncerten gyűjtött édesség- és játékadományokat a Rege utcai Gyermekotthon lakói kapták gyermeknap alkalmából.

Bogdán Krisztina, Kovács Gabriella

Les pas perdues

A francia diákszínjátszó csoport ez évi munkájáról

Le théâtre. Neuf personnes. Les spectateurs. Le feu de la rampe. La gare. Les moments de la vie. A pályaudvar az emberi életek összefonódásának helyszíne. Ezt igyekeztünk bemutatni a Les pas perdus című darabunkkal, persze franciául.

Legyen szó a spenótról, nagytanáriról vagy a pincéről, minden péntek délután, esetenként szombat délelőtt összeült nyolc diák és Poros András tanár úr. Ebből ketten már elballagtak, ketten végzősként, hárman tizenegyedikesként, egy szem tizedikessel kiegészülve vettek részt a munkában. Eleinte csapatépítő gyakorlatokkal hangolódtunk össze, majd nyelvtörők révén a francia nyelv szépségeit is megismerhettük. Őszi szünet után, amikor már bemelegedtünk, elkezdtünk dolgozni az előadáson, amelynek alapja Denise Bonal Les pas perdus című színdarabja volt.

Mondanunk sem kell, hogy szövegtanulásban nem jeleskedett a csapat. Ki tud ennyi francia mondatot megtanulni két hét alatt? Még szerencse, hogy mindig akadt valaki, aki szövegkönyvvel a kezében súgott a próbák alatt. Így aztán pár hónap alatt majdnem mindenkinek sikerült elsajátítania a szöveget. Már csak a színpadi kép és

mozgások kialakítása hiányzott a kész darabhoz. Ez a feladat többé-kevésbé a tanár úrra hárult, aki ezt sikeresen megoldotta. Az egész napos szombati próbánk után már nagyjából összeállt az előadás, valószínűleg ebben a közös pizzázásnak is nagy szerepe volt.

Az egész darab egy francia pályaudvaron játszódott, és sok ember életének hétköznapi, és mégis izgalmas pillanatait mutatta be. Emiatt mindenki több szerepben jelent meg, amit ruha-, és frizuraváltással érzékeltettünk. Az egyetlen fix pont a színpadon a hatalmas plüssmackó volt, melyet a tanár úr álmodott meg. Nehéz elhinni, de legnehezebben a meghajlást sikerült kitalálni, amit utána szinte minden előadás előtt megváltoztattunk. Még szerencse, hogy többször is lehetőségünk nyílt előadni, így legalább minden ötletet kipróbálhattunk. Elsőként a szüleinknek mutattuk be, majd pár nap múlva jött a hivatalos premier az iskolai színjátszó fesztiválon, ezután pedig a szintén iskolai szervezésű Frankofónia napon léptünk fel. A pécsi kiruccanást követően sajnos már csak az AKG-ban szerepeltünk.

Mit értünk pécsi kiruccanás alatt? Az évek óta megrendezésre kerülő Festival de théâtre lycéen francophone-t, azaz a Francia nyelvű diákszínjátszó fesztivált, ahol egyéb magyar és külföldi társulatokkal mérhettük össze tudásunk, többek között egyiptomiakkal, románokkal és oroszokkal. Mivel a közös nyelv a francia volt, a programok során sokat gyakoroltuk azt. A rendhagyó megnyitót követően a felvonulás fokozta a hangulatot, így az esti közös buli fantasztikusan sikerült. Pécs utcáit sorsolt csapatokban ismertük meg a második nap folyamán. Az utolsó este a pizza party után az úgynevezett 'Improlympe' vette kezdetét, ennek során különböző csapatokban improvizáltak a résztvevők. A Pécsett töltött négy nap alatt kis csapatunk még jobban összekovácsolódott, így a legjobb formánkat hoztuk az utolsó napi előadásunk során.

Az egész évi közös munkát és sikereinket egy nagy sütizéssel ünnepeltük meg. A felejthetetlen élmények után kitörő lelkesedéssel várjuk a jövő évet, a próbákat, a sütiket, de főleg a pécsi utat.

Mohácsi Erzsébet, Husi Anett (11. b)

Tíz év Très Fort

A jubileumi év zárása

Minden élő, működő közösségnek van jelene. Ebbe valahol beleépül a múlt, a közös emlékezet, amely sokszor már csak legenda, nosztalgia, máskor szokássá alakul és folyamatos jelen időként hat. Mi ez a múlt a Très Fort esetében? A szokásos, félévenkénti kórustáborok, egy ideje az iskolában való bent alvással. Az utazásaink és az ottani számtalan közös élményünk: Salzburg a dómmal és karnagyával, Prága a Hotel Reával, Eger az utcán énekléssel és a szeretett kísérőnkkel, Erdély a Székelykővel és a vendéglátóinkkal. A szokásos karácsonyi és az év végi udvari koncertjeink. A színpadi produkcióink: A Torockói Farsang színes forgataga és János és Julis modern kórusmeséje. A Sangria, a Très Fort egyetlen megjelent CD-je. A nyári rilex táborok messze ringó világa. Az év végi CD-k Leltárdallal, Prágadallal és társaikkal. A szeretett, évekig énekelt és aztán újból elővett darabjaink. Ez a múlt elevenedett meg 2014. december 6-án, a jubileumi évad zárókoncertjén. A koncerten a kórus jelenlegi tagjai mellett az elmúlt tíz év minden évfolyamából számos öregdiák fellépett. Így a próbák a találkozás örömét is jelentették. A műsorban megszólalt darabok a megtett hosszú utat elevenítették fel.

Très Fort
- Ligeti György: Ha folyóvíz volnék
- Hugo Distler: Maria durch ein' Dornwald ging
- Anon (XIV. sz.): Alle psallite cum luya

Tanári kórus
- Angol tradicionáls karácsonyi ének: Ding-dong
- Farkas Ferenc: Soha nem volt még

Oriolus kamarakórus
- Kodály: Norvég leányok
- Alfven: Aftonen
- Knut Nystedt: Gloria

Tanári kórus és az Oriolus kamarakórus
- Britten: A Hymn to the Virgin

Összkar
- Ariel Ramirez: Missa Criolla – Kyrie és Gloria
- Bartók Béla: Négy szlovák népdal
- Néger spirituálé: Go tell it on the mountain

A kórust Weiszburg Zsuzsanna tanárnő és Mészáros Péter tanár úr vezeti.

MŰVEK

Mészáros Blanka versei és novellái

Mészáros Blanka (10. b) verseivel és novelláival a Tompa-pályázaton Tompa József-díjat és egyben arany fokozatot nyert.

Összerakós

Sóhajból raksz össze engem
cipőkopogás zajából
beléd látó mozdulatból
esti ebéd illatából;

sikításból, félelemből
gyengédségből, rózsasziromból
fennkölt női büszkeségből
kislánykorban nyílt álmokból.

De én összerakom magam
szivárványszínű szavakból
fénytől ázott reggelekből
apró, fénylő darabkákból

piros rúzsból, parfümökből,
levendulás hajnalokból,
rongyokból meg seprűnyélből
ostobácska szoknyácskákból

bölcsességből, butaságból,
öregségből, fiatalságból,
gyengédségből, rózsasziromból,
kislányomból, anyácskámból

gyengeségből, őserőből,
kurvákból, meg apácákból,
tündérekből, sámánokból,
száz évet élt nagymamámból

titkokból meg sejtetésből
kamaszlányos nevetésből
szenvedésből, szerelemből
virágokból, tengerekből.

Nyílik bennem rózsa s gaz gyom,
látszadoznak hegyek s völgyek,
és összerakom magamat
tebelőled, tebelőled.

Minden vagyok, ezerféle,
érthetetlen, érthető,
kicsi lány és vén nagymama,
Nő vagyok, a Nő, a Nő.

Dal

Úgy szeretlek, úgy szeretlek
Ahogy senki nem szerethet
Szívembe most beleraklak
Tündérdalra elringatlak
Öledben én is elalszom
Rád mosolyog még az arcom
S hogy édes legyen az álom
Az álmunkat kitalálom
Veled vagyok, tied vagyok,
Mit akarhatsz, mit akarok?
Fel-felmenni veled-veled
Add a kezed, add a kezed
Most kezdődik csak a mesém
Szaladj felém, szaladj elém
Vigyél fel a messzeségbe
A boldogkék fényes égbe
Öltöztess fel szép angyalnak
Add amit szerelmed adhat
Fehér szoknyát derekamra
Aranyláncot a nyakamba
Ezüstgyűrűt a kezemre
Gyöngykoszorút a fejemre
Ragyogást a fényes Napba
Csillagokat az álmokba
Gyümölcsfákat a kertekbe
Kezeinket úgy fond egybe
Titkokat a messzeségbe
Álmokat a szemeinkbe
Virágokat, fényt mi áldott
Színes álmot, szabadságot
Átrohanni nagy réteket,
Örökké játszani veled,
Százszor is meghalni érted,
Átkacagni a mesénket.
Úgy szeretlek, úgy szeretlek,
Ahogy senki nem szerethet,
Szívemből most kieresztlek
Tündérdalra felébresztlek.

Sakk

A fehér gyalog szerencsétlenül álldogált a tábla szélén. Helyét, ahol az előbb állt, átvette egy fekete futó.

– Mindjárt megverlek, cimborám – szólalt meg egy hang a sakktábla fölött – már csak egyetlen lépés, és…

A hang elhallgatott.

A fekete futó mellé méltóságteljesen odalépett a fehér királynő.

– Sakk, matt – szólalt meg egy másik hang.

– Átkozott pokol! Már megint ezzel a fehér királynővel versz meg! Talán elvarázsolta neked valamiféle erdei boszorkány?

A két férfi nevetett.

– Akárhogy is, gratulálok – mondta az egyik, szakállat viselő – megint én jövök neked egy itallal, cimbora.

Vállon veregették egymást, és intettek a kocsmárosnak.

– A legjobb sörét hozza, két feneketlen korsóval!

Arrébb söpörték az asztal közepén álló sakktáblát.

– Újabb dolgos napon vagyunk túl – mondta a szakállas. – Hacsak nem töltötted itt az egész napodat…

Nevettek.

– Dehogy töltöttem – felelte a másik. Elnyűtt kalapot viselt, meg lyukas inget, amit asszonyi kéznek kellett volna megfoltoznia.

A kocsmáros jelent meg, két feneketlen korsóval, benne a legjobb sörrel.

– Talán még két ilyen korsó lesz – mondta a szakállas – ha ez az úriember megveri sakkban magát is, kocsmáros úr!

A kocsmáros vonakodott, hogy neki most sok a dolga, aztán végül csak leült sakkozni a kalapossal. Ide-oda nézegetett, nincs-e rá szükség valahol, úgyhogy hamar elveszítette a sakkjátszmát, megverte őt is a kalapos a fehér királynővel. Két újabb nagy korsó sör került az asztalra.

A szakállas felbátorodva az italtól, elkurjantotta magát:

– Ez az ember itt ni, ez, aki kalapot visel, mindenkit megver sakkban a fehér királynővel! Jöjjenek! Ha nincs igazam, maguknak is fizetek egy korsó sört!

Valóságos tömeg lett a sarokban álló asztalka körül, az este órái lassan peregtek le, a kalapos férfi pedig mindenkin győzedelmeskedett. Mindig ugyanaz a fehér királynő adott sakkot az ellenséges királynak, mindig ugyanaz volt a játszma vége. Az emberek ámultak, egyre részegebbek lettek a kocsmáros sörétől, egyre hangosabb lett a kiskocsma.

– Netán varázslat van benned, ember? – kérdezték a kalapost. Tapsoltak, kurjongattak minden egyes játszmánál, amiket a kalapos sorra nyert.

Senki sem vette észre, hogy időközben kinyílik a kocsma ajtaja, és belép rajta valaki. Ez a valaki átfurakodott a tömegen, ami majdnem eltaposta, és a kalapos mellé lépdelt.

A kalapos a fehér királynőt tartotta a kezében. Egyetlen lépésen múlott, hogy még egy játszmát megnyerjen aznap este, amikor valaki rángatni kezdte a kabátja szélét.

A kalapos lenézett. Egy kisfiú nézett fel rá.

– Papa? – kérdezte halkan a fiúcska, megilletődött szemecskéjében óriásira dagadt az ébenfekete pupilla. – Mondták nekem, hogy itt vagy, papa…

A kalapos elejtette a fehér királynőt. A győzedelmes bábu a falusi kiskocsma fapadlójának recsegő deszkáira esett.

– Nem kellene itt lenned, papa. – mondta a kisfiú remegő hangon. – Kérlek, gyere haza velem…

Az emberek szép lassan elmaradoztak a kalapos mellől.

– Miért vagy itt mindig?

A kalapos nem felelt. Felvette a földről a fehér királynőt. Az megrepedt egy helyen, de még így is méltóságteljesen fehérlett a férfi kezében.

– Menj haza, fiam! – sziszegte – Menj haza! Ó, micsoda nyűg, micsoda kellemetlen gyerek! Menj haza!

Néhány férfi odagyűlt a kisfiú köré.

– Hallottad, amit apád mondott, kisfiú! Menj haza, menj haza anyádhoz!

A fiúcska lesütötte a szemét.

– Apádnak különleges tehetsége van a sakkhoz. Mondd csak, épp most akarsz a terhére lenni, amikor valami csoda folytán mindenkit legyőz azzal a bábuval?

És a kalapos kezében lévő fehér királynőre mutattak.

A kisfiú odalépett az apjához, és óvatosan kivette ormótlan kezéből a kicsiny bábut.

– Apám otthon azt szokta mondani, hogy édesanyám ilyen fehér és királynői – idézte apját vékonyka hangon.

– Akkor hát szaladj haza az édesanyádhoz! Édesapád szeret téged, de most dolga van.

A kisfiú ismét lesütötte a szemét.

– Nem hiszem, hogy szeret engem. Csak az édesanyámat szereti. Ezekre a szavakra a kalapos felállt az asztaltól, és megragadta fia kezét. A fehér királynő ott maradt az asztalon.

– Hagyd a gyereket, cimbora! – kiáltozták a férfiak. – Inkább gyere vissza, és nyerj még egy játszmát a fehér királynővel!

A kalapos hátrafordult, és gyűlölettel nézett először a férfiakra, aztán a fiára.

– A fehér királynő halott – mondta – meghalt, amikor ezt a porontyot szülte.

Azzal kivezette a kisfiút a kocsmából. Az ajtó becsapódott mögöttük. A kocsmában az emberek még csóválták a fejüket egy darabig, aztán szép lassan szétszéledtek. Az asztalon a sakktábla mellett méltóságteljesen a fehér királynő állt, aztán az éjszaka folyamán egyszer valaki meglökte az asztalt. Akkor a királynő leesett, győzedelmes sóhaja utoljára tört fel belőle, aztán kettétört a kiskocsma recsegő fapadlóján.

Levélhullás

Falunap van. Vigasság, nevetés, zene – az év egyetlen napja, amikor a falusi derék ember hátat fordít a munkának és a hétköznapok megszokott dolgos rendjének, és felhőtlenül szórakozik. Bort szolgálnak fel, az egész évben kapált-gondozott szőlőből, meg pogácsát, a búzamezők arany kalászainak lisztjéből. Olyan vígan csörgede-

zik a kispatak, mintha csak neki is pihenőnapja volna, és az ég madarai a szabadság dallamát csicsergik a biztonságot sugalló, ezer meg ezeréves bölcs fákon.

Láthatatlan a vigasság jókedvű szelleme, de mindenki tudja, hogy ott van – táncolnak, énekelnek, megmámorosodnak a bortól, veszik az Ilonka reggel sütött édes kalácsát. A fiatalok ruhástul ugranak a patakba, fröcskölik egymást, egy lány hangja túlszárnyalja a többiét, amint azt kiabálja, „ugyan már, mama, nem fogok megfázni!" Nem is fázik. Nincs ma betegség, nincs ma szomorúság, nincs ma semmi rossz. Egy öregasszony tenyérből jósol egy sátor alatt, és bár nem hisz neki senki, mégis mindenki odamegy hozzá, hadd jósolja meg a jövőt, akár rossz, akár jó. Egy szénásszekér hajt el a sátrak mellett, hatalmas üdvrivalgás fogadja, mert vendégeket hozott most, nem szénát. Pár gyerek felugrál a szekérre, és kérik szépen a kocsist, vigye el őket egy körre. A kocsis nem kéreti magát, már indul is. Erre a falu összes gyereke odatódul, menni akarnak ők is. A szekér elindul, nevetnek a gyerekek, elhajtanak a falu főterén álló kicsi ház ablaka alatt. Szépen köszönnek az ablakból kinéző idős asszonynak.

A Mari néni az. A Mari néni áll ott az ablakban, és látja, hogy ahogy elhalad ablaka mellett a szekér, az illően köszönő gyerekek összesúgnak. A Mari néni az egyetlen, aki nem vesz részt a mulatságon, mert a Mari néni már öreg, nagyon öreg. Kilencvenkét éves, ott lakik a falu főterén. Azt mondják róla, nincs ki szegénynek már mind a négy kereke, pedig hej, ha tudnák a falusiak, mit is beszélnek! Mari néni nagyon bölcs asszony, és bár teste már elernyedt, az esze, ha már nem is olyan fürge, de ugyanolyan ép, mint egykoron. Bámul ki az ablakán, és nézi, nézi a vidám falusi népséget, gyereket, felnőttet, fiatalt, öreget. Ő a falu legidősebb lakója. Büszke rá, de mit ér a büszkeséggel? A Mari néni ősz hajába bele-belekap a szél. Hejh, a szél! Milyen jó barátja volt az lánykorában, mikor kéretlen udvarlói elől bujkált! Tizenhét se volt, de kérője annyi, mint fán a levél, égen a csillag. Mert szép lány volt ő, nagyon szép, és szemtelen is. Egy udvarló se kellett neki, kiadta az útját mindnek, az apja meg attól félt, vénlány marad. Mikor fiatalember érkezett a házhoz, a fiatal Mari csendben elosont otthonról, be a kedvenc rejtekhelyére, a nagyapja mezőinek közepére. Ki se látszott a mézszínű, magas búzarengetegből, hullámos barna hajába, amiről levette a főkötőt, belekapott a szél. A búzamező közepén mindig lágy volt a szellő, s valahányszor fújt a szél Mari néni későbbi élete során, az udvarlók előli szemtelen bujkálást juttatta eszébe. És bizony, a szél gyakran fúj, Mari néninek pedig nap mint nap jutott eszébe gondtalan múltja. Mert az a múlt, amiben a falu leggazdagabb családjának lánya volt ő, csupa módos kérővel, végleg eltűnt, leáldozott csillaga szinte egyik napról a másikra. Megjelent ugyanis a faluban egy tanult, fiatal, koldusszegény lelkész. Első istentiszteletét mondta, amikor az ifjú, szemtelen Marival egymásba szerettek.

Mari néni sóhajt, visszatér a valóságba. Ahogy kinéz az ablakon, megint a víg tömeget látja, táncoló, fiatal párocskákat, lányokat, akik vannak olyan csinosak, mint ő volt, mégsem tudják használni úgy illegetni magukat, mint egykor ő. Egy szőke

meg egy barna lány például, mindketten igen szemrevalóak, egymásba karolva vágnak át a tömegen. A ruhájuk, jajj, a ruhájuk megbotránkoztató, nem is szabadna megjelenniük így a nyilvánosság előtt, gondolja Mari néni. Azt tudja, hogy már más időket írunk, csak elfogadni nem tudja. Hogy megszólták őt fiatalkorában, mikor kötény meg főkötő nélkül jelent meg, vagy úgy, hogy kilátszott a térde! Egy öreg tanára mondta neki egyszer: „Mariska, jegyezze meg egy életre, minél kevesebb látszik, annál jobb. Higgye meg, az a fiatalember, aki egy eldobott főkötőért meg két térdecskéért fog magácskába bolondulni, nem érdemli meg magácskának a szeme pillantását sem. Jegyezze meg jól." És Mari néni megjegyezte. Bizony, megjegyezte élete legvégéig, és olyan szívesen mondta volna tovább a fiataloknak, ha azok hallgattak volna rá. De azok csak bólogattak, valahányszor valamit mondott, nem is figyeltek oda. „Bolond az öreglány" – Mari néni ezt látta a tekintetükben, és egy kis idő után felhagyott azzal, hogy a fiatalokhoz szóljon bölcs tanácsaival. Pedig itt ennek a két lánynak most olyan szívesen odakiáltotta volna öreg tanára szavait. De tudják is azok már, mi az a főkötő! A térdüket pedig legfeljebb télen fedik el, s akkor is csak azért, hogy meg ne fázzanak.

Mari néni sóhajt, megint eszébe jut az a múlandó, édes, érthetetlen fiatalkor, és az a fiatal lelkész, aki miatt kitagadtatott a családjából. Mert ő úrilány volt s a lelkész csak egy prédikáló koldus, nem szabadott volna megszeretniük egymást. Mégis megszerették. Összeházasodtak egy közeli faluban, és megszöktek, mielőtt Mari néni szülei tudomást szereztek volna egyetlen leányuk házasságáról. Mikor tudomást szereztek, akkor Mari néni kegyvesztett lett egy életre. Az anyja belebetegedett a bánatba, az apja pedig a földeken halt meg, munka közben. Talán egy elszabadult bika okozta halálát, mondogatták a falusiak, de azóta sem tudják, vajon véletlen baleset volt-e. Ezalatt Mari néni és a férje városba költöztek, két gyermekük született. Mikor aztán hírt kaptak a szülők haláláról, visszaköltöztek a faluba. Mari néni vigasztalhatatlan volt… de aztán két év múlva újabb babának adott életet. És újabbnak. Tíz gyermekük született összesen, az utolsó halva, amitől Mari néni szíve ismét összetört. Kicsi fiát szülei mellé temette, és nevelgette kilenc életben maradt, erős, okos gyermekét.

– Nem jön ki, Mari néni? – kiált egy fiatalember Mari néninek. Csinos legény, de nem olyan, mint Mari néni akármelyik kérője volt. Azok még sokkal csinosabbak, illedelmesebbek voltak. Mari néni legyint, és a fiatalember is legyint, ha nem jön ki a vackából az öregasszony, hát ne jöjjön, édes mindegy, úgyis csak vigyázni kellene rá. Megy a fiú táncolni, és felkéri az egyik lányt azok közül, akik karonfogva sétálgattak. A lány kuncogva megy, aztán, mikor másik fiú kéri fel, megy a másikkal is.

Megszólták ezt az én időmben, gondolja Mari néni, de hát ez a világ, ez már más. Az is eszébe jut, hogy bizony őt is megszólták, bizony bűnös ő is, de ő sosem volt mással, csak az ő lelkészével, nem úgy, mint ezek a fiatalok, akik számára a hűség megkopott könyvek dohánybűzös lapjairól világító szó csupán.

Bizony, még az ő fia is, az ő legnagyobbik fia, akit Mari néni az apjáról nevezett el, még az is hűtlen volt, hozzá, a faluhoz, amikor elment tengerésznek, hiába mondták neki, hogy veszélyes munka az. Két évig vígan szolgált egy tengeri hajón, és amikor hazajött, magával vitte egyik öccsét meg az apját is.

Könnyek gyűlnek Mari néni szemébe, abba az öreg, sokat látott kék szempárba, amikor eszébe jut, ami egyébként is ott jár az eszében folyton: hogy férje és két fia nem tértek vissza soha többé. Elnyelte őket a végtelen, titokzatos, azúr zajokkal tarkított tenger. Mari néni évekig várt rájuk, és a várakozás alatt jelentek meg sötétbarna, gyönyörű hajában az első ősz szálak, és a ráncok sima, rózsás bőrén. Aztán mikor megkapta a hírt, hogy férje és fiai örökre elvesztek, nagyon-nagyon beteg lett, ahogy egykor az anyja is. Lányai ápolták, és mikor végre felépült, sosem lett többé ugyanaz. Magányos, szomorú öregasszony lett, a lányai pedig elköltöztek a faluból, mentek a városban élő fiútestvéreik után. Ha unoka született, Mari néninek szép hosszú levelet küldtek, és elhívták, nézze meg kis unokáját. Aztán mikor dédnagymama lett, már nem mozdult ki otthonról, csak ült, kötögetett, és várta, hogy talán, talán meglátogatják. De sosem látogatta meg senki.

Sötétedni kezd, felcsendül a cigányzene, úgy mulatnak, ahogy napközben nem lehet mulatni, csak ha a jóságos éjszaka ledobja mindent elfedő csillagköpenyét. Mari néni sóhajtozik az ablakában, nézi a sátorban világító, múltat idéző lámpásokat, nevető embereket, akik fájdalommal töltik el a magányos ember szívét. Emlékeinek lapjai megsárgultak, csak a tragédiák virítanak pirosan, a többit elfújta a szél. A Mari néni kicsike házában az éj leszálltakor csontkezű emlék-kísértetek fújják szívszorító nótájukat.

Egy fiatal párocska csillagokat néz a patakparton. Átkarolják egymást, messziről is lehet érzékelni, ahogy gyengéd szavakat suttognak egymás fülébe. A Mari néni is átélte ezt, amikor szerelmes volt a fiatal lelkészbe. Ott, ugyanazon a patakparton. Ugyanazokkal a csillagokkal.

Egy férfi lépked el Mari néni ablaka alatt.

– Nem unatkozik, Mari néni? – kérdezi illedelmesen.

Mari néni a távolba mutat, ahol egy kis ház körvonalai derengenek fel sejtelmesen.

– Ott születtem, abban a házban – mondja lassan Mari néni. Tiszta, fiatalos hangon. A férfi hátrahőköl. Arcán a meglepettség és a félelem látszik, meg valami más is.

– Jól van, Mari néni? – kérdezi – jól van? – hangja rekedtes a félelemtől.

Válasz semmi. Csak egy öregasszony megfáradt alakja az ablakban. A férfi újra megkérdezi:

– Jól érzi magát?

A Mari néni becsukja az ablakot.

Függő

Nádi Flóra (8. c) ezzel a novellájával a Tompa-pályázaton arany fokozatot nyert.

– Add ide, vagy nagyon meg fogod bánni, hogy a világra jöttél!

Magas volt, nem igazán izmos, mégis félelmetes. Hosszú vörös haja gyönyörű, arca viszont nagyon csúnya volt. A szeme szinte villámokat szórt felém. Pontosan tudtam, hogy miért dühös, hiszen nem ez volt az első alkalom, hogy találkoztunk.

– Nem akarlak bántani, csak add ide a pénzed! – Mekkora hazugság! Láttam rajta, hogy minden idegszála megfeszül, annyira be akar húzni nekem egyet. Persze, hogy dühös. Olyat tettem, amit még soha senki nem tett vele: elszöktem előle.

A lábaim remegni kezdtek, mint a kocsonya, és a szédülés sem váratott magára. Nem tudtam mit tenni, borzasztóan féltem tőle.

– Gyerünk már! – üvöltötte. – Vagy ideadod, vagy betöröm a fejed és elveszem tőled.

Még szükségem volt valamennyi időre, bár nem tudtam mennyire. Igazából mindegy volt, nem tűnt valószínűnek, hogy a lány kivárja. Így hát leguggoltam és kinyitottam a táskámat, bár nem állt szándékomban pénzt adni neki. Időt kellett nyernem még valahogy. Izzadság csurgott a halántékomon. Nehezen lélegeztem.

Aztán hirtelen tudtam, hogy itt az idő. Olyan volt mintha, *klikk*, valaki megnyomott volna egy gombot és,,,

– Ennyi volt! – kiáltott a lány, és már lendítette is a karját felém. A világ mintha lelassult volna körülöttem. Láttam mindent, bőrén az apró sebeket, és a koszos, fekete körmeit, ahogy ökle egyre közelebb ért az arcomhoz.

Aztán az utolsó pillanatban, amikor már csak milliméterekre volt tőlem, elhajoltam az ütés elől.

– Mi a....? – kiáltott fel, meglepődve a gyorsaságomon. Nem hagytam neki sok időt a csodálkozásra, ráadásul nem voltam benne biztos, meddig tart ez az állapot, ezért már szedtem is a lábaimat. Hallottam a szél susogását a fülemben, ahogy száguldottam, el a lánytól, távolabbra és távolabbra. Egy darabig úgy tűnt, mintha követne, de lehet, hogy csak a képzeletem játszott velem.

Mikor a buszmegállóba érkeztem, már rég lehagytam. Sípolva vettem levegőt, nem is igazán a hajsza miatt, inkább a *drog* volt az oka.

Amikor beértem az iskolába, a tünetek még mindig tisztán látszódtak rajtam, akármennyire is igyekeztem eltűntetni azokat. Az osztályterembe belépvén görcsbe rándult a gyomrom, de mikor láttam, hogy senki sem foglalkozik velem, senki sem néz rám, megkönnyebbültem. Nem fogják észrevenni a tüneteket. Sóhajtottam egyet, és a remegés is alábbhagyott egy kicsit. Aztán eszembe jutott a felelés.

A gyomromat mintha hirtelen ezer tű szúrta volna meg, a torkom kiszáradt, a lábaim újra remegni kezdtek. Egy betűt sem tanultam előző nap. Belenyúltam a táskámba és kivettem a füzetem, anélkül, hogy ránéztem volna. Ismertem az összes füzet tapintását, ami véleményem szerint a leghaszontalanabb képességeim közé tartozott.

A kék borítólap után számok és betűk (főképp betűk) óriási halmazával találkoztam. Első ránézésre zavaró lehetett a jegyzetelési stílusom, de ha valaki meglátta benne a rendszert, a tanulás pofonegyszerű volt. Ezek a betűk nem véletlenszerűen voltak szétszórva a lapokon. Elég volt egyszer ránéznem, és a fejemben megjelent minden, amit tudnom kellett volna.

Egy pillantás. Ennyit vetettem a füzetemre mielőtt a becsöngő helyre kergette az összes diákot, és a tanóra kezdetét vette.

A tanár belépett. Jelentettek. Egy hiányzó.

– Ma nem felelünk, gyerekek – jelentette ki.

Mindenki ujjongott, a füzetek becsukódtak. Akik az ezt megelőző nap keményen tanultak, felengedtek, míg azok, akik rá se néztek a jegyzetükre, most úsztak az örömben. De csak addig, amíg a következő kijelentés el nem jutott a tudatukig:

– Hanem röpdolgozatot írunk!

Na ez már nem tetszett nekik. Halk könyörgéseket és morgásokat hallottam, de ez az utolsó dolog, amit még érzékeltem. Utána a figyelmem teljesen befelé irányult, és elkezdődött a folyamat.

A lábam begörcsölt. Olyannyira, hogy mozgatni sem tudtam. Hosszan, mélyen szívtam be a levegőt, és gyorsan eresztettem ki. Nem tudtam, hogy ez egészséges-e, de engem valamennyire megnyugtatott. Aztán jött a legnagyobb ellenségem: a szédülés. A pad szélébe kapaszkodtam, de ügyeltem arra, hogy ne túl feltűnően. Nem akarjuk, hogy mindeni lássa a tüneteket, ugye?

Az üres fehér lapra pillantottam, és beugrott, hogy semmit sem tanultam. Az előbb viszont ránéztem a füzetemre, és annak éppen elégnek kellett lennie.

Abbahagytam a lassú lélegzést, és hagytam, hogy a pánik eluralkodjon rajtam. Amíg a kezem nyirkos lett, a másik lábam is felmondta a szolgálatot és a gyomrom már úgy háborgott, mintha egy hullámzó óceán lett volna odabent, addig én kihasználtam a helyzetet.

Lelki szemeim előtt megjelent a kék borítójú füzet. Képzeletemben felnyitottam az első oldalt, és megláttam, amit látnom kellett. Betűk halmaza, de nem egy elmosódott összevisszaság, hanem értelmes mondatok, szavak. Minden megvolt, ami kellett.

Klikk!

A dolgozatra tizenöt perc volt. Én pontosan három alatt készültem el. Míg a többiek törték a fejüket, iszonyatosan erősen próbáltak visszaemlékezni a tanultakra, én már be is adtam a dolgozatot. Biztos voltam benne, hogy hibátlan lesz.

Most, hogy ezzel megvoltam, ideje lett volna a következő problémára figyelni. Nagy valószínűséggel olyan sápadt voltam, mint egy vámpír, és a remegésem is egészen láthatónak tűnt. A tüneteket el lehetett tüntetni, de nagyon nehezen.

Koncentráltam a lábaimra. Most már szinte nem éreztem őket, ezért valahogy fel kellett éleszteni azokat. Elképzeltem, ahogy a vér átjárja a lábam, és újra működőképessé teszi. Ez valamennyire javított a helyzeten. Aztán megcsináltam ezt még egyszer, és még egyszer. Még százszor.

A szédülés csak akkor múlt el véglegesen, amikor az órának már vége volt. A röpdolgozat után haladtunk tovább az anyaggal, jegyzeteltünk, a szokásos.

A következő óra angol. Nem volt kész a házim, de nem igazán érdekelt. Eddig mindig óra közben írtam meg, és *egyszer sem kaptak* el. A titkom miatt volt, amiről szinte soha nem beszéltem senkinek. Amikor egyszer elmondtam valakinek, annak rossz vége lett.

Az a nagy helyzet, hogy drogos vagyok. Teljesen, kétségbeesetten függő. A saját találmányom ez a kábítószer, és a legjobb dolog, amit valaha kitaláltam, bár bevallom, a mellékhatásain még dolgozni kellene. Nem szeretem, hogy amikor beveszem szédüléssel, hányingerrel és görcsökkel kell megküzdenem. Néha voltak rosszabb élményeim is, de... arról most inkább nem beszélnék. Ezek a dolgok mind eltörpülnek a jó hatások mellett.

És, igen, egyszer elmondtam valakinek, illetve valakiknek. A szüleimnek meséltem a drogról, akik borzasztóan megijedtek és elvonóra küldtek. Vagyis ők pszichológusnak hívták. Egy idős nő volt, és mindenáron le akart szoktatni a kábítószer használatáról. Hiába magyaráztam neki, hogy ez nem rossz. Hiába győzködtem, hogy tőle jobb és erősebb leszek. Képtelenség volt meggyőzni. Végül lebeszéltem a szüleimet erről az egész pszichológus-dologról. Őszintén szólva nem volt őket nehéz meggyőzni, mert jó sok pénzük ment rá a foglalkozásokra. Azt mondtam nekik, ura vagyok a helyzetnek, a függőségem kontroll alatt van.

Mekkora hazugság.

Óráim után a barátaimmal mentem ebédelni. Bár a „barátok" talán nem a legjobb szó rájuk. Egy csoportnyi emberről van szó, akik nem néznek hülyének, amikor leülök melléjük kajálni, és közben nem szólok egy szót sem hozzájuk. Néha megpróbáltak beszélgetést kezdeményezni velem, de teljesen reménytelen volt. Mindig is reménytelen volt.

Aznap egy meleg szendvicset ettem, sajtosat. Nem igazán vagyok oda a meleg szendvicsekért, de az összes barátom azt vett, én meg követtem a példájukat. Szokás szerint leültünk egy asztalhoz és beszélgetni kezdtünk. Beszélgetni kezdtek.

– Holnap bioszdoga – mondta Emma.

– Ne már! – mordult fel Betti. Elég nehéz volt érteni mit mond a szájába tömött fél szendvics miatt.

– Van egy ötletem – szállt be a beszélgetésbe Laura. – Lógjunk! Úgy értem, még sosem csináltunk semmi ilyesmit, csak a felsőbb évesek. A mi évfolyamunkon még senki sem merte bevállalni, hogy kihagy egy órát.

– Ja, mutassuk meg nekik, hogy nem vagyunk gyávák! – csattant fel Betti.

– Én benne vagyok! – csatlakozott Emma.

– Veronika? Te is jössz?

Három szempár szegeződött rám, és úgy éreztem, a mai napon már harmadjára, hogy az összes vér kifutott a fejemből. A szívem úgy dobogott a mellkasomban, mintha szét akarta volna törni a bordáimat.

Klikk!

Most nem volt szükségem a drogra. Azt akartam, hogy elmenjen. Tűnjön innen!

– Veronika? Jól vagy?

Klikk!

Csinálj valamit!

De a torkom száraz volt, és úgy éreztem nem vagyok képes egy szót sem kinyögni. Ez egy új, ismeretlen tünet volt. Mintha valaki kötelet tekert volna a nyakam köré; alig kaptam levegőt.

– Most. Nekem. Sürgősen. Haza. Kell. Mennem – nyögtem ki nagy nehezen és futásnak eredtem. Futottam és futottam, hazáig meg sem álltam, még akkor sem, amikor már a levegőt is sípolva vettem, és az oldalam úgy szúrt mintha kést döftek volna bele. Otthon az első dolgom volt ledőlni az ágyra és megnyugodni.

De ez nem volt ilyen könnyű. A fáradtság olyan volt, mint egy nyaklánc, ami több tonnát nyomott, és sehogy sem tudtam levenni magamról.

A fáradtságot már megszoktam. Jól ismert mellékhatása volt a drognak, ezért egy kicsit sem lepődtem meg, amikor lesújtott rám. Viszont volt valami más is, ami eddig nem volt ott. Kételkedés volt az.

A kábítószerem sosem hagyott még cserben.

A félelem még sosem hagyott cserben.

Igen...a *félelem* a kábítószerem. A félelem volt az mindig is.

Tudtam, hogy sosem fogok leszokni róla. Tehetek, amit csak akarok, ő mindig ott lesz, ott fog bujkálni az agyam egyik elrejtett zugában, arra várva, hogy előugorhasson. A dílerről beszélek. Sehogy sem lehet elmenekülni előle. Mindig megtalál.

És már fel is tűnt. Ahogy feküdtem az ágyamon, fejemet a párnáimba fúrva, éreztem, ahogy kopog. A fejemben kopogott, azt akarta, hogy találkozzak vele, ott ahol a legkönnyebb: a képzeletemben.

Szorosan lehunytam a szemem, és a sötétségre koncentráltam. A feketeségből egy alak kezdett kirajzolódni. Olyan magas volt, mint én, hosszú haja hasonmása az enyémnek. Arcán piros maszkot viselt, ami csak a száját mutatta, így tisztán láthattam, ahogy mosolyog.

– Lám, lám újra találkozunk. – hangja halk volt, viszont százszorosan visszhangzott mintha egy pincében lettünk volna. Őszintén, nem is tudom hol voltunk. Mindenhol sötétség volt, csak a dílert láttam tisztán.

Felém nyújtotta a markát, és lassan szétnyitotta a tenyerét. Az volt ott, amire számítottam: három fekete, gömb alakú gyógyszer.

Hirtelen képek sokasága villant fel az agyamban: erősebb voltam, gyorsabb, mindenből a legjobb. De voltak másfajta emlékek is: nehezen beszéltem, elfutottam az emberek elől, és görcsök gyötörtek. Ekkor lassan, nagyon lassan, a rossz élmények elnyomták a jókat.

Hányingerrel küszködve ráztam meg a fejem.

– Nem veszem be többet! Nem akarok többé különleges lenni. Olyan akarok lenni, mint a többi ember! Normális. Különlegesnek lenni rossz.

A maszkos lány megrántotta a vállát.

– Veronika, ez kell neked. Nem tudsz nélküle élni. És ne feledd, nem a képességed tesz különlegessé, hanem a gondolkodásod. Te mindig elfogadtad, hogy a félelem nem rossz dolog, hanem olyan, ami jobbá tesz téged.

– De nem tudok normálisan...– kezdtem el, de a díler nem hagyta, hogy befejezzem.

– Minden kábítószernek ára van.

Lassan bólintottam és remegő kézzel nyúltam a kis fekete gömbökért.

– Szükséged van rá. – mondta.

– Szükségem van rá. – ismételtem.

– Jó kislány! – dicsért meg és levette a maszkját. A saját arcomba bámultam, ahogy azt súgta:

– Holnap találkozunk, Veronika.

Töredék

Szabó Máté (11. a) ezzel a versével a Tompa-pályázaton arany fokozatot nyert.

Töredék
Jacques Roubaud
nyomán

I.

nincs felhő megmozdulás

közelség

kézen fogva az eget. magára rántva az esőt. nincs.

felhő ami megmozdítana.

lámpafény virraszt velem.

cseng az üres, semmire éhes tekintet.

hiányod így, nem szól semmiről, rólad se.

felkúszott karika vagyok, átkarolva szemeid,

fáradtságon kapott harapás.

ki volt akkor - a délutáni fény.

ami megmart. lelakatolt lábaid, rongyokba csavarva.

megnyúlt orrod,

szemeid, két harang. összeverve.

amit csak rángatni próbáltam

„mi vagyok akkor benned? egy őrjöngő vérrög."

soha nem nyúltam hozzád. végtagjaidon mégis áttetszett a fény.

valahogy, talán így, ők toltak ki akkor a teraszra, ahonnan rongyaid, mint kulcs lengett a zárban.

II.

az első Márai könyvet én vittem neked. „egy rendes író így ír, mondtad akkor, őszintén, megír mindent."

„én is rendes író vagyok", gondoltam, és leraktam a könyvet az asztalra. néztük egymást.

vörös jelző a könyvben, lapokhoz simulva az utolsó mondattal.

egy felhő elsiklott a nap előtt, megláttad, hogy árnyéka már nem ér, megjegyezted.

néztük egymást. állva és fekve.

néztük egymást. az utolsó mondattal.

néztük egymást. vörös jelzőt a hőmérőben.

nincs felhő megmozdulás, ami továbbkísérne.

III.

újra és újra leírod, azt a teljes félkört, félig takarásban, ami mögött álltál, a fertőzéstől

megszabadított lámpafényben. legalábbis én így képzelem, a sárga ujjaktól a lepedőig,

a lepedőtől a megmarkolt huzatig. a napokig tartó éhezéstől, amíg érted jöttek, és bevittek.

később elmondták, hogy milyen harmónia uralta azt az ívet, amiben hátrafeküdtél, hogy

milyen gondolat zárta be, és milyen félelem engedett fel akkor.

félelem hogy soha nem fogsz járni

félelem hogy majd a rák lassan folyik át rajtad, évek ápolása

félelem hogy élettelen testként nem ismersz környezetedre

félelem hogy összetöröd nagyanyámat, és mégse tehetsz róla

mert egy vérrög szabadon rendelkezhet, és bármit megtagadhat.

IV.

ha rendes író akarok lenni, vissza kell kényszerítenem magam a fakabinba, az erdőben,

ahol ezt a verset kezdtem, mielőtt felhívtak volna.

közöljék halálod. Halálod.

ott a holdról akartam írni, vagy valami másról, hogy kíméljem magam az ürességtől

letettem a telefont

láttam, hogy holdtalan az égbolt

a szél rohan a völgyben és visszafordul

fönt alig rángat bármit

és kitartóan vártam hogy essen.

a felhők sűrűn álljanak,

a fán kopogjanak a cseppek, ágak végén rohan a víz,

a völgyben menekülnek,

a föld megszívja magát, lélegző, puha rohadás

és „legyen eső, eső,

, eső,
eső, ,
eső, eső,
eső, eső, eső, ,
, , eső,
,
eső, , eső, eső,
eső, eső, eső, , eső,
eső, eső, eső, eső, eső."

mert zápor után könnyebb, érzéketlenségem örömét

írásba kényszeríteni, de te magaddal vitted minden gondolatomat, üres, egy eső vájta tekintet

gödrében, és nincs felhő, ami felszakadna.

V.

péntek van. 240 órája beszéltünk utoljára, akkor a teraszon köszönőben.

te is megragadtál az eltávozás perceiben.

a nyolcemeletnyi fehér tekintet, az arc állandósága

karod alatt a vaskorlát, születni készülő súly

üres és ép mondatokban. zilálsz és hallgatsz. mintha szakadni készülnél.

harangoznak. hallanod kéne.

végtagjaidon mégis csak vergődik a fény.

nem is figyelsz rá. nem tudom mit nézel.

nyakad bólogat a szélben, felismernéd-e hogy itthagytak.

harangoznak. de te nem figyelsz.

André Kertész és az első világháború

A december 12-én rendezett Trefort nap témája a száz évvel ezelőtt kitört első világháború volt. Erre az alkalomra a tizenkettedikes francia fakultációs csoport André Kertész első világháborús fotói alapján történeteket írt, melyekből a Trefort napon kiállítást rendeztünk.

Gonda Zita

Toi et Moi

« Comment notre histoire a-t-elle commencé ? Je ne m'en souviens guère...

Le 16 mars 1914. C'est le jour où je t'ai vue pour la première fois, où nous nous sommes rencontrés. C'était le coup de foudre, je l'ai senti tout de suite. À mon grand plaisir, tu as partagé mes sentiments. C'étaient les plus beaux moments de ma vie. J'étais tellement fou de toi que je n'ai même pas remarqué, plus tard, qu'un autre homme avait conquis ton coeur. Quand tu m'as quitté j'étais si triste que j'ai même pensé à me suicider ! Mais finalement au lieu de cela, je me suis lancé dans le monde du sport. J'ai commencé à faire de la natation, car au moment de la plongée dans l'eau, j'étais capable d'oublier mon chagrin d'amour et au moins pour un seul moment je pouvais t'effacer de ma tête.

Néanmoins, ce n'était pas assez. Les mois passaient, la guerre avait déjà commencé et je me sentais encore amoureux de toi. N'ayant plus envie de ne rien faire, je me suis engagé dans l'armée. Pour moi, c'était égal si j'étais vivant ou si j'étais mort. J'espérais que la guerre me ferait t'oublier mais je me suis trompé. Nous n'avions aucune tâche que l'attente dans les tranchées... C'est-à-dire rien. Chaque jour, du moment où j'ai ouvert mes yeux jusqu'à ce que je m'endorme je ne pensais qu'à Toi. Mes camarades m'ont encouragé pour que je t'écrive et finalement un jour je me suis mis à rédiger la lettre. Et puis, j'attendais. Une semaine, deux, quatre, toujours rien. Je n'ai jamais reçu de réponse.

J'étais déjà complètement désespéré quand on a été appelés à action. L'ennemi avait attaqué un petit village pas très loin de notre tranchée . Cependant après être arrivés sur place les légions allemandes avaient déjà tout détruit et elles s'en étaient allées. On n'a entendu que des cris et des pleurs des blessés et de ceux qui avaient pu fuir les soldats allemands. Et c'était à ce moment-là que je t'ai rencontrée de nouveau. Tu étais plus belle - même en pleurs - que je me le rappelais. Je t'ai aidée à te mettre debout puis tu m'as raconté tout ce qui t'était arrivé commençant par ton mari désagréable, ton déménagement et finissant par la mort de ton mari et par l'attaque des Allemands. C'est à ce moment-là que je t'ai demandé la main et à mon plus grand bonheur, tu m'as dit oui... »

C'était suffisant pour le couple regardant le film projeté derrière le mur, car eux, ils connaissaient par cœur cette histoire, alors ils se sont pris par la main et ils sont rentrés à la maison pour retrouver leurs enfants.

Zeman Gabriella (12. c)

Műfordítás

2014 irodalmi Nobel díját a francia Patrick Modiano kapta (ld a képen). A 2015. évi francia műfordító versenyen Modiano Dora Bruder című regényének első fejezetét fordították a résztvevők. Az itt olvasható győztes műfordítás Zeman Gabriella (12. c) munkája.

Patrick Modiano: Dora Bruder

Il y a huit ans, dans un vieux journal, Paris-Soir, qui datait du 31 décembre 1941, je suis tombé à la page trois sur une rubrique :

« D'hier à aujourd'hui ». Au bas de celle-ci, j'ai lu :

« PARIS

On recherche une jeune fille, Dora Bruder, 15 ans, 1 m 55, visage ovale, yeux gris-marron, manteau sport gris, pull-over bordeaux, jupe et chapeau bleu marine, chaussures sport marron. Adresser toutes indications à M. et Mme Bruder, 41 boulevard Ornano, Paris. »

Már nyolc éve, hogy egy régi újságban, a Paris-Soir 1941. december 31-i számának harmadik oldalán rábukkantam a „Tegnapról mára" rovatra. Benne ezt olvastam:

„PÁRIZS

Keresünk egy fiatal lányt, Dora Brudert, 15 éves, 155 centi magas, arca ovális, szeme szürkésbarna. Eltűnésekor szürke sportkabátot, bordó pulóvert, tengerészkék szoknyát, sapkát és gesztenyebarna sportcipőt viselt. Ha bármilyen információja van róla, értesítse Bruder Urat és Brudernét, Párizs, Ornano körút 41."

Ce quartier du boulevard Ornano, je le connais depuis longtemps. Dans mon enfance, j'accompagnais ma mère au marché aux Puces de Saint-Ouen. Nous descendions de l'autobus à la porte de Clignancourt et quelquefois devant la mairie du XVIIIe arrondissement. C'était toujours le samedi ou le dimanche après-midi.

En hiver, sur le trottoir de l'avenue, le long de la caserne Clignancourt, dans le flot des passants, se tenait, avec son appareil à trépied, le gros photographe au nez grumeleux et aux lunettes rondes qui proposait une « photo souvenir ». L'été, il se postait sur les planches de Deauville, devant le bar du Soleil. Il y trouvait des clients. Mais là, porte de Clignancourt, les passants ne semblaient pas vouloir se faire photographier. Il portait un vieux pardessus et l'une de ses chaussures était trouée.

Je me souviens du boulevard Barbès et du boulevard Ornano déserts, un dimanche après-midi de soleil, en mai 1958. À chaque carrefour, des groupes de gardes mobiles, à cause des événements d'Algérie.

J'étais dans ce quartier l'hiver 1965. J'avais une amie qui habitait rue Championnet. Ornano 49-20.

Déjà, à l'époque, le flot des passants du dimanche, le long de la caserne, avait dû emporter le gros photographe, mais je ne suis jamais allé vérifier. À quoi avait-elle servi, cette caserne ? On m'avait dit qu'elle abritait des troupes coloniales.

Janvier 1965. La nuit tombait vers six heures sur le carrefour du boulevard Ornano et de la rue Championnet. Je n'étais rien, je me confondais avec ce crépuscule, ces rues.

Ezt a részét az Ornano körútnak már régóta ismerem. Gyerekkoromban gyakran elkísértem anyát a Saint-Ouen-i bolhapiacra. Általában a Clignancourt kapunál, néha pedig a 18. kerületi polgármesteri hivatal előtt szálltunk le a buszról. Mindig szombaton vagy vasárnap délután mentünk.

Télen, a Clignancourt kaszárnya melletti járdán állt a járókelők tömegében a ragyás orrú, kerek szemüveges, kövér fényképész a háromlábú állványával, hogy fényképet készítsen azokról, akik szeretnének egy emléket utukról. Nyáron Deauville deszkáin helyezkedett el, a Soleil bár előtt, itt akadtak vevői. Azonban a Clignancourt kapunál a járókelők nem úgy tűntek, mint akik le akarnak fotózkodni. Egy régi felöltőt hordott, és az egyik cipője lyukas volt.

Emlékszem, milyen kihalt volt a Barbès és az Ornano körút egy napos vasárnap délután, 1958 májusában. Az algériai események miatt minden kereszteződésnél rohamosztagosok voltak.

1965 telén jártam ismét ebben a negyedben. Egy barátnőm lakott itt, a Championnet utcában, Ornano 49-20.

Bizonyára már akkoriban elsodorta a vasárnapi tömeg a kövér fényképészt a kaszárnya mellett, de sose mentem el megnézni így történt-e. Mire használták ezt a kaszárnyát? Azt hallottam gyarmati csapatokat szállásoltak el itt.

1965. január. Hat óra körül szállt le az éj az Ornano körút és a Championnet utca sarkára. Semmi se voltam, eggyé olvadtam az alkonyattal, az utcákkal.

Le dernier café, au bout du boulevard Ornano, côté numéros pairs, s'appelait « Verse Toujours ». À gauche, au coin du boulevard Ney, il y en avait un autre, avec un juke-box. Au carrefour Ornano-Championnet, une pharmacie, deux cafés, l'un plus ancien, à l'angle de la rue Duhesme.

Ce que j'ai pu attendre dans ces cafés... Très tôt le matin quand il faisait nuit. En fin d'après-midi à la tombée de la nuit. Plus tard, à l'heure de la fermeture...

Le dimanche soir, une vieille automobile de sport noire – une Jaguar, me semble-t-il – était garée rue Championnet, à la hauteur de l'école maternelle. Elle portait une plaque à l'arrière : G.I.G. Grand invalide de guerre. La présence de cette voiture dans le quartier m'avait frappé. Je me demandais quel visage pouvait bien avoir son propriétaire.

À partir de neuf heures du soir, le boulevard était désert. Je revois encore la lumière de la bouche du métro Simplon, et, presque en face, celle de l'entrée du cinéma Ornano 43. L'immeuble du 41, précédant le cinéma, n'avait jamais attiré mon attention, et pourtant je suis passé devant lui pendant des mois, des années. De 1965 à 1968. Adresser toutes indications à M. et Mme Bruder, 41 boulevard Ornano, Paris.

Az utolsó kávézót az Ornano körút végén, a páros oldalon Verse Toujoursnak hívták. Balra, a Ney körút sarkán volt még egy, zenegéppel. Az Ornano-Championnet kereszteződésnél működött egy gyógyszertár, két kávézó- a régebbi a Duhesme utca sarkán.

Hogy mennyit tudtam várakozni ezekben a kávézókban… Korán reggeltől estig. Délután végétől, míg éjszaka nem lett. Később, egészen zárásig…

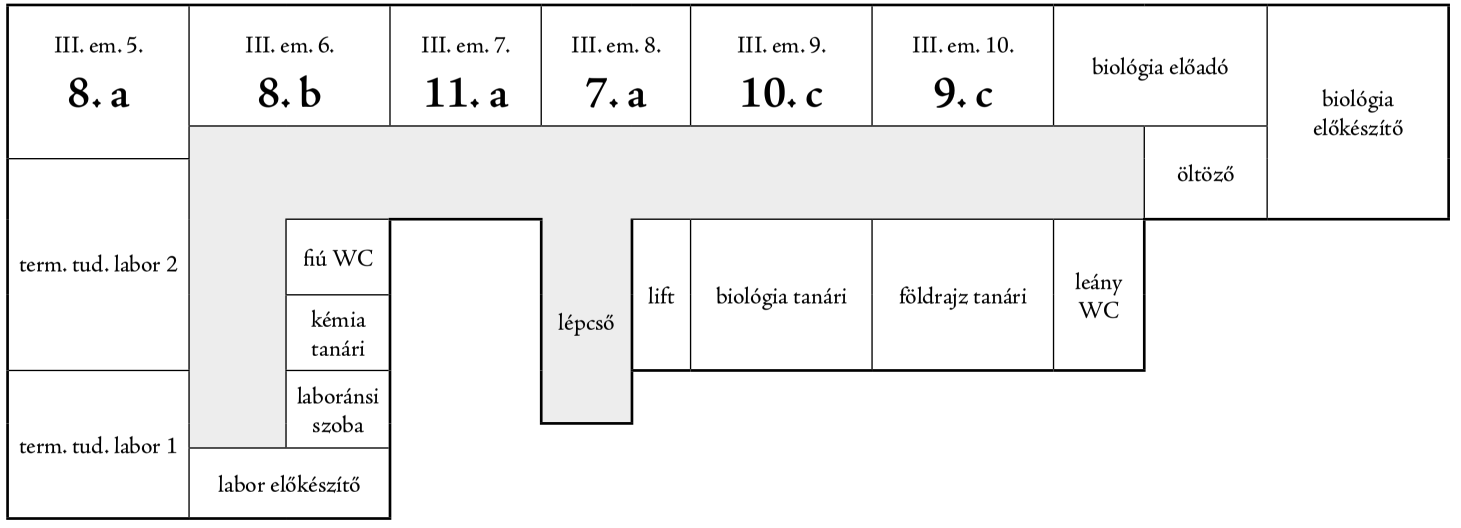
Vasárnap este egy régi fekete sportkocsi – úgy emlékeszem, egy Jaguár – parkolt a Championnet utcában, az óvoda magasságában. Hátsó ablakán a hadirokkant-jelzés. Az autó megjelenése a negyedben megdöbbentett. Azon gondolkoztam, vajon hogy nézhet ki az autó tulajdonosa.

Este kilenc órától a körút kihalttá vált. Még mindig látom a Simplon metrófeljáró fényét, és majdnem szemben, az Ornano 43. alatt található mozi bejáratából is fény árad még. A 41-es számú épület, a mozi előtt sose vonta magára a figyelmemet pedig hónapokon, éveken keresztül elsétáltam előtte. 1965-től 1968-ig. Ha van bármilyen információja róla, értesítse Bruder Urat és Brudernét, Párizs, Ornano körút 41.

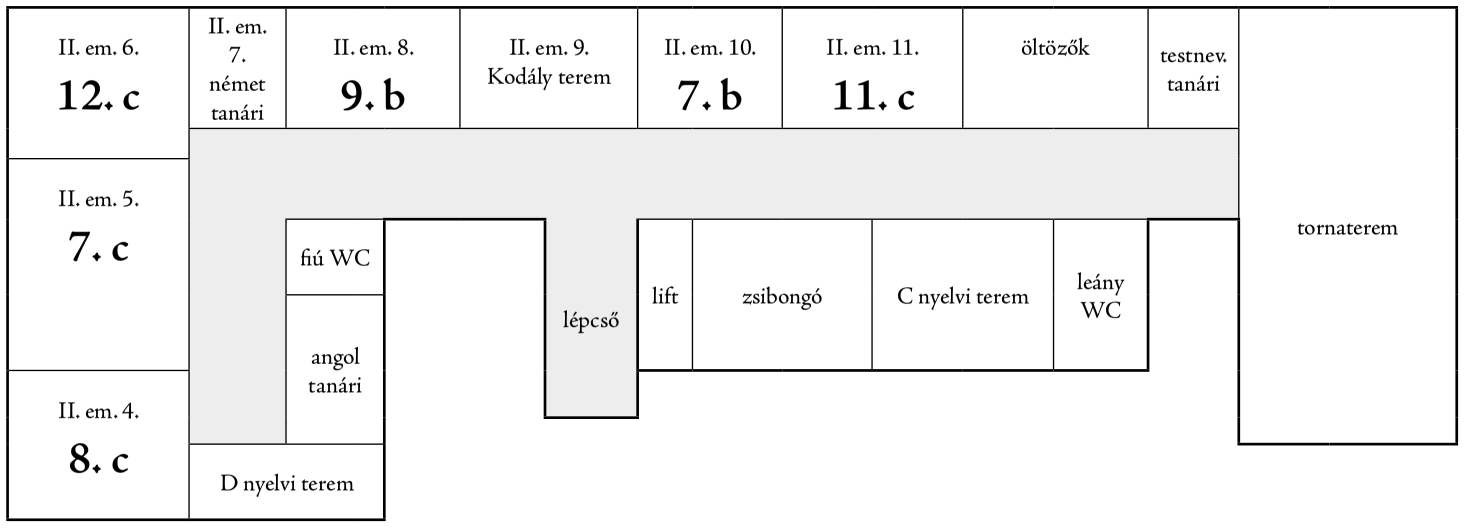
AZ ISKOLA ALAPRAJZA

HARMADIK EMELET

MÁSODIK EMELET

ELSŐ EMELET
I. em. 6. 12. b
I. em. 5. 10. b
I. em. 4. 10. a
I. em. 7. rajz, ének terem
I. em. 8. rajz, ének tanári
I. em. 9. 12. a
I. em. 10. 9. a
I. em. 11. 11. b
I. em. 12. info I.
I. em. 13. fizika előadó
fizika labor
szertár
I. em. 14.
fizika szertár
fizika tanári
leány WC
„A” nyelvi terem
büfé
lift
lépcső
fiú WC
tört. tanári
B nyelvi terem
FÖLDSZINT
igazgató
titkárság
ig. helyettes
másoló
irat-tár
ig. helyettes
irat-tár
info II.
magyar tanári
nagy tanári
felvételi előkészítő
bejárat
tanári WC
gazda-sági
tanári konyha
lépcső
lift
mate-matika tanári
II. nyelv tanári
pszich. és esti isk.
testnevelés tanári
könyvtár
fogadóhelyiség
orvosi szoba
személyzet
autóbejáat
öltözők
közlekedő
raktár
tornaterem

TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓ GIMNÁZIUM · ELTE · 1872

